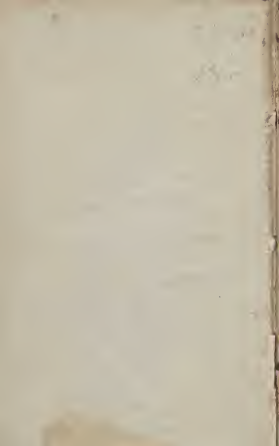

Y. Linn / 746

240

705

þad Andlegt

Barna Rætt

R E L I G I O N

Þess gooda Guds Ríknemaðis
Sr. Þordar Þorðar-
SONAR,

Þordum að Biskups-Tungum.

Og þad sama í Andlegt

Psalma Sa

ve Sett og Endað,
Af

Benedícht Magnús
Syni Bech,

Þorrum Balds-Maðe í Hegranes-Tungu

Selfi Alment Júbúnded 8-Biskum.

Þrentað að Hóolum í Hlíttadal, 1746.

Af Halldore Eyflespne.

Jac. 5. v. 13.

Ende nockur a medal ydar, sa
bidie; er nockur i goodu
Giede, sa sijnge Psal-
ma. M

Jngangureñ.

[Ein Bæn ad Madur kunn
Niettelega ad Vidia.

Du Myrkunfame og Nadd-
ugi Gud! Eg ann, Synd-
ug, og alls Purfande Man-
eskia, klem nu fram fyrir þitt Nadd-
ar=Auglit, Gyrnandest Hiarta-
lega, ad þu, Goodgiarnasti og Dr-
laxtasti Giasfare allra goodra Glu-
ta, viltir eptir þínu Naddar=Fyr-
erheiti, I Rafni þíns Elskulega-
asta Sonar Jesu Christi minne
Lausnara, mig Bænheyrja, og min-
nu Harmþrængnu Hiarta Affid-
veita. En med því, Eg fin og f-
merkí min stóran Þeifleika i söddi

aũ Heilagri Naudsyn og Andlegri
 Ydiu, Bæneni, Svo eg veit ecki,
 nema min Bæn kuni ad verda þi-
 er meir til Stygdar en Þockum-
 ar, og mier meir til Skada en Dyr-
 sendar: Þvi bid eg þig min Drottinn
 en min Nadd þins Heilaga Anda,
 Svo eg kuni Riettelega ad bidia þi
 Anda og Samleika. Lat þin Hei-
 laga Anda stioorna minnu Hiarta
 og Munie, Hætti og Hegdan epter
 þinnu Bilia. Gior minna Bær
 sem ilmandi Reykelsi fyrir þier, og
 sem eitt fagurt Hloodfæri fyrir
 þinnu Eyrum. Lat mig ei vera
 aũarlegan Elld Nads og Abihu,
 til Offurs minar Bænar, hellsdu
 upptendri þad Himnestur Elldur
 þins Heilaga Anda, Svo min
 Bæn fyrir þig framsett, mætti
 verda Jáa og Amen, I JESU
 Nafni, Amen.

Psalm. Lon , Upp upp mijn Sool og allt.

G ! Gud Milderijfasti miñ, mæn
 andi Skiepna i Himeniñ, Ver
 sondug alls Purfandi og Hum,
 under þiñ flj eg Ráidar Stráum.

Oskandi af Hiartans Andmijft mier,
 O! Drottin Bænheyrslu þíca þíer, og
 Mícar Hiarta aumu mín, Eptet Ráid
 ar Loforde þíja.

Pu Goodgiarnasti Gíafatiñ, Gud or
 laataste Fadir miñ, soddan veit mier i Son
 ar þíns, Sáasta Ráfn, Jesu míjas.

Eñ þar eg fin og formerke, furdu stoop
 er miñ Beikleike, i þeirre Andans Yd
 lu og Art, Ebla mitt skollde Bæna Skart.

So eg veitecke utan þíe, ad jeg frammar i
 Bæneñe, leite ad Stígd en Þocknan þíjn,
 Þíene meir Skada en Rotsend mín.

Því bíð eg Drottin þíjðe þíj, þíns
 Anda Ráiden leide mig, I Anda og Sáñ
 leik: Eg so riett, Afkalled fare til þíjn sett.

Þáttu hañ Drottin lífsa mier, lífs
 sens blesande Athafnie, Hegdun skoorna

og Hætte mijn, Hiarta og Muñe að Billa þijn.

Eins og Reifelsíð Ílman ber, Eins verði Þæn mijn fyrir þier, og sem Hliodsfæren æskellig, Eyrum þijn vere þun þægellig.

Madabs og Abihu ei laet mig, með áttarligum stiggja þig, Elde: til Bænar. Offurs mjns, Audans gief, heildur verði þjns.

Eldur þans tendre Offrid þad, Audumirsk so Þæn mijn síni Stad, og Eilijstverði Amen: Jaa, J. J. Esu Nasne þier siaksum þiaa, Amen.

Syrre PAXZVXEN.

Morgun Andvarpan.

I Nasne Drottens JESU
CHRISTI þess Blessada og
Krossfesta, Ditts eg Syndug
Mánessia wr Sæng minne, Saa
sem

sem mita hefur með sínu Róss-
rauda Bloode Endurleyft, Hafi
stjórnir mætt og stjórna, og styrkt mig
í öllu Góðu, þennan Dag og alla
aðra, og gíftu mér um síðer Einn
Gleðilegan Upprisu-Dag vor minne
Gross, Amen.

Vers. Lou, Losed Gud, Losed hann þess, etc.

Núgum min, uppvefur Morgun
Klætt, í Mafne þinn, Mæduga JE-
su Klætt, Ríks og Skleppna Spund-
um sárd, af Sængene minne, Christur sem
oss kœptu Værd, með Kross. Þínu síne,
stjórnir hann hier, Í Stundlegum Sesse,
Eil ölls Góðs mætt, Önd í Eru hressu,
Althafner, ætettar blesse, En í Dag sem alla
Stund, og gíftu eg meður Gleði um síð,
vor Grossene uppríse, og gíftu eg meður Gleði
um síð, vor Grossene uppríse, Amen.

Þa Radur Klædest.

S ! Jesu Christe þu Saklaus-
sa Guds Lamb, Sem fyrir
mig varst nakeñ giordur : F-
klæd þu mig þíns Ríttlætis og
Sakleysis fögrum Skroda, svo eg
mætte í þeim sama byrtast fyrir þí-
nu Auglite á síðasta Deige, Ám.
Vers. Eou, Adams Barn Synd þín so var etc.

S Ete Jesu Safnadarins, Sak-
lauslausa Lambed Góðursins; Þyrder
Fyrir Hiardarinnar, Maudugut
Heimsins Maudir barst, Nakeñ fyrir oss
giordur varst, Af Gruñlessi Gíæsku þín-
ar. Fklæd mig Reifum Ríttlætis, og
Móðsfögrum Skroda Sakleysis, so jeg
med söddañ Hætte, byrtast fyrir Blessud-
um þíer, Blessadur þegar Ljfsed þver, Full-
kell í Farsæld mætte.

Þa Madur þvær fier

Ó. Herri

D ! Herra JESU, af hvørs
 Sijdu Blood og Batn wt-
 floode at Krossenum, Pro-
 þu oss Særende af Saulu míne,
 svo þu Hrein og Hvítsægud,
 mætte til Eltíjfrar Dírdar ínleidd-
 ast, Amen.

Vers. Lon, I Dag eitt Blessað Bærned er, etc.

D ! Herra JESU Elskan good, af
 hvørs Blessadre Sijdu, Gleode
 wt Batn og forðum Blood, For-
 dæmdum Him til Blíðu, Særenden
 þrodu af Saulu mín, So að þu hrein í
 Dregra þín, hvítsægud heita meige, Ján-
 leidd í Dírd til Veru þer, Eirnen Bel-
 ferdar síalsum míer, að lídnum Líffsing
 D:ige. Amen.

Morgun Bænen.

D Blífe Mysskumsame Gud og
 Narduge Fader. I þínn
 Heilaga Nafne ríjs eg mi

app syndug Mánskiepna af mína
 Sæng, þíer nú framþerande sag-
 urt Þacklætis Öffur fyrir Födur-
 lega Hljöfð og Híalstöð að Móortu
 þessare, míer veitta. O! Híartans
 Herra, Þín Elska er Önnræðez-
 leg, þitt Almætte Ö. vtskjrañlegt,
 þín Þijsdoomur Ögriþañlegur.
 Þu ert Lystelegasta Líos mína
 Augna, Þíndælasta Glede mína
 Öyrna, Þíæraste Speigell míns
 Skínings. O! Híartans Herra,
 hvað er eg, Öirn annur Ömíð-
 are, allrar Náðar Överdugur? Þó
 þefur þín Híalpar-Hönd hlíft
 míer, þitt Auga vakad yfer míer,
 þitt Almætte umgyrðt mig, hvar
 fyrir þitt Heilaga Náfn síe blessað
 að Elíjfu. O! Híartans Fader,
 láttu nú Líos þínar Náðar so-
 afma Myrkur mína Synda, so
 sent

sem Dagur burttekur Myrkur Ná-
turenna. O! Himneske Fader, kom
þu til mín að Morgne þessum, klæð
mig Kyrtle þíns Ríttlætis, Sed
mig með Sætleika þínum Náðar,
Stíð mig með Styrkleika þíns
Almættis, vernda mig under Bæ-
ng þínum Hljóðar. O! Náðuge
Gud, Bevara mig að þessum Del-
ge, frá Döfufullens Valde og Viel-
um, Bevara mína Sælu og Líf,
Bevara mitt Hús og Heimile,
Mén og Skiepnur, fyrir Elde og
Batna, Storme og Stríðvöldre,
Skruggum og Elldingum, Föpt-
Dundum og Lífs- Fáre, Gelldráum
og Gíorninnum, og öllu Þöndu.
Blessa mín Jöngung og Utgung,
Gangun og Stödu, Seis og Sæ-
te, Efne og Alform og allar Uttríft-
ingar, að það allt mætti verða þitt.

til Dýrdar, Heilögum Einglum til
 Glede, Naungannum til Nýtsend-
 ar, Dýstlennum til Skammar og
 Skilfingar, en mæ til Farsæld-
 ar. O! þu Heilaga Prening, blessa
 mig! O! þu eilífa Eining, vernda
 mig! O! goode Jesu, Bænheyr
 mig! Kom mæ til Hjalpar, og
 sigra mig þitt Heilaga Blood, Þi-
 na og Daude, Upprisa, Uppstig-
 ning, og öll Forþienusta. Friðe
 mig Fader Naddarennar. Frelsi
 mig Sonur Gíæskunnar. Upplýs-
 se mig Helgur Ande Huggumaren-
 nar, þessan Dag og alla Tíma at
 Eilífu, Amen.

Psalm. (Eva, lof þe þær Gud fyrir líðan, etc.)

Lífiþe Gud þijn Vera og Þrijs,
 allrei skal hia mæ þverra, i Na-
 me þínu eg nu upp-rijs, Nardug.
 Agnar Herra, Syndug Manfskepna af
 minne

minne Sæng, mætt Þackar. Þú sjære,
Þér Fader fícare, under þínum Aldgíats-
flu Bæng, í Mótt hlaut eg Svefn-Þære.

O! Hiartans Fader, Elskan þín, Ómæ-
lelig er næsta, Eins Vijsdomur þín öll
um skýn, og Almætte þitt hid stærsta.
Augunum listelegast Vios, Vijsgun Ey-
um Erfasta, og Zündælasta, Ertu minn
Skilnings ædsta Hroos, Afjynd Speigels
fíærasta.

Hinnestú Fader, hvað er eg? Hæ-
muglegur Syndari, Overdugur á alla
Þeg, En þó mig Náð þín spare, sa-
hlífde mæ þín Hjalpar-Hend, heidri-
fu Þegfemd ríka, fyrer Belgíord slíka
mína þar með umgírdter Önd, Augað þit
vakte líka.

O! Vijsfens Fader laut nú þá, Vios. Gef-
sla Náðar þínar, Synða Myrkur mitt
asma, sem Dag-Skyn, Mætarsíðar.
Kíæraste Herra kom til mín, klæd mig
þínum Ríettklæte, sem allt umþæte, sed mig
Náðar Sætleika þín, Sijn mæ þad
Epterkæte.

Stid mig Drotten og Bernda vel,
 Bæng under Hljfdar þínar, laut hverfe
 Döfule Bald nie Biel, verda Tíðon
 Gíefu mínar, mitt Líf, Sæl, Skiepnur,
 Men og Hvos, Mýskun þín i Dag spare,
 og best bevare, því a þig trenster O! JE-
 sus, allur þín Barna Skare.

Elldinga, Skruggu, Batns-Bodum,
 Bindar og hverstins Handa, Golldrum,
 Lífs-Scare, Gjórnungum, giordu Naud-
 ugt afvenda. Inngang Blessadu og Ut-
 gang mín, Aforn og Hegdun alla, hier
 kañ til falla, Utriettingar i sierhvort Síñ,
 Systan Líffsins gjorvalla.

Allt so ad verde Einum hier, til Eru og
 Dýrdar þetta, en til Farsælldar Munnum
 mier, Einglunum Glede rietta, Rauungs-
 anum til Rísemdar, Naudstaddra Pars-
 er sefe, sent Handbært hese, Til Skámar
 Döfle og Skíelfingar, Skapare mín had
 gíefe.

Herans Upprifa og Himnasor, hafis
 Blood og Kvölen bista, gíefe mier hvor-
 stins

Þins Gæfu Ríor, og gjörvøll þans Þor-
pienusta. Þrúða, uppíns og frels þín Eijð,
Fader, Sonur og Ande, en firda Grande,
3 Dag og Eijssíns alla Eijð, þsef oss Þeað
þijn stande, Amen.

Kvøld Bæn.

Du Heilaga Prening, Fader,
Sonur og Heilagur Ande,
þu Guddeomlegrar Þe-
nu Eining! Eg þijn fælat Skiep-
ra, kiem nu fram fyrer þitt Heilaga
Auglit æ þessu Kvøllde, med mitt
Kvøld-Öffur. Þyrst þier af Þiær-
a þackandi, alla Þedurlega Þag-
ens Þelgiörninga, Andlega og
Þjksamlega mier veitta. Þvor þes-
ur fra mier þuved Þiosfussens
Þrúind? Þvor þesur afvendad Elsd
ens Þruna, Þatnaña Straimné,
Þissu

Þílludijraña Þondskú, íllra Má-
 ña Uraa sum, og í einu Orde að seig-
 ja, allre Ólúcku Lífs og Saxlar?
 Eingen útañ þú alleina, þú Ísra-
 els Verndaren. Blessað sje þar
 fyrir þitt Þírdarfulla Nafn að
 eyliðu. Nu mín Drotten, Drott-
 en er komeñ, en Daguren vte og
 endadur, Þertu þar fyrir mjer
 Blessadur og Velkomeñ Giestur,
 að þessare Drottú. Kom þú Bless-
 adur, og bevara mig, Þóldugur
 og vernda mig, Þíartanlegur og
 hrestu mig, Signadur og svæfdu
 mig. Afturlofa þú mi Hwá-Dyr-
 gni míns Heimles með þínum
 Otta, Svo aungver vonder Andar
 nie Þeralldar-Meñ Þúbriðtest,
 Mjer edur mínu Skada að giora.
 Núm vora þú Eign mína, Svo
 engen Ólúcka fordíarfe það þú
 mjer

mætt Launad og giefed þessur. O!
 Jesu Edla-Root og Kvistur Da-
 vids, Afturlæst þu minne Hvißlu,
 með Bernd þína Heilegu Eingla,
 Svo sem þu fordum Tobíæ og
 Saru gírdur, svo þa vonde Ásmode-
 us gat þeim ei grandad. Breid
 þu yfer mig þína Blessan, under
 mig þína Elsku, Legg þu að minni
 Höfde þína Híalpar-Hönd. O!
 þu Heilaga Ande Huggare allra
 Draufstaddra, Afturlæstu minni
 Hiarta fyrir þundum Hugrenning-
 um og þröngum Surminnum, en op-
 na þad Blóði og Bennum minns
 Blessada Jesu. Lat mig, O þu
 Heilaga Prening, hvílast í þínum
 Fadme að þessare Rootu, svo sem
 Abisag Fordum. í Davids Skau-
 te, Ad eg að Morgun Öfundradur
 skoosá Dagen líta meige. Hver
 um

um Bænheyr mig min Gud, bless-
adur ad Elifju, Amen.

psal. Ton, Lof þe þier Gud syrer liden Dag, etc.

S Ellog Prening vor Farsæld fríð,
Fader, Sonur og Ande, Eining
Beru blessadrar bliid, Barnskiep
na þijn Stiniande, Fram-kiem eg nu ad
Footum þier, færande Lofgiord hreina,
Kvöld: Offrid eina, syrer þessa Dags Far
sældur, Feinged þes eg ad reyna.

Þorst af Hiarta þatfande þier, þessa
Dags Velgiorninga, til Viss og Sælar
þenta miet, lietst mig Nerd aungva þviin-
ga: hvor leidde mig med Fride fra, Feikna
Grind Dofuls leida, sem mig vill meida,
aðar heildur en efen Gud sa? Afiesd hafs
giorde deyda.

Hvor þesur Ellde, Batne og Bind,
varnad a þessum Deige, og Villu: Ditra
vendstu Mond, so vid miet hrærdur eige,
Arasum Maña og ellu þvi, sem um min
Dag kañ spilla, til alls hiñs Zla? Einaen
utan

utan þijn Adstod, mij, Israels Berndar
Hella.

Djerdarfullt Nasn þitt Drottinn minn,
dijrkad hier fyrir standi! Dregst nu at
Enda Dagurinn, dinn Moottinn adfarandi,
Beskominn Giestur vertu mier, Birdstu
mig hressa og stoda, vid ellum Boda, Be-
vara, signa og svæsa hier, sijn mier þan Fr-
idar Boda.

Heimilis Dorum Brosa minn, Herra
minn Djerdarleigi, aptur læstu med Otta
þijn, so elnginn skada meige, Andan nie Maña
Jussan bræd, og Olænid i Deimi, þo hi-
er ad sveimi, Eignir minnar og allt mitt
Raad, um mærad Raad þijn geimi.

O! Jesu Christ minn einfæla Ben, apt-
urlæs Hvílu minne, mildaste Guds og
Mariu Son, med Einasa Berndan þíne,
sem Toblæ og Saru fór, signud þijn Ast-
en heita, Ried Bollug veita, so Almædes-
us minn bætt Dyr, ei þordi framat leita.

Under mia þijna Elfu breid, vfir mig
Blessun rífa, Hendur þijn miet ad Hofei
greid,

greid, Heilagur Ande lifka, apur læs Dy-
rum inna Máns, so Aldsookn fúni ei grans-
da, þess illa Andas, en Viskn og Benium
lausnarans, lættu þær opnar standa.;

Heilög Prening læt hvílast mig, i Hu-
gulum Fadmi þínum, sem Abisag ford-
um Elfkullig, i Mótsemd hía David síns-
um, 3 Moost: So meigi at Morgun fæ,
Móskunar þínar neyta, Lids af þier leita,
Bænhepre þetta siastur sa, sem allt kæn
mier ad veita, Amen.

Ein Daglig Bæn.

Du Míldi og Mýskunsa-
me Gud, Eirn i Preningu,
og Preður i Einingu, Du
sem varst i frá Eilífd og varir til
Eilífdar. Bær þín fættæð Bo-
rn, gíornu þier Híartans Pættir
fyrir alla þína Fedurlega Bel-
gíorninga, Andlega og Viskamlega,
frá

fræ því fyrsta, og til þess nú er ko-
med, fyrir Skopun og Skjrn, Föt
og Fædi, Mæl og Mini, fyrir þitt
Heilaga Ord og Hæverdug Sac-
ramenta, fyrir Vernd og Vard-
heitlu, Líf og Lucku, Læm og Upp-
hellde, gooda Foreldra, Christilegt
Yfervalld, og allt aðad Gott.
Blessað sé þar fyrir þitt Heilaga
Nafn að Elífu. O! Drottinn,
vör þáttum og meðleium vorar
Synder og Misgiördir, vora Ill-
sku og Opæktæti, hvað allt þinn
Miskun fyrirgefse í JESU Nafne.
Allíttu ecke vorar Synder, helldur
þinn Sonar JESU Christi
Krossens Groop og Hiartans Bo-
on, og fyrir hans Skuld, vertu oss
Noadugur. Burtstíofa oss ecki í
þíni Reidi, og uppræt oss ecki í
þíni Grind, helldur lítt þu fram-

veiges þínum Mýskunar Augum
 til vor og Mýskuna oss. Blessa og
 bevara oss á Sælu og Lífi, í Væ-
 ku og Svefne, Drott og Dag, fyrir
 Döflinum og allri Ólúku. Blessa
 vorn Inngang og Utgang, Verk
 og Aförmi, Sess og Sæte, Rensu
 og Ráðslogun. Bræðne so og
 hlæðne öll Döfals Grind og A-
 ræser illra Mána, sem Sntoor og
 Jis fyrir Hita Soolareñar. DR-
 ottin mín Jesu, Þín Dreyra,
 Dauda og Þínu, Set eg í Dag
 míllum mín og allra mína Övina,
 Síjnelegra og Ösíjnelegra. Drott-
 en, þín Blessan sé yfir mæð hvor
 eger og fer. Bevara Sælu mína
 frá Ellifum Dauda, Lífama míni
 frá Hæðasendum, Veru mína
 frá Van-Veru. Blessa mitt Hwð
 og Heimile, Vini og Vanda-Meñ.

Lætt oss í þier Blessudum, Blessada
verda, þier Stundlega, En aǵars
Heims Elisflega, Amen.

Psalm. Ton, Dagur burttekur þína Rætt, etc.

S! Gud Milderískaste mín, Mýst-
unarfulle Skapariñ, Eign í Preñ-
dingu þíne, Preñur í Eining þu va-
rir, þad um Ofomnar Veralldir, og æ
varst fræ Elisfðíne.

Þier þijn Fættæf Børn þockum þier,
þijnar margtiedar Belgjorder, Andang
og Elisfins líjka; í fræ þvi fyrsta og in til
nu, Upptuna, Fæding, Skiljun og Træ,
Fot og Forsorgun líjka.

Sprir Míne, Skilning, Mætt og Dug,
nest Sacramentiñ Hæverdug, Andan
og Ord þitt saña, Foreldra gooda, Eufu,
Elisf, Eann og Upphelli, Bernd og Elisf,
og Umfioon Yfirvalldana.

Allt aǵad Gott vier þockum þier, þ'tt
Mætt sie Blessad þier fyrer, nu og um
Mætt Allda, Þorar Misgjordir med-
fættum.

Fienum, mooti þier Gud i Himnenum,
Sprengief Synd margfallða.

Alíjt ei Sakir Syndarans, síaa heildur
ut Drotten Frelsarans, Droop og Hi-
artans Boon þjda, fyrir hans Nafn og
Neyd æt Kross, Raadugur Herra vertu
off, þess vilum blisögier þjda.

Neð off ei burt i Reide þijn, ræt ei neirn
upp i Bondsku þijn, heildur laet Vidlund
bæta, Miskunsendaþna Mildeþ trw,
Miskunar Auga til vor snw, I Sonar
þjns Nafni Sæta.

Dag og Noott fyrir Dioflinum, Dr-
otten i Boku og Svefninum, Forsvar
virdstu off veita, Raad, Reysur blessa,
Sine og Saal, Sess, Gaang, Lijf, Aform,
Verk og Maal, þeirra sem þjns Nafns
leita.

Eins hiadne Diofuls Araiser, sem Jis-
af Hita Soolar þver, og all Grind Ill-
ra Maþa, Set eg þiñ Dreyra, Dauda
og Þijn, Drotten i millum þeirra og min,
legg mier og Eid Einglaþna.

Hic sp.

Hjálp þínn og Blessan hlífse míc, þvar
sem eg Drotten er og fer, við Helvíjskre
Þrigdar Snora, beborud jafnan Eal
mijn síe, samt Þíftamen af Skadræde, ver
þu mitt Ráfn Van. Veru.

Blessa mitt Hros og Heimile, Híveñ,
Skild, Men og Aftvine, Þattu oss Þífts
Stundlega, Blessadur með Blessudum
híer, Blessada verda í síalsum þíer, Eñ
añars Þeims Þíljflega, Amen.

Dagleg Signing.

Dyrðarsóm Blessan GUDS
Þífturs mijns Skapara,
Blessadur Fridur JESU
Christi mijns Frelsara, Kröptug
Yferstíggíng Heilags Anda, mij-
ns Huggara, síe og vere yfer míc
og míjnum að Sælu og Þíjfe, 3
Dag og alla Tíma að Eilífu, Am.
B Versed.

Bersed, Ton, Blessadur ad Eilijfu ste, etc.

Berjandende Blessun Skaparans,
 Skæraste Jesu Fridur, hlíj Vferfegging
 Huggarans, halldest off
 Christna vidur, þad Sigur. Tal, i Sorg-
 ar. Dal, siethvortlum vorra hlífse, Arla og
 Siyd, um allan Tíyd, ær Gooðum, Saal
 og Lífse, Amen.

Sama Bers med edrum Hætte.

Ton, Gud vor Fader vertu off hia, etc.

Vedarsom Blessan Giestu good
 Guds Fodurs míns Skapara,
 og Jesu Blessad Fridar. Flood,
 Farsælaf míns Lausnara, eirneñ kryptug
 Vferfegging, Unda Guddoomsins hlíf-
 da, si mitt Lífse og Saal um Tíyd, so
 þarf eg eefe að kvíða, þetta Dægur og
 siethvort Síñ, so eg med øllum mínum,
 hvílest, miñ Lífssins Hertogiñ, Hlífðar-
 Bæng under þínum, Gief oss síðan
 Glede hia þier, miñ goode Jesu þa
 Lífse þver, Amen.

Sto

~~~~~
 Sio Daglegar Hiarnæm
 ar Andvarpaner Ut af Sio Ordum
 Christi, med Miining Skopnaar: Verksens.

Sundags Andvarpan.

Ut af því Førsta Ordenu.

Fader, fyrergief þeim, því þeir vita
 ei hvað þeir giora.

Miñ allra Sætaste Jesu,
 Þu Heilage Blod-Brud-
 gume miñar Sælur. Skyll
 da miñ er, að eg að þessum Førsta
 Delge Vikuñar, miñest að þinna
 saurn Kvöl og Þjnu, hvor ætíð að
 ellum Tínum ætte miñ ferstust
 að vera í miñu Miñe, þa þu vót-
 þaniñ að Hondum og Footum,
 hiektst að nulle Himens og Jard-
 ar, og giordest so sem Ein Festing
 að míllum Guds Reide og vor, að

missum eilijfrar Fyrerdæmingar
 og vor. Under þessare Náðar-
 Festing vil eg feigen Þaka og So-
 fa, Sitia og Gænga, Lifa og
 Deyja. O! mín JESU, so sem
 þu í Dag lætur þitt Heilaga Ord
 Lesast og Predikast fyrir mæ, svo
 físer mig að heyrja þíns Heilaga
 Kross-Predikun, og þau Ord er þú
 þar talader. Fagrað Hliðin og
 sætað Smeck gíefur mínæ Sælu
 þitt Fyrsta Ord, þar þu badst fyrir
 þínum Dvinum, Jhvorra Tölu
 Eg ænnur Syndare var að sönu.
 O! þu Himneske Aaron, þín Bæn
 er það rietta Reykelse, sem stiller
 Guds Reide, En mífir Meydena.
 Planeturnar æ Himnenum hafa
 noktra Berkun hær nídre æ Jörð-
 unæ, epter skapadre Nátturu. En
 myllá meire Krapt hafa þín Hei-
 logu

legu Orð, sem að eru so sem Him-
 nestkar Planetur a Himne Naðar
 enar, hvor að verka bæde a Himne,
 Jorðu og i Helvíste. A Himmun
 Fridþægaðe Gud, A Jorðunne
 glediande Synduga, I Helvíste
 skíelfande Döflana, Og þeirra
 Magt eyðande. O! goode JESU,
 Utbreid þu þín Blesaða Blood-
 Fadur yfer mig og minna að þessum
 Deige. Gud var og er þín Fader
 að Eilífu, So er hann og mín Fader
 bæde i Srygd og Glede, Lífe og
 Dæða. Þu, mín JESU, gíerðer a
 þessum Deige, með þínum Födur
 og heilögum Anda, Lífosed i Fyrstu
 Sköpun, Og aðgreinder það frá
 Myrkrunum, vertu mitt líomán-
 de Lífos að Eilífu, Og gíef míer
 að aðgreina Myrkur Syndanna,
 frá Lífosi Gudhræðslu, svo eg i

Fioosenu gænge. O! mißde JESU,
 Þu uppreist á þessum Þikudags
 Morgne, vör þíne Grof, gief mier
 i Dag og alla Tíma ad upprísa
 vör míne Synda-Grof. Þu tal-
 ader mínna vegna til þíns Fædurs
 af þínum Krosse, Þu verdur nú i
 Dag til mín talande, hans And-
 svar fyrir Min þíns Þienara.
 Drotten mín JESU, Gief mier
 ad heyrna og vordveita þitt Ord,
 Þier til Lofs og Þjórðar, En mter
 til Sæluhálspar, AMEN.

Psalm. (Ton, Þegar Kvæðarar Krossen á, etc.

 ! JESU blíðe Broder mín, Brod-
 gume Sælarænar, Skýldu mije
 na jeg fullvel sîn, Þyrsta Dagen
 Þikunar, Mædu Kross þíns ad mínast
 hler, Mínes Stædust sem ætte mier, alla Tíð
 Þese minar.

Utþanen nær þu allur varst, til Endur-
 lausnar

lausnat Maña, af Goddum Krossens gí-
egnum skarst, aalstu þa Syndaraña,
millum Guds Reide og glæpugs Mañs,
giordist sem Festing Himna. Rañs, So
felngium Frelsun saña.

Under þessari Festing frös, Fridarins
vil eg þreya, Sofa og Baka sæll Jesu,
Sitla, Lifa og Deya, 3 Dag fyrst lætur
Ord þijn hier, en nu predika sprer mier, si-
ser mig frammar seigia:

Kross. Rædu þinna lijs eg mier, Christ-
ur ad þessu Síne, og hvað þat til vor tala-
der, tel eg það Fyrsta i Míni, hvað so grañ
Gloom og sætañ Smeck, Sæla mín af
þvi Ordi fíeck, 3 Kvala Angist þíne.

Brotlegum mier Guds bljúðe Son, bod-
stu þa Kvittun Sýnda, O! þu Himnesli
Alaron, Aft og Rað so jeg finða, Bæn þijn
það rietta Reyfelsid, Reidená stílte: En
vañ ess Feid, mífíande Reyð Mañkinda.

Planetur Loptsins hasa hier, 3 Heims-
enum Berkan sína, eptir Skapadre Art
það fer, Ord þijn Kraft meiri sína, sem he-

ita meiga Himneskar, að Himni þínar
Mystunar, Uppljfsandi Ond mina.

A Himni, Fjörð og Helvís, hier að aut
Sijverfandi, Vid Drotten Gud i Dyrð-
eise, Daglega oss. Friðþægiande, i Heim
Gledjande. Hóldlega, Hædande Bjrtis
Diosfana, Aft þeirra og Magt eidande.

O Jesu blijdan Blood. Gadmin, breid
mjer a þessum Deigi, Gud sem er frægstur
Fader þinn, Fodur min líka seige, i hverf-
ns Gled, Hrygd og Næyd, hier med i Ljfe
Goott og Deyd, Efast eg þar um eige.

A þessum Deige Prening blijd, þu skapt-
er Looft biarta, Adgreint fra Myrkrum
ollum Ljfd, uppljstu so mitt Hiarta, Gief
ad eg Looft Gudræknar, Greine fra
Myrkrum Bendfuar, Skule min Fram
for Karta.

A þessan Dag og uppreistu, af Danda
Jesu goode, vor Grof Synda mig eins
laet nu, uppreisa i þínu Bloode, af Kroff-
ens Frie þu talader, til blins Fodurs; en
Laufrar mjer, Alþakiá Benia Bloode.

Það Andsvar Dyrðar Drottens mi-
 ns, i Dag mier lætur skína, syrer Muñtal
 Þienara þíns, það lættu a mier hrijna, þi-
 er til Lofs, Veru og Þoknumar, þar med
 Sæl min til Velferdar, um alla Vefe-
 minna, Amen.

Mannudags Andvarpan

Uti af Öðru Ördenu:

Þu Kvíða, Sía þu, þar er þinn
 Sonur.

Ierra JESU Chríste, min
 Endurlausnare, hvað aíst-
 andlegar eru þínar Barer,
 Sætare hverju Hingangi? Það
 reynde þín Sæla og Signada
 Mooder Maria, hverre til Forsva-
 rs og Aldstodar, þu sender og skick-
 ader Jóhannem þín Lærifvein, þa
 hun Sorgfull horfde a moote þi-
 num vrbreidda Blood-Fadme.

Uppat þig, mið fæti Jesu, incene
 eg nu og ljít mínum Sælur. Aug-
 um, A þig vona eg, því þu ert min
 Einasta Huggun, Heill og Bless-
 an. Í þínu Nafne blessast miter
 bæde Himen og Jörd og allar
 Sköpnur. Í Skóol og Skugga
 þíns Kross fljú eg nu, því þu rekur
 aung það frá þér, er til þín klem-
 ur. Ljöttu nu þínum Mystun-
 ar og Medaunfunar. Augum til
 mín, Svo sem þu leitst til þínar
 Blessudu Móður. Stíð og styrk,
 hugga og gled mitt Hlarta. Auk
 mína Trú, því nær eg hese þig
 Drottén, þá hyrde eg ecke um
 Himen nle Jörd. O! goode JE-
 SU, Send miter gooda Forsvars-
 Men. Jáa vertu siðalfur mitt besta
 Forsvar og allra mína, þá miter og
 þenn heilst ælleggur, Einkum þá eg
 blíft

hlíft hledan ad fara, Vertu miter
 þa næstur og næslægastur. Gief
 miter og eirneñ þíns Efterdæmis
 ad giæta, Boludum Þiærg ad bæ-
 ta, med Blessun þad eg mat. O!
 min sætaste Herra, Du giorder at
 þessum, Delge i Fyrstu Skopun
 elna Festing ær millum efre og ned-
 re Vatnaña: Vertu i Dag Ein
 blessud Festing, mille min og allrar
 Olucku, Falls og Fordierfunar,
 Ste þijn Blessan eirn hlífr Himen
 yfer miter og minnum, OG og eilífs-
 lega, AMEN.

Psalm. (Ton, Uppreistum Krosse Herrans etc.

Herra Jesu Dialpæte min, hvad
 eru Barer þínar, ærstudlegar i
 flechvert Sin? Sætleike þeirra
 ei dvijnar, þad reyndi og nætte Sorgfull
 siæ, signud þijn Mooder Krosse hlæ; Er
 gallstu sprer Giorder minnar.

Heiðe þad Forsvars lagder Lid, Þære-
 soein þiñ Eirasta, Blood. Fadmenum
 nær breiddist vid, Blið. Kvended Sorg-
 f.asta, eins mæne eg Saalat. Augum
 miñ, uppæ blesadæ Raader þiñ, Heill
 vor og Hlaip einasta.

Blessa mig þviad blesast miet, I bles-
 ndu þiñu Nafne, Himen, Jord, Gots,
 Siode, Geiperner, med gnooglegu Næg-
 ra. Safne; I þitt Kross Skool eg in-
 sli- nu, ongvañ þvi burtu refur þu; Þo sie miñ
 Spnda Jafne.

Þijtu i Medaumfan til miñ, Mest
 unat Augum þiñ um, slikt sem til Moad
 ur leitstu þiñ, Þodrande i Tærum siñum:
 Hiartad gled, Þugga, styrk og stid, Stein
 dauda Træna repstu vid; Þertu Hlaalp
 Þannætt miñnum.

Hase eg þig D Rotten, þyrde eg ei, um
 Hlmin mie Jardar Þeinge, O! I Esu seig
 þvi ecke ney, Adstodar. Men eg feinge; Jaa,
 siðalsfur fremst mitt Forsvar þa, Forsvars
 lausum miet liggur ær, þertu Gud vel og
 leings.

Einkum

Einum nær eg skal falla frea, Forsvar
þitt loattu mæta, glef mier og líka aum-
um þæa, þíns Epterdæmes gjæta. 3 fyrstu
Skopun Skiepnana, Skord, Festing
millum Vatnana, þenæn Dag riedie
ræta.

Eins vere Festing Unsiðon þijn, en nu
æa þessum Deige, Fordiarfs siehvort i
mille og mlin, meðan eg Eiss hier þrene,
sie mier Guds Blessan Himen þijt, hoolp-
en þar Saal mijn under þijt, Amen hvat
uppar seige, Amen.

Prídiudags Andvarpan.

Utt af Príðla Ordenu.

Saulega Seige Eg Pier, 3 Dag
skalstu vera með mier i Paradys.

Minn Elskulegaste Herra
JESU, Gladur vil eg und-
ertaka með himnum Heilaga
David, Seigiande: Sæler eru
þeir

Þeir, hverjum Misgjörðernar eru
 fyrvergiefnar. Það reynde Sá
 Ydrande til þínar Hægre Hand-
 ar Krossfeste Ræninge, hvortum
 þu lofader með Svörnum Eyde
 Paradíjs. Eg maí mállega jatta,
 að eg er aungvú betur að mig kom-
 en en þan, en þar að moote gleður
 mig Sætleike þínar Ráðar. Mí-
 stu þar fyrer Drotten míñ míñ i
 sonni Mískum þíne, og gleymdu
 Syndum mínum, eg vil feigen apt-
 ur a moot míñast þíñ með Ydran,
 Þan, Erw og Packlæte. Drotten
 míñ, varduveittu mig i Dag fra all-
 re Ólucku og Ógíæfu, svo eg kome
 ecke i neina Fordíersfun Lífs nie
 Sælar. Gief míer so breina Yd-
 ran sem þessum Ræningia, En látt
 mig þana ei svo leinge undan-
 dra- ga. Drotten míñ JESU, Þu

adgreiuder a þessum Deige i Fyrstu
 Skopun Botneñ og Þurlended.
 Þu frelsader eirneñ Sæl Ræning
 ians wr Floode eilijfrar Fyrerdam
 ingar, og lietst hana nað Þurlende
 þínar Bæstu, og því fagurbloom-
 gada Lande lifande Maña. Lættu
 mig so Drottneñ min leysast wr
 Floode allra Erinda og Hermin-
 ga Syndaña, Daudans og Helvitt
 is, so eg naðe med mine Sælu Þur-
 lende eilijfrar Hvíldar og Bless-
 unar. Og Síðast i minnu And-
 lætte seigdu til Sælar minar: I
 Dag skaltu vera hiað mæi i Þara-
 dijs. Þetta veittu mæi min Drott-
 neñ Jesu, Blessadur að eilífu, Amén.
 Psalm. (Ton, Eilífur Gud og Fader hær, etc.)

Bædvaer med David sjingur sier,
 Sæla min fagurlega, Sæ sem
 Hvíttur við Synder er, Sælu ber
 Þessælega,

Heillega: Regna mátti þad Ræningi,
 Rættlættur af þier Drotten miñ, med
 Eide, Eilíflega.

Eg má þu Jesu Almann mig, öllu
 Syndugre satta, en eg treyste samt uppá
 þig, Ei munir Tapast satta, Drotten þar
 forer minsta þijn, i Myssun somu og Gæ-
 fku þijn, Saren græd morg vör Marta.

Eg vil seigañ astur á niót, med Þdran,
 Erw, Þaðlæti, og minar Bænar Hiart-
 ans Hoot, Heidra þjins Rafns Algiæte.
 ofstjórdu Drotten en i Dag, Og æfune fra
 minum Dag, so aungre Meisfemd mæte.

Pu aðgreinder a þeñan Dag, Þurlen-
 de og Þotn med Þyrsta, Pu frelsader med
 sama Slag, Sæl Ræningians þess tvísta,
 Slótunar vesta Floode fra, sögru Þurlen-
 de, þerst hañ nær, Heilagra Himna Bista:

Lat mla eilífni Lausnari miñ, seysast vör
 Daudans Floode, Eynd og Bjites: Þá-
 æfni, fra allskins Sorgar. Moode, uppá
 Þurtlendid ellifrar Ununar Glede og Bl-
 essunar, veit mior þad Guds Son goode.

D!

O Jesu loat mig Þorun hreint, eins og
 Ræningiañ giera, en ecki þaniñ yfreid seint,
 Noxt so mætte vera. Ond mijn þad Sij-
 dast Ord þitt kjs, Eflaust skaltu i Para-
 dijs, hica mier i Begsemd vera, Amen.

~~~~~
Middvifudags Andvarpan
 Ut af Floorda Ordenu.

Gud min, Gud min, hvar fyrer
 þefur þu yfergiefed mig?

S! Min Siæskurjkaste JE-
 su, Maklega ætte og mætte
 Sæla mijn æ hvortium
 Deige minast æ þinna sattu Kvæl
 og Þjnu, hver so bitur og beist var,
 ad þu fagra Sool (hvortia þu æ þess-
 um Deige i Fyrstu Skopun gjord-
 er) af Blygðum og Medaumnkan,
 miste sijna Birtu, i hveru Myrkre
 þu, af Ofraun Kvalana, kvartader
 um,

min, ad þu værur af Gude þínum
 Fodur yferglefen. **VE!** hvað mætti
 eg annur Syndare (sem forþlenad
 hefur tot ad fastast i ysttu Myrkur)
 skamast minn Dags og Soolar-
 Byrte ad ljóta. Því feli eg nu
 þér til Föta min elskulegaste **JE-**
 su, með ydrande Hiarta, Eirnen
 þrýsa þína Wískun og Eisku, því
 með þessu þínu Kvala Groope,
 Groopader þu mig in i Himneska
 Sælu. Því hroopa eg nu aptur,
 Og setge: Lofa þu Drotten Sæla
 min, og gleim ecke ellu því gooda,
 sem hann hefur veitt þér. **D**rott-
 en min **JE**su, Frelsa mig frá því
 ysttu Myrkra Kvala Groope, Frel-
 sa mig þennan Dag og alla Tíð-
 ma frá allre Nend og Olucku. **O!**
 goode **JE**su, Eg bid þig, ad þeg-
 ar Evinda og Mootlætis-Sku,
 vilja

vilta fyrer minnum Augum, þinna
 Naðar. Geysla hylia, Þa láttu
 Fíos þínar. Huggunar skíærast skij
 na í Hlarta mínu. Gud var þín
 Fader, midt í þíne mestu Kvol, hañ
 er og mín Fader í þínu Naðne,
 hvört heildur eg kvælst edur klætest.
 O! JEsu, þu sem um Stundarsak-
 er varst af minnum Fodur yfergief-
 en, Yfergiefdu mig alldret að Ellij-
 fu. Og á minne síðustu Stund,
 þa þau Naatturlegu Fíoseñ fel-
 na fyrer minnum Augum, Þa vere
 þetta þitt Hroop, sætt Hloodfære
 og Hloomur Sælu minne til Ei-
 lijfrar Huggunar, A M E N.

Psalm. (Ton, Af dimpre Drygd valalla eg þig.
 Edur, Um Dandañ gief þu D Rotten, etc.

A Skýlde Sæla Miñost min,
 maklega, JEsu goode, þegar þu
 Kvala þolder Þijn, þakñ med
 Unda

Unda Bloode, Himens nær fogur Sool
það sá, sitt Skín af Bligdun miste þá,
harmande sem í Hloode.

Á þeirre Krossens Kvala. Þijn, 3
Kveinstaf sarran færir, að af Fodur Ást.
Færum þijn, yfergjefin þu værer, Sool-
ena þetta sorgar, þar, su fyrst þeñan
Dag stopud var; Sem af Medaumfan
færir.

Æ! hvað mætte jeg aumur þá, ætíð
skamast minn, Eijta, Dagsins og Soolar
Augsin æ? ætte eg að græta og sija;
Því felleð nú að Footum þler, Freisare
goodur tak við mier; Þor þan mætt þv-
orge sija.

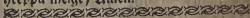
Eirneñ þrífja eg, O! Gud minn, Ástsem-
dar þínar Blooma, hroopader þu mig hler
med in, í Hymneskan Dýrdar Eloomia,
aptur þvi hroopar Ondin minn, ellifsa Þeck
og Þofgiord þijn; Su Raust skal síjfest
hloomia.

O! Jesu greid minn Andar Hag, frat
þestu Þryftra Kveine; Eirneñ Þardveit
mig

mig en í Dag, af allre Neyp og Meine,
mijn Flugu þegar mostug Skj, Moos-
lættingana kastast í, Þagdu þa minnu
Beine.

Jaa, komdu til minn Herra hjert, med
Huggunar þínar Viooma, fyrst að Gud
var þín Fader hjert, þa færður varstu í
Drooma, veit eg það hafi min eirnefi er,
Ofugt þó Stundum falle mjer; Í Frel-
sarens Nasne frooma.

Fyrst þu min Gud forlaatefi varst, for-
laattu mig aldræte, eins nær Heims Vioos-
en umbreptast, Á minnum síðsta Deige;
Þere þa Droop og Hormung þijn, Hlio-
mur segurste Scalu minn, Huggun so
hreppa melge, Amen.

Símudags Andvarpan.

U af Símta Orðenu:

Mig Þyrstir.

Esu Christe Guds Son, þu
lifande Líffins Þruður. Og
Uppspretta, af hverjum það

lifanda Líffsins Vatn fljstur, til
 allra Þyrstra og Orþiaðra Ma-
 ña, Líffga og Endurnær mitt Hjar-
 ta. O! Herra Jesu, hvað sár
 var þín Þína? Hvað stóð þín
 Kvol? Hvað Ómíræðileg þín
 Elska? Þú hefur Vatned sem alla
 aðra Nátturlega Slute skapad.
 Þú frauñleiddur Vatnid Fordum
 af Einum Steine, Þú minnerer
 Vatnem i Þín, þó þyrste þig, og
 fleckst ecke nema Gall og Edik i þín
 um Þorsta. Svala þú mi Drott-
 en min þyrstre Sælu minne nu í
 Dag, af Bruñe Náðar þínar.
 O! Jesu, þig þyrste epter mæ og
 Sælu minne. Láttu mig eirneñ
 þyrsta epter þér og þíne Mýskun,
 En ecke epter Galle Heimsins Bel-
 lystinga, þó Holldennu sett fínest.
 DROTTEN min, Láttu mig ecke
 bloðga

bióða þíð Galt Hraesneðar, heilð-
 ur breint Vatn Ydranareðar,
 Þíð Elskunar og Þacklætessins.
 O ! goode JEsu, Gíef að eg frá-
 míð hrínde Syndana og Þrett-
 viðseðar Galle, en elste þad skíæra
 Þíð saðrar Gudhræðslu. Drott-
 en JEsu, Þíð þyrste að Krossenum,
 þíð þyrster en nu í þíðum Daud-
 stóddum Línun, Gíef að eg bere-
 þetm Þíð Goodgíerða og Míðstun-
 ar. Herra JEsu, Þú skapader að
 þessum Deíge í Fyrstu Skopun,
 Físta og Fugla, míð til Atvínu.
 Blessa þú míð þær Skíepnir og
 allar aðrar, í Dag og alla Tíma.
 Allra síðast þa Daudans Þyrste
 og Hrígla míð að sæker í míðu And-
 læte, þa dreiptu að Sælu míðna
 Sætletts-Þíðne húnneskrar Hug-
 unar, og fressa míð frá eilífum

Kvælar

Kvala=Þorsta, Fyrer þiñ sára
Þjnu=Þorsta, A M E N.

Psalm. (Ton, JEsus sem að oss frelsade, etc.

JEsu lifendra Dóðs og Braut, Líf-
sens Uppsprettañ saña, af hverre
Batnid andlegt flaut, til allra þorst
ra Maña, Lauga mitt Hiarta Lausnare
míñ, Lífssens af þessum Bruñe, og End-
uener i sierhvort Siñ, Evölun so þar af
fíne.

O! Herra JEsu hversu sár, 'Hiarta
þíns gjordest Þjña, Hormung su miler' i
Huga sár; Hvor grundat Elsku þjña?
Böldug þjñ skapte Bilðeñ trw, Botneñ
og Glute fleire, Batneru af Steine veittet
þu, Þjñ sietst það gjört i Kiere.

O Rotten JEsu, samt Þorste þia, þa
var ei annars Kosta; Eñ Edils Gall. Blað-
dañ Dgled slig, J þeim sárasta Þorsta.
Svala Þjfs Konung sáll i Dag, Sölu
Dröcadre míne; Þorstlaatre epter þessum
Dag, þjñum af Raadar Bruñe.

Epter

Epter Saal mínne þyrste þig, þyrsta mig
 tírnen lauttu, epter þier Heill mín Hiart-
 anlig, en Heimsins : Saal Binauttu, gief-
 du jeg ecke giete hjíft, Giedfellða meðal
 Þjóða, Hraðsneðar Saal so hafa eg síst,
 Herra mín þier að þjóða.

Helldur að bere eg Herra þier, hreint
 Batn Þdrunareðar, Eistú og Þaðar
 eitt Bijn. Rier; En ei það Saal Hraðs-
 neðar, Þrettvísses Rerðu og Synda Stór,
 síð til eg frá miet hrinde, en aptur mig í
 Ástum trór, alleina við þig blinde.

Þig sem fyr þyrste, Þyrster en; Í þlí-
 um Naudlíðande; Gief eg þeim fyrer Go-
 odverken, Glede. Bijn síe berande; Míð
 Í Esu so þier mætti það, Mýstunat Berf-
 id sáða, giedíast betur en Saal. blandad,
 Gíafa. Síe Hraðsnaraða.

Mier til Atvíðu mín Í Esu, mig so það
 Rorter eige, Fugla skapter og Sísta þu, þíð
 fyrsta a þessum Deige, allar þær Stiepnur
 en í Dag, og aðrar hverju Síne, bless-
 adu mínum Hóldsins Hag, Híófrande
 Mýstun þíne. E Þegar

Þegar mig síðast sækir heim, soarleður
 Daudans Þorste, dreiptu á mig á Deigl
 heim, Drotten med þínum Koste: Hug-
 gunar Sætleiks Himnesti Þijn; Hresse
 þá Scalu mína, Frelsa mig af forþientre
 Þijn, syrer Kross. Mædu þína, Amen.

Föstudags Andvarpan.

Ut af Glotta Ordenu.

Það Er FULLKOMMAD.

Dín Elskulegastu JESU! Þú
 allan Máta má eg sanna,
 sáa og smæða, Sætleika
 þínar Mædar, og en nu á þessum
 Deigþar Drotten er fullkominn,
 en Dagur aptur komin. Því ber
 þér þar fyrir fullkomlega Hiart-
 ans Þacklæte. So er og min
 Skyllda að minnst á Fullkom-
 nan minnar Endurlausnar, sem
 stílede

skiede fyrer þinna Þinna, þa þu vit-
 nader, að allt være Fullkomnað.
 O! Drottinn JESU, þu Fullkom-
 nader að þessum Deige með þinnu
 Födur og Heilögum Anda Skop-
 un allra hluta og Skiepnar, eirneñ
 Skopun Mannsins. Þu Fullkom-
 nader og að þessum Deige Vikun-
 ar, Endurskopun Mannsins, þad
 var Endurlausnir Berted. Lof og
 Dírd sje þier að Elífsu. O! JESU,
 þu sem Fullkomnader allar Fyrer-
 myndaner og Spæddoona, uppar
 þig hlíðdande, So fullkomna þu,
 í og með mier þyna Nað og Ríka-
 leita, í og rietta Elsku til þinn. O!
 mildde! JESU, Lat þetta þitt Ord
 vera í Stadfesting Trwar minnar,
 og fullkomed, Traust minnar Salu
 hialpar. O! sæte JESU, Fullkom-
 na þu allt, í og með mier að þessum
 Deige,

Deige, Pier til Lofs, en miet til
 Farþælsdar. Og þa mitt Líf er
 vöte og Fullkomnad, þa leid þu mig
 til eilífrar Fullkomunnar, i Hinn-
 narijks Dýrd og Glede, Amen.

Psalm. Ton, þa líner þesse Líkamis Dýst, etc.

D Jesu Hiartans Elskan mín! all-
 an Tíð ma eg soña, Sætleika
 Mædar sætan þijn, síð sæ eg hañ
 og kanna, Það en i Dag min þijde Gud,
 þar Mooten er nu fullkomnud, dregst upp.
 Skyn Dags Beronana.

Hiartans hler fyrer þier ber Þott, þre-
 inger miet Skýldan meire, Sannlega að
 mín. Seál mínest flok, Mýstunat þínar
 fleire, Berf Endurlausnar eitt það er, um
 hvad þu síðsufur vitnader, Fullkomnad:
 þijet sem heyre.

Al þessum. Deige Þrening blíð, þu Full-
 komnader ríka, alls Heims Skopun, með
 allum Líf, og Máñskiepnuñar líka, Eins
 Fullkomnader en i Dag, Endur Skopun

at Mánsins Dag, Mikla eg Mestun slíka.

Þrællareñ sem Fullkomnader, Forer-
myndaner þínnar, Og Spæðooms Ræð-
ur rot af þier, Eins lauttu Gotur minnar,
Fullkomnar i Footsporum sijn, Frid,
Ræð, og ríettre Aft til þijn, O Rotten
sem aldreí dvínnar.

O! mín JEsu Almáttuge, Orð þetta
Þínnu þínnar, Styrkur vere og stöðug síe,
Staðfesting Ervar minnar, Eitt Sælu-
hjálpur Esalaust, Atklere mitt og besta
Traust, Jñ til Utfarareñnar.

A mier Fullkomna eins i Dag, til Veru
þínnu Máfne, allañ mín Lífs og Andnu
Dag, I þier so farsæll dafne, Eñ þa Full-
komnad er mitt Líf, Eina Fullkomna veit
mier Hlíf, i Utvalðra Sælu, Safne, Am.

~~~~~  
Laugardags Andvarpan.

Ut af Siounda Ordenu.

FADER I Þínnar Hendur, Fes  
Eg Mín Anda.

 ! Jesu Christe, þu lifande  
 Guds Son, þu mitt Lidos  
 og Líf, Til þinn klem eg at  
 þessum Deige, með minne Bæn og  
 Andvarpan. Eg vil nú minast  
 við þín fela talande Munn, með  
 hvorum þu í þinni Andlæte, foolst  
 að Hendur þínum Himneska Fod-  
 ur, þína Sál. O Rotten min  
 Jesu, Eg seige en nú, Í þinni Raf-  
 ne er Gud min Fader, bæde í Lífse  
 og Danda, og eg truve því stadfast-  
 lega, að þu hafer hler með befals-  
 að herum minna Sál, því hún er  
 þinn Eign, Já, Eg og eirneñ be-  
 fela þier mig í Dag með Sálu og  
 Lífse, Veru og Embætte, Vinum  
 og Danda-Morðum. Í Hondum  
 þíns Himneska Fodurs og þinn, vil  
 eg feigeñ lifa og dena, vaka og sofa,  
 þar hrædest eg aungva Dúctu. O!

gode

goode Jesu, þu sem kneigðer þitt  
 Hofud niður í þínu Andlæte, þne-  
 yg þu mitt Hiarta til þijn. Þu mín  
 Drottæn hvíldest á þessum Deig-  
 ge, í fyrstu Sköpin. Þu mín Je-  
 su hvíldest á þessum sama Deige í  
 Gröfene, að fullkomnu Endur-  
 lausnar-Berfenu. Og eftir þetta  
 Síjdasta Ord, hvíldest þijn Sál,  
 við heilagan Lífama Skílen, í þen-  
 dum þijns Fodurs, So látt minna  
 Sál í mínum Andlæte hvíla. Se í rot  
 breiddum Blood-Fadme þínum.  
 Jesu, Þitt Síjdasta Ord í Þínn-  
 me, se mitt síjdasta á Lífs-Líne  
 míne, Amen.

Psalm. Ton: Herra Gud í Himnaríke, etc.

Jesu Dóos og Lífsgun mín, Líf-  
 ingar Skin Sálune, Blíngur í  
 Dag eg beide þijn, með Bæn og  
 Andvarpan míne.

Bil eg nu við þín minnst Múnn, og mig  
 Þaðlaatan sjna, Fólur í Deyð sem God-  
 urnum, fólust á Hond Scalu þinna.

Stálfað Drotten í safre Tru, Soo-  
 ma hvort þu ert Fafne, Fítrað mín Fodur  
 Laða eg nu, í Keosfestu þínu Fafne.

Hier með fólstu í Hendur háns, Herra  
 Gud Scalu mína, Af því tel eg mig eln  
 tilfars, Eigu Giorðalað þína.

Eirneð besel eg eins í Dag, Almísonar  
 Blessan þíne, Tru, Þíff, Scal, Embættis  
 Hag, með Ástvína Belferdeðe.

í Hondum þínum Herra mín, hræð-  
 ist eg Bondt alldreie, Hvort Bafe, Sef,  
 Selng llt eda Fñ, eins þó eg Lise og Deye.

Herra sem til mín hneigder þitt, Hofud  
 í Andlats Mædu, Hneig þu og til þín  
 Hiartad mitt, Hupun, Skilning og Rædu.

Herra Gud í Dag hvíldi Fíær, af Han-  
 da Berke sínu, Eins bíð eg hvílest Ond  
 mín Fíær, í viðbreiddu Skaute þínu,

Eins hvíldest í Esus epter Hel, under  
 Graf Steinsins Merke, að Fullkennudu  
 yfred

yfred vel, Þvi Endurlausnar Verke.

Epter Siðasta Orded hans, Ond Jesu hvíldest líka, hafañ wr Skaute Holld-legs Rañs, 3 Herrans Fadme ríka.

Blood, Fadmi þín ætíð breid þu mæ, Best i Andlaute mínu. Ond fæe Hvíld nær Efseñ þver, i Aftsemdar Skaute þínu.

Son Guds þad Ord er sander þu, Siðast i Þínu þíne, sie mitt og líka i sañre Tru, A seinustu Elfs, Stund míne, Amen.

~~~~~  
Bæn m Guðudögum.

Mískunsame, Nádduge Gud og Fader, þu sem oss hefur sendt þín Elfsulegañ Son Jesum Christum i Heimeñ, Til Endurlausnar, hvor ed sitt heilaga Ord hefur oss epterláted, sem ad er Kraptur til Salubialpareñar ossum Trwudum. Forer þessa þína bleffada Nádd, þockum vier þíer

af Hiarta, og biðjum þig, gief oss þín heilaga Anda, hvor vor Hertzu vokve, so sem Regn og Snioor Jerdena, og verke eina lifande Tru í oss, So ver varðveittum Orded í Sidsömu Hiarta, færande Alvort í Polemmæde. O! Jesu, gief nu að þesse Dagur sie vorum Sælum eirn riettur Hvíldardagur, að þær mætte í þier hvílast, so sem Lífamæn æt fræt sínu Ervide að hvílast. Jaz, að vorar Sæler mættu í Moosamre Hvíld sitt Andlegt Ervide fremia. Þesse Dagur er Drottens Dagur, Drottens vor, gief að þau mætte hia oss verda eirn Drottens Dagur, en eingen Illgiordadagur, af vorre Tilstofnan. Heilage Fader, þesse Dagur er þier helg adur, Helga þu oss í þínum Sannleik, þijn Ord eru Sannleikur. Blessa

oss

oss alla í Dag, Blessadur Íesu,
sem ert Blessadur að Eltífu. Ín-
siglest oss sú Blessan, sem af Ríene-
mennum Drotteins í Dag fram-
flutt verður, og Safnadarens Á-
men, sem er Ínigle allrar Kyrkju
Þómunsiuglórðareinar. Ó! Íesu,
hætt oss með þíne Blessan blessada
verða, Dag og Nott, Í Betu og
Svefne, So vier mún fjóðer Eiru
Elífsan Sabbats Dag mættum
hallda með öllum Utvældum Í
Hinnarijke Elífslega, Amen.

Psalm. (Ton, Jesus Guds Son Eingieten, etc.

Mildaste Fridar Fader, Fre. faran
sender oss, Jesus þín Sonur þad
er, þrengdur að harðan Kross,
Önd keypte æðstan Sooma, Önd sitt og
lærir hlóoma, Ervudum Hialpar Hnass
Þessa Mæd þín andklenda, þeckum af
Árd vier, Anda þín oss virdst senda, and-

sijn hañs Verfaner, i Hiarta Mánsins
 hordu, sem Hret og Snioor að Jorðu, so
 augljúfest Aðerter.

Þíe þesse Sabbats-Dagur, Sálum
 þíjn Drottens þíer, eirn riettur Hvíldar-
 Dagur, hvílast að mættu i þíer, sem Hold
 i fœa Eríde, eins verde þær i Þríde, En
 bæge ei Bwí. Sorget.

Þesse Guds Dljrdar Dagur, Drott-
 ens kalladur er, gíef i þía off Hellagur, hañ
 verde so sem ber, En aungva Illu semie,
 Eríded heilagt fremle, i Hvíld til Heið-
 urs þíer.

Hañ er Heilage Fader, Helgadur sál-
 sum þíer, Helga off, Hœa. Blessader, heita
 so mættum víer, híedañ af Lífs. Tíjd loan-
 ga, loat oss það Farsælt gaanga, In til
 þess Aðer þíer.

In sígíest off nu líka, Arnan og Bless-
 an þíer, Chrísti, með Ríeking líka, sem Rí-
 síe. Mañ hvort framíer, Og Amen allrar
 þínar, Embættisgiordarínar, Sem þíer
 In sígíe er.

Blessa

Blessa oss Blessan þíne, Blessadur Nott
og Dag, í Boku, Ute og Þíne, eins vort
Svefnvæddar. Hag, So vier þa Heims.
Þist hætturn, hallda þitt Sabbath mætt-
um, med Himneskt-Horpu. Lag.

Bæn af Joelunum.

Af Christi Fæding.

D! Þu Elskulegaste Jesu, þu
fagra Morgun-Stiarna,
Þu Himneske Brídgúme
Christnefjar, þu lifanda Lífos, Lífs-
sins Uppspretta, Þu Himnensins
Stíjge, Þu sem fæddest af Meyar-
Lífe, fættættum Reifum vafæn, og
varst lagdur í eirn Afna Stall, þig
lofum og dijtum vier aller, sem eig-
um og meigum eilífs Not hafa af
þíne Fæding. O! þu Himneske
Lífos, hvær Lífo me lerytrade
fríjngum Flær-Hyrðarana. æ

Mörkne, Láttu þitt Náðar=Lio-
 os lifsa yfir oss Mótt og Dag. Þú
 Blómleige Davíðs=Kvistir, sem
 Fæddist og Uppsprattst undir an-
 arlegu Vallde, og aa þeim Fríðsa-
 ma Heimsins Tíma, Nú oss sem
 leystir eru frá Döfufullens Vall-
 de og Hertekningu, Í þínum bless-
 ada Fríðe, bæði að Lifa og Deyja.
 Láttu þín Fríð vera vort Sigur-
 Merke, og fastasta Firmament að
 millu vor og allra vorra Dvina,
 Síjnelegra og Osíjnelegra. O! JE-
 su: þín Fæðingar Fegnundur sé oss
 einu himnestur og eilíftur Fegnund-
 ur. O! sette Jesu, sem í eiru Álna-
 Stall varst lagdur, hvílf þú bless-
 adur í Hiarta voru, og látt oss í þier
 Blessada Tímañlega og Eilífta
 Hvíld blióta og hafa. O! mín
 Elskulegaste Jesu, gief oss þessa

þína

Þína Fæðingar Hættid að hallda
 hier að Jorðu, að vier um fjöðer
 mættum med þeim himneska Her-
 skara í ellisfre Dýrd undertaka og
 samfjunga: Dýrd sé Guð í Upp-
 hædum, Dýrd sé Guð vorum um
 Allder Allða og að Elisfu, þeim
 Eina og Preña, Amen, Amen.

Psalm. Lon, heidra stulum vier Herrað Christ

Mýkun samaste min Jesu, Mor-
 gun Stjarna seourstertu, Elær
 stur Bræðgume Christneðar,
 Konunz allrar Beraðdar, Kyrieleison.

Þessi lifande Þjómen Elær, Þessinn
 Uppspretta Sjá og Ar, fríður af Með
 fæddur var, fátækum Reifum vafður
 þar, Kyrieel.

Þargt varst í Afna loadur Stall, lofa
 þig samt vort Bæna Af all sem af þiet fæ-
 um Not og Raad, nýa Þiessan og fát-
 sællt Raad, Kyrieel.

Þú sán Þýðurum Herra min, Herra
 nestan

nessaſn byrter Eiooma þiſ, Naad þijn upp-
lioomie Eijs vors Hag, lijsande ofs bæde
Noott og Dag, Kyrieel.

Konosins bloomlege Koistureſn, Kongs
under Balde uppsprotteſn, aſnarlegu, af
elgeſn Ejd, æ Fridsomuſtu Helmsins
Ejd, Kyrieel.

Uſn ofs ſem leſter erum ſeæ, Andſkot-
ans Balde og Daudans Præ, i Eioos-
ſens Fride ad liſa hler, Eijka burt Depa
Farſæler. Kyrieel.

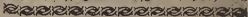
Loattu þiſ Frid vort Firmament, Far-
ſæld vorre ſo mætte þient, yſer ofs ſtanda
Þiſſiglad, Eſenlegt Sigur. Merked þad,
Kyrieel.

Fædingar ſo Fognudur þiſ, fylge ofs
alt i Himeniſn, Bleſſadur Þiartad bigdu
vort, Bleſſunar ſo þad ſiſe ei Skort, Kyr.

Gief ofs ſo hallda Hoattið þijn, hler
medaſn Naadar-Eiooſed ſtijn, ad vier æ
ſijdaſn Utþalder, uppbjrtium Npa, i Þijro
þia þier, Kyrieel.

Undertakande i Upphædum, Þæra ſie
Gude

Gædel Himnenum, Einum og Þrennum
æ og nu, eilífleg verðe Loſgiord ſu, Kyrieel.

Nijars Bæn.

Hu lifande Liſſins Uppspre-
tta, ſem alldrei giefur upp af
reña, min ſætaste Iſu, þu
Himneſke Blood-Bræðgumie min
ar Sælar, þu ſem adgreint hefur
Stund og Tjima, Mannude og
Uar. Blesud er þijn Speke, Þjje-
doomur og Almætte, Sem alldrei
noctru Sine ſkeykar. I þijnu Naſ-
ni höfum vær en nu Eitt Uar af-
lifad og wtendad, og uppþrimum
aðad niſtt, hvad allt vora epterkom-
ande 2ſe-Daga kortar, Þvi ſelg-
tum vier þier af Hiarta Loſ og
Þackargiord, Fyrer alla þjua O-
telianlega Þelgiörninga, Andlega
og

og Tjfsamlega aa okkum málidnum
 Tjnum oss veitta, So eingeni D=
 lucka hefur oss nie neitt vort for=
 diarfad, hekkur hefur þijn Hond
 hlijft og hirkad oss, so sem Hæn=
 an sinnum Ungu Kindum, so sat
 helvijske Hræfugl Diefullen he=
 ur ecke grandad oss, hverke med
 Krooke Svifana, nie Rete Freist=
 ingana, Ei hekkur med Blodugu
 Sverde Ofsooknana. Losad þie
 þitt Heilaga Natn ad Ellifju, og
 fyrergiefe oss þijn Fodurleg Gief=
 ska, allar vorar Synder, Avtrding=
 ar, Yfertrodslur og Þacklæte=
 Margt Jilt er gjort, sem Ogiort
 skulde, en faatt þad Gott gjort, sem
 giorast atte. Marghaattud var
 þijn Blessan yfer oss, En faa Þack=
 ar-Orð af oss aptur þier i Tie lazt=
 en. O! Drotten, Fyrergief, Fyrer=
 gief

gief oss, Fyrergief þu vorar Synd-
 er i JESU Nafne, og fyrer hans
 Heilaga Blood. Framveiges bid-
 tum vier þig Elifse Gud, Fader,
 Sonur og Heilagur Ande, Ald þu
 giefest oss öllum eitt Blessad og far-
 sællegt Nijtt Aar i JESU Naf-
 ne. Blessa oss alla aa Sælu, Lífse
 og Lífama, Blessa oss af Hædum-
 um og Underdi vpinum, af Hinn-
 enum, Jordum, Sioonum og
 Skiepinnum, og þad i JESU
 Nafne. Korona Aared med þine
 Goodfisse, Og laet þijn Footspor
 driupa af Feite. Vernda vorar
 Sæler fra Fordisfunene, vora
 Lífama fra Meisfundenne, vora
 Veru fra Bancernne, Hws og
 Heimele fra Skadrædenn, Gots
 og Beninga fra Tioone og Topum,
 og þetta allt i JESU Nafne. Sie
 þitt

þitt Allmætte Mwr og Gyrding
 Christindoomsens, Blessum og Þrij=
 de Kongsens og Hans Komunglega
 Hwss, Frelse og Fridur Fodur=
 Landsens, Aldstod Yfervalldsens,
 Heidur og Hylle Hofdingiana,
 Floos Kienedomsens. Bertu Dro=
 tten Bitka og Speke Domarana,
 Efling og Mufning Hwssstioornar=
 inar, og þad allt i JESU Naf=
 ne. Bardveit vor aa medal hrein=
 an Lærdoom þijns Heilaga Ords,
 med riettre Tjidskan Sacrament=
 ana. Blessa vora Atviinu, og upp=
 fyll vora Naudpurft. Bardveit
 oss fra Hwngre og Hallære, Hard=
 endum, Dyrtyjd, Stoor=Sottum,
 Ofsoofnum, Pestelentiu og bræd=
 um Danda, og allt þetta i JESU
 Nafne. Beittu Ydran þeim Synd
 ngu, en Bidhald i því Goeda þeim
 Groomu,

Froonu, Læfning þeim Simlu
 Svolum þeim Hressdu, Lausu og
 Frelse þeim Herteknu, Og þetta
 sama JESU Nafne, O! Herro
 Jesu, Þor blessada Nijars Gæ-
 fa, Gief að þitt Heilaga Blood og
 Húsfurnar-Sær, þie Svolum,
 Skool og Althvarföllum Freistud-
 um Sorgþiáðum Sálum, sem
 en nu velktast í Sorg, sitjande og
 Sveimande í Lára-Floode. O
 Drotten, áttast þú Gudhræddar
 Ektur og Födurlaus Børn, og
 heyr þeirra Andvarpaner, Styrk
 þvingadar Kvinnur, og sattu þeirra
 Hrygd í Glede, Og nu sitjast í einu
 Orde, vertu O Gud þor allra Gud
 og Fader í JESU Nafne, so vier í
 JESU Christo blessader, mættum
 vorrar Vefe-Nar, Mánnude, Vik-
 ur og Daga svo vntenda, að vier til
 þess

Þess Blesada Ellijfa Nija-Nars
mættum komast i hinneskum Fög-
nude, og þig D Rotten, eirn og þren-
an, Sia, Lofa og Heidra, med øls-
um Utvöldum, um Dendanlegar
Alider Alida, Amen.

Psalm. Ton, Siæstu Guds vier prijsam, etc.

Sætaste Sæalareñar, Særperot-
ne Brædgumeñ, sem ei giefur upp
Lad reña, ædste Eljfs Bruñureñ;
Pu hefur adgreint allt, Stade, Nor,
Manude, Stunder, standa so Eljmar
bundner, uppæ Rijn Ofallvallt.

Blessud sie best þijn Speke, blessist Al-
menttúr þinn, er oss til Lofs uppveke, eirneñ
Bjæddomureñ, fyrer þitt Nardar Nafn,
Arid hofum aflifad, uppæ hitt nockud
Elifad; Eikst so vort Efe. Safu.

Uf Hug þvi sjingium snialla, Samroo-
ma Lofgiordlihañs, fyrer Aftseme alla,
Andar og Eljlamans; þetta umlided Nlar,
eingeñ Olucka meris, af þvi þañ siælsur
merfte

merkir; Christneñar Hofud-Haar.

Sem Hænan Ungum hirokar, hefur þú
Drotten min, eins veitt Aftsender mið-
kar, so ei gat Hæ- Fuglæn, grandad nle
giort off Mein, ei med Aungle Svikaña ;
Ei Rete Freyftingaña ; Ei er Sverds
Ofsookn nein.

Eitt er, og alla þviingar, off forergief
nu þad, Ar. Eijmans Avirdingar, Ziskur
og Banpackad; Zilt hofum ofmiog giort,
Ogiort hvad ætjð skuldum, Of soatt
Gott hitt sem villdum, en þo i aungvu vert.

Marghaattud var þijn Willde, marg-
haattud Dæseme ; En of-sca | Ord sem
skyldde, astur til Packa i Tie: forlaet, for-
laet off nu ; I Guds Sonar Glæsku Raf-
na, Gleindu þvi Bondsku, Safne, Of
vor er andmirk su.

Stamveigis Prening þjda, þig bidium
aller vler, oss stande af Are Bljda, I
Hond nu ganga fer, Blessa þad ollum allt,
med Blessun af Handre og Hædum, Hase
og þeirra Glædum; Gior þad blessad gior-
vallt.

af Hædum Glædum

Gief þad Frijndt Goodsemd þíne, af
 Gnægtum driupe sijn, frels af Fordjors-
 unene, Fader sæll Christne þijn, Ond Ljfs
 og Aura-Safn, Veru, Stand, Hvos,
 Heimkíne, og Hiarder fræ Töpuníne;
 Jafnt allt í Jesu Nasn.

Sie þitt Almætted eina, algjrdtur Hli-
 jfdar-Mor, Frijng þín ChristeñdooM hre-
 lna, Kong, Pegna, Born og Frwr; Be-
 it Ökottin Biskfu Safn, öllum Yfer-
 valds-Mönnum, med Esling og Styrkleik
 sönum; Eirneñ í Jesu Nasn.

Skæa oss Ökreinki stande, Örd þitt og
 Sacrament, Bro vor og Þörf bætande,
 bleissa hvad þesur oss lent, þept allskins
 Hæffa-Safn, Hwongur, Þest, Heim-
 soekn Nauda, Hardinde og bræðan Da-
 uda, Allt þad í Jesu Nasn.

Jörun Syndugum siertu, Svölu
 ainarærdum þijn, Froomlindum Bida-
 þald veru, Boludum Adstod sijn,
 Siwolun Þækninga Safn, Herteknum
 Frels- og Fridur, festu Ræd alla vidur;
 Eins þad í Jesu Nasn. D!

O! Jesu Urs: Gief nija, Uinſkurnar
 þínar Hnos, Blood, Sætt, og Benia-
 Hlija, Blessast nú öllum oss, þelst þeim
 sem Hrigden stær; Sie það a Sættur
 Eijfe, samt Edum, Børnum blifse, þu
 ngudum Krelse fær.

Alra siðast ænesnum, Þessert Gud
 Fader vor, Hiartkiat i öllum Einum,
 Þessnar blessa Spor, Þasnañ i Þessu
 Nafn, Ar, Vikur, alla Daga; Þu igr
 þess Þiðdarlega, Þissars i Himna Þas-
 na, Amen.

Bæn wt af Pijnulike Christi.

Derra Jesu Christe, Sonur
 lifanda Guds, þu Sættur-
 sa Guds Lamb, sem þu
 tofst Helmsens Synder, Þurðan-
 leg var þinn Elska og Dinn ædeleg-
 ur Kierleike til vor annra Synder
 D ugra

ugra Maña, Þar þu HERRA JESU
 ei Eimungis J-klæddest voru
 Hólfde og toókst að þig Þjóðs-
 Mynd, heildur og eirnen leidst þar
 ofan að Hrygd og Hórmung, Sm-
 ánn og Bryxl, og Steltanleg Kvál-
 ræde, og með það Síjdasta þann
 Smátnarlega Krossens Dauda, of-
 sem verduger vorum eilífs Dau-
 da, til Endurlausnar. O! hvíliþú
 Elska? Sæ Heilage líjdur fyrir
 þá Syndugu, Sæ Þíettlaate fyr-
 er Rænglaata, Skaparen og
 HERRAN fyrir Þrælana. Hæleit-
 lega þú bitt Heilaga Nafn Blessað
 kinn JESU að Eilífsu. O! HERRA
 JESU, þu varst sæ Þríjdaste, en
 glórdest sæ Áunnaste; sæ Mátt-
 ugaste, en glórdest sæ Þannmátt-
 ugaste, Jar, lífkare Máðke en Ma-
 ñe, fullur Særa og Venia. Drott-
 en

en Jesu, laæt mæ til Híarta gæu
ga þína Þjnu, so þu deyðe og
Krossfeste illar Gynder Híarta
míns, mæ til Hreinsunar og Helg
unar. Láttu mig Drotten mí
þafa Drot og Gagn af Þjnu þíne.
Þín Hrygd og Angist sé mín
Híartans Gleði, þín Vind mitt
Frelse, Þín Bloodugur Svelte
Smurning mínar Sælar, sem
allt Daudans Eitur og Ofbod sé
og mæ. Þín Hrafnugur sé
mín Hvíld og Krossfeste, þad þad
sem þu leiddst, mín Upphefð, Þín
Hogg sem þu þolder, Einn Afstær
Kross Guds, þín Aflegun mitt For
svar, Þín Krossfesting mitt Eign
Merke, Þitt wthellst Híarta-Blo
ed mín Hugsvolun. Drotten
mín Jesu, Láttu þínar Blood
Veniar vera mitt Skíol og Athva

rf, so sem Steinholumnar Dvöfna-
ar. Hreidradu mig, mín Herra
JESU, i Heilögum Undum þijn-
um, So sá Helvíjtske Hra-Fugl
Díofulsen kúme mjer aungvañ
Skada að glóra. Láttu mig Dvöf-
ten mín hvílast i þínum Blood-
Fadme, bæde Lífs og Líden. Sien
þínnar Blood-Veniar til gladvær-
ustu Gloonar mínne Sálu i mínu
Undlæte, So eg sie þier iñlífsadur
JE og Elíflega, Amen.

Psalm. (Du, JESUS Christur a Krosse var, etc

Ffande Guds Son Lausnaren,
Lambet Saklausu JESU mín, sem
burt toókst Misgiord Mánna, JE!
hvad var Hugur Aftíær þín, til aumra
Syndaraña?

Herra þa klæddest Holde Máss, hier
med toókst Líking Pienarons, Hormung
og Hrígder Nauda, Smaan, Brixl, Haad
ung.

ung, Bølvaner hañs, Og Beyskan Kross-
ens Danda.

Oss sem ad lijda cattum þad, er nu Hi-
aalpræded forþienad, O hviliþ Elsku. Siæ-
ska? Helgunen leid fyrir Hólids Verk-
nad, hvots kañtu framar æskia?

Riettætur þolde Rainglatts Þijn,
Reitdest Gud fyrir Præla siñ, hañ so
Bönd af þeim hriste, Hæleitust þrijsst
Siælpeñ þijn, Herra miñ Jesu Christe.

Friðdaste Jesu Frelsare miñ, Friðleif
Gjörvallañ mistur þiñ, Þijfare Madfe en
Mañe, Megtugum rijsdest Maatturen, I
mþföum Kvæla. Mañe.

Lat mjer til Hiarta Hormung þijn,
Herra miñ gaanga og berþka Þijn, þun
so Krossfesta þyne, bandæna Grind i
Þriðoste miñ, til Blessunar Sælu miñe.

Lattu mjer Drotten Þijñ i Tie, sem leidst
og þolder Þripl og Spie, Hrið þijn mitt
Hiartad sese, Bönd þijn mit Frelse og
Blessun sie, Blood. Sveitñ Lækning giese.

Verde hañ Smurning Sælar miñ,

fese Osbod og Daudans. Pijn, Citur hañs
Endurbæte, Fyrer piñ Hrakning Hvíld
míer syn, 3 Heilogu Díjrdar. Sæte.

Hegg, Allogur og Hardung þijn, i hrigge-
legre Krossens Pijn, Sie mitt Forsvared
sæta, Altar. Koss Guds og Upphesd míjn,
þa eg skal nokku mæta.

Krossfesting sw sem sjund var þier, Sige-
ur. Teikn mitt skal jafnañ hler, og Rífla-
Blood þitt rauda, Ein Svulun vere og
Ebling míer, Eins i Elíse og Dauda.

Stein. Holum Dvofañ sem i sijn, so
hreidrist eg i Undum þijn, ad Díofull et
Grand míer giore, þær Benla. Skorur
Skickiañ míjn, Skíool og Althvarfed vere.

Lait mig þær hvíla i Elíse og Deyd,
Láusañ og fríj af allre Meyd, Sleu þær
Sælu míne, Jndælust Síoon við And-
latts. Skeid, Jñlíjfast so þier tíne, Amen.

~~~~~

Bæn af Páfsum.

Ut af Christi Upprisu.

D! Herre Jesu Christe, Du
 Blessade Sigur-Hofdinge,
 sem Diosfuleñ sigrad hefur,
 Daudan uppsvelgt i Sigur, Synd-
 ena asmaad, Helvifte midurbroted.
 Skiært skijn mier fyrer Stoomum
 þitt heilaga Rietslæti, og prijdelegt
 Paaska-Klæde þjns Sigurs, i hv-
 eriu þu uppreist oss Syndugum
 Moðum til Rietslættis. **Q**! hvad
 felur og annlegur varstu ad lifja,
 þa þu albloodugur hieckst a Krossen-
 um? en hvad skær og dijrðligur ertu
 nu i þine Upprisu? Hiartans Gles-
 de er mier þetta, því þo eg hrekkest
 og velkest i Besold og Bolæde hier
 i Heime, þa trwe eg ad eg munne
 med ossum Ervudum, fyrer þjna
 Upprisu verda þier um siðder. **I**skur,
 Dijrðlegur, Forklaaradur, Frið-
 ur og Fagur. **Q**! Blessadur sier.

tu mín JESU, O! þu himneske Jos-
 seph, I hvíttu Klæde þíns Ríett-
 lætes. Min Joseph liet Pharaó
 Kongur vithroopa, að hann være
 Landsens Fader, En min þig talar
 og hroopar þín himneskur Fader:
 Sit þu miler til hægri Handar,
 þá angad til eg legg Övine þína til
 Skarar Föta þína. Já, Þu ert
 sa Raude og hvítu Binnur þínar
 Brædur Christelegar Kyrkju, velt-
 valeñ á medal margra Pusunda.
 O! HERRA JESU, Læt mig hafa
 Not og Gagn af þíne Dyrðarlegre
 Upprisu, Klæd mig Floomande
 Skrivda þíns Ríettlætis, og gloo-
 ande Skarte þíns Híalpræðis,
 Aftklæd mig Tötrum Syndanna, og
 líootum Lorfum Þrettvíseñar, so
 eg þurfe ekki tytrande i Forsman
 að virefast frá þínu Fluglite,
 þessur

heilidur ad eg mætte Teiknadur ve-
 ra í mínu Ene, so sem Guds Barn,
 og erfa og vðlast ellisfa Saxubia-
 lp, med þeim Utvöldu alskijnande
 og Fortsaurudu Guds Børnum í
 Himnestre Dírd. Drotten JEsu,
 gief mier Daglega ad upprísa
 af Syndinum, fyrer Ydran og Lif-
 nadarens Betran, ad eg meige sía
 þig og skoda, Lofa og Dírka í Him-
 narike, Þóendanlegum Fegnude,
 Og hallda þar Elisfan Þæska-
 Dag, med öllum þínum Utvöld-
 um, Amen.

Psalm, (Ton, Guds Son í grímu Daudans Þ

Sigur Hofdingen sæll JEsu, Er
 sigrad Diefulen. þefur, svelgdet
 upp Dauda í Sigur þu, Sýnder,
 nar sprergiefur, nidurbraustu Helvítet
 hart, hiet af skijn mier Ríettlátet bíart, og
 Þæska Klædes Sigur sár, Halleluja.

Þ þvi mætt ertu Uppriseñ, og til Ríttlæt-
es giordur. E! hvorsu varstu Utleifeñ,
under Kross. Þole hordu? Eñ hvað Þij-
rdlegur ertu nú, Þ Upprisuñe sæll Þ Esu?
So Þnd miñe glefur æ ad síða, Halesuja.

Hiartans Glede og Huggun trw, hie-
af Saal miñe streyme, Þ Besöld þo eg vel-
fest nu, Þoladur hie i Helme, Esalaust
treystet Þnden min, Upprisu fyrer Þerf-
an þijn, Þihfur þier verðe ad lífta uppæ,
Halesuja.

Uñ Þoseph, Kongur rothronpar, ad hañ
Þands: Þader væte, uñ þig Gud Þrotten
eins talar, Þiñ Elstu, Þader kære: Sit þu
við Þend þa hægre mætt, hie skulu þijner
Þviner, Þiggia til Skarar Þoota sæ,
Halesuja.

O þu Þoseph Himensins hie, Þ hvístu
Þíttlætis Klæde, Þlessadur kom þu Þro-
otten Þijr, Þaudans afleystur Mæde, Þos-
ngur og Þinur Þheistneñar, Komdu nú
sæll, til Þrodeñar, valseñ Þusundum flei-
re sæ, Halesuja.

O! Herra laet mig hafa Not, af helgre
 Upprisu þíne, Kom mjer uppá þitt Kong-
 legt Hlot, Klæddum wr Saur, Slikt míne,
 Reifudum Skroda Ríettlætis, og raudu
 Skarte Híalprædis, Umfkiptelegur er eg
 þa, Halleluja.

Eins reifnadir i Ene mín, O JESU
 laet mig vera, ei so refist fra Augstoon þijn,
 og hliote Forsmaun vera, Helldur eg erse
 og odlest þar, Ellísa Glede Begsemdar,
 Herskara Guds a Himnum hia, Halleluja.

Upprijsa glefmier æ af Rótt, fra öllum
 Lasta Keime, fyrer Ydrum saña og Yfer-
 boot, i ödrum so mætte eg Heime, Vjra þíni
 Vjrdar hæðstan Hag, og hallda Ellísa
 an Þarska Dag, hialpa mjer slíktu Hn-
 offe að nær, Halleluja.

~~~~~
 Bæn af Christi Uppstig-
 ning.

Du Hellsage Vossdunge He-
 rra, Du Drotten JESU
 Christe, Du öfluga Leoned

af Kyne Juda, sem Sigureñ hefur
 unæd a þínum og þínar Christne
 Övinum. Þíer Áttar Síundager
 Meñ, holdum nú í Dag Miñing
 þínar Þjórðarlegrar Uppstigning-
 ar, hvar fyrir vær sem eigum og
 meigum Eilífs Dót hafa af þíne
 Himnafor, seigium þíer Hiartans
 Lof og Þacker. Þu hefur sundur-
 slited Himnana, og ert ofan komeñ,
 Þu ert í Hædena aptur farenñ og
 hefur oss Gæfur giefed, Já, upp-
 loked oss Ötrum Híalprædesins,
 hvortar vegna Áðans Síundar
 apturbýrgdar voru. Þu uppstíest
 af Fíallenu Oliveti, því í þíer höf-
 um vler Christner sañan Frid, Fög-
 nud og Glede Gælareñar. Þu
 bleffader með upplýptum Honds-
 um þíjna Læresveina, þa þu upp-
 stíest. Upplýpt eirneñ þíne Hende

og Blesða oss, so Blessunst vier.
 Þu situr til þíns Fædurs Hægre
 Handar í Dyrðene, og aller þín-
 er Óvner eru nidurlagðer under
 þínar Fætur. Undertrod, O Hæ-
 ra Jesu Döfuleið, under vorar Fæ-
 tur. Vid þu þín Fædur fyrer oss,
 og legdu oss Syndugum híað hen-
 um Lífnaðar-Mál. Drag þu O go-
 ode Jesu vor. Hiortu til þíni í Hæd-
 er Hinnanna, Þvi þar er vort rietta
 Heimile. Læt oss hafna Syndum-
 um en ekká Riettlæted, læt oss so
 Bæringdarsamlega lifa, sem ætt-
 um vier þa og þa hiedaú ad fara,
 Opna þitt Hiarta og gled oss, heyr
 vorar Andvarpaner, og híað þa oss,
 medtak vorar Sæler, og leys oss
 frá allre Dæd, þar til vier um synd-
 er med Sæl og Lífanna verdum
 uppmunder í Lopted, æ moots vid

Drotten, og verdum so hia Drott-
ne alla Tjima. Pier med Fæd-
ur og Heilögum Anda, sie Loð og
Djrd, mñ Allder Allda, Amen.

Psalm. (Eon, Endrelausnaren vor Jesu Christ.

D Jesu Guds Urvalde Pioon, Of-
lagt af Judæ Root, Leon, Sigur
si:ckst unen, sem er til vor ruen,
þvi Roed eg þig við Eon.

Drotten nu skal vor Dags. Miñing,
Djrdarlegust þijn Uppstigning; Eins hv-
orla eigum; Af hvortt taka meigum, Ei-
liða Uppbygging.

Hinnana Gud þu sundurleitt, synd-
ngta þegar til vor leitt, aptur uppfaren,
off ee Glos þvi fioren, Dapp þad mñn Saal
vel veist.

Upplaukst Lijfs. Dyrum æðst Guds
Mynd, Adams til-læctum fyrer Synd,
Uppstiegst med Gædum, af Oliveti Hæd-
um; Ristur þess morg Mankind.

Upplytre Dond þin Ars Jesu, upp-
stig.

stijgande blessader du, upplipt eins heñe,
 yfer oss so reñe, Blessunar Not þau nu.

Síakla Fodursins Hægti Hlid, þ
 Hæðeñe þu situr við, Övine lægðer, að
 þelt nu fræa bægðer, Eins verðe: Legg til
 Lid.

Fyrer oss bið þu Fodur þín, forlífa so
 vor Mælefniñ, Dragdu vor Hiortu, hle-
 dañ til þijn burtu, Hætt upp i Himeneñ.

Lat þu oss sporna Fostum við, so lærum
 elska Rietslætid, i Bæregd þreya, viðbr-
 num að deya, Þat til æ leagdu Lid.

Opna þitt Hiarta: Oss so gled, Andvarp
 bort heyrdu lífa með, Híalþ vorum Da-
 dum, og Hrygðar leys af Bøndum, Lat
 Børn þijn slíkt fræa síed.

Allt þat til verdum uppnunniñ, A mo-
 ts við Gud i Himeniñ, með Earl og Lij-
 fe, Sorganna fræa Ríife; Og Olum þat
 Aldurinn.

Heill þa að odlast Herra min, Híalþe
 mið Þjunn. Kraptur þín; Þíer, Fodur og
 Anda, fagurleaga can Enda, legð síe til
 Fofgiorden, Amen.

Ben.

Bæn til Heilags Anda/

æ Hvítaskúnu.

Du Heilage Ande, þu Hinn
 nestke Astar-Eldur, Líofs
 og Líofne Guddoomlegrar
 Veru, Þig lofum vier, Þig tilbid=
 um og aukellum vier, að þu Bless=
 adur komir til vor og upplýsir oss.
 Þu ofanstíegst yfir Jesu Þostula í
 Synleigum Ellds-Loga, yfir sier=
 hvörn þeirra þig setiande, æ þess=
 are Heilögu Hartíð. Yferskygg
 oss með þínum heimuglegum Kra=
 pte, svo það mætti æ oss þó Open=
 berlega síst, að vier sium þitt
 Helmile og Herberge Andlegt. O!
 þu Heilage Eldur, upptendra brei=
 ande Elstu í oss til allra Himnesk=
 ra Gæða. Míð þu og verin vor
 Stórtu

Hiortu, med þíðar Næddar.
 Hugsvala ofi Of-Hita Eyndana,
 og burttaf alla Kælu og Ofbod
 Hrelling og Kvíða Samvitkun-
 ar. Lauga og hreinsa þor Hiortu
 med JESU Guds Sonar Blóðde.
 Græd þu allan Svíða, Sær,
 Þoolgu og Prota Eyndana. Læf-
 na þu allar Meinsender Hugar-
 ens. Þu blessaða Lóos, upplýs
 Myrkur þorra Hugskota, og leid ofi
 í allan Samleit. Þu blessaðe Leid-
 togen, leid ofi Hættulaust gíegnum
 alla Hættu og Hormung, til Eæ-
 lu Hafnar eilífs Lífis. Þu létst
 JESU Christi Postula tala umisteg-
 um Tungum Guds Stoornærke,
 Blessa þu þort Tungumæl, að vier
 telum um þíðar Darsender, Lat
 ofi ei tala þeirre gomlu Tungu Of-
 gudlegra Heiðna Mána, þeir ed
 af

af Gude eckert vita, hværra Tungu-
 maal er Boly, Hæd, og skammarlig
 Ord, hvad ad reiknast ma Tungu-
 maal Diosuhins, hellsdur laet oss
 O Heilage Ande, tala þeirre Tunau
 er þu siælsfur kienner, sem er Psal-
 mar, Lofsaungvar, Andleg Kvæde,
 Bæn og Paðargjærd: og þo vorer
 Bittsmuner og Maalsfære siæu
 Hælsverk, Jæ, opt Hiegoemlegt
 og Heimskulegt, þa gior þad allt A-
 heyrilegt og fullkomlegt fyrer Eyr-
 um Drotteins, þængad til vier mæn
 siðder komunst þængad sem Hæls-
 Verked tekur Enda, og ein Eilijf og
 Himnest Fullkomman skiedur i þe-
 im Himnesta Hæ. Skoola Eilijf-
 rar Dyrðar, þar vier faum skiled
 og numed þau Dinnædelegu Ord
 sem Postuleñ Paulus heyrde i þeim
 Pridia Himne, og eingæn kan hær i
 Heime

Setne ad understanda og wistfjra.
 Hler mñ Bænheyr off þu Goode
 Heilage Ande, med Fødur og Synne
 Lofadur og Blessadur, eirn Gud mñ
 Alder Alda, Amen.]

Psalm. (Ton, Kom Skapare Heilage Ande etc.

D! Kom Blessadur Edla Lioos,
 Ande Heilagur til vor in, Hvijð
 og Fleinging hia off Lioos, Helg-
 unar ædste Giasaren.

Yfer Postula ofan stlegst, Elds Loga
 Sijnelegum i, Al þessare Hartijð: Þeim og
 lietst, Þiñ Krapt augl sa uppæri.

Yferfjigge hañ eins i Dag, off medur
 Nardar Krapte sijn, Lat þad æ vorum
 lijsast Hag, ad lifande sjeum Blje þijn.]

Tendra þlñ skæran Elsku Eld, i of
 Gudlegra Digda til, Berm þu og Wijs
 vor Hiortu Hrellð, med Himneskrar þiñ-
 ar Nardar: 3l.

3 Sætt. Hitanum soala off hler, Sorg-
 aña: og Riælu Meydenar, Ofbode, Hrell-
 ing,

ing, Vilje ver, og vondum Kvijda Sam-
vissuñar.

Hreinsa nu best vort Hlartans Fax,
Med Herrans Bloode: Og Zúra Mañ,
Græd alla Boolgu, Evida, Sax, og
Syndaña Prota Bañvænafi.

Hugatens læfna hvørskins Meyd, Hug-
skotsins upplijs Myrkurifi, Hættulaust
giegnum Dørmung Leyd, Himnaríjles i
Fagnuden.

Afstoofst Postulum Orda. Stort, Sm-
sum Tungum begærfader, Tungumast
Blessun teikna vort, So tale um þijnar
Dæfender.

Læt off ei tala Tungum þeim, Tíðfudu
fordum Hæd og Bloot, 3 Forblindudum
Hædonis Heim, helte þad Satans Mælge-
floot.

Hellidur læt off aðhílast þær, hvøríar
þu verdur kienande, Psalmar og Andleg
Kvæde kær, Fridud med Bæn og Pæf-
lære.

En þo Bit bæde og Mæled Mañs, miog
dofid,

dofed veift og Hælsverk sie, gjør þad fyrer
Eyrum Giasarans, Girnelegasta Verk-
fære.

Þaangad til Þor vler sendum þar, Elfs-
fins sem giordalt Hælsverk doijn, Og ei-
lijs Fullkomnun upploomar, I þeim Dji-
rdar Hæ. Skoola þijn.

Banffiled þa ei verdur þor, hvad vita
þursum Gude hiaa, Sem Þaall i Himne
Þridia þar, Þessa Heims fied ei giftad aa.

Uñ þetta Bænheyr off þiñ Eijð, Ande
Heilagur Mofunat, med Þodur og Sy-
ne fyrer og siyd, frægst Þofadur uñ Alder-
nar, Amen.

~~~~~

Bæn an Bænadögum/

fyrer Guds Christne.

Illijs, Allmættuge, Sterke
og Þollduge Gud, þu ÞRo-
tten Zebaoth, Vler þijn fa-
tæk Þorn, þiñ litla Hiord og
Sander þins Haglendis. Inffli-
um

um til þijn æ þessum Hæskasam-
 legum Kvæld-Tijma Heimisins,
 æ hvortum Diosullen stormar i
 sijnum Einum; æ moote þine Chr-
 isti, og vill hana uppsvelgia, fier-
 deilis fyrer þan skædasta Dvin
 Krossens Christi Tyrkian, og ad-
 ra Tyrana. Sica þu Drotten,
 þan hefur Ist i Sine vid oss, og
 vill oss Gydeleggja. Þar fyrer
 Drotten minsu vor. Þier med-
 tienum, Þier þofum syndgast med
 vorum Forsedrum, vered Ogudleg-
 er, og falled fra þier, og forþient
 þina Reide. En nu Drotten,
 Þier vilium sitva oss til þijn, Þvi
 hvor þan anar ad hialpa oss? Þier
 skialfum og titrum, Everd þinar
 Reide er vtdreiged, og Dvinana
 Hugur er grimmur vorden, Þorneu
 eru ad Fæding þomeu, og veina
 þrang.

þvonglega, Dúls þar fyrer upp Dro-
tten og hialpa oss, Fyrergief oss
þessar Synder, og wtriet þín Arni
legg oss til Hljfdar. Uppliw þín
um Augum, og sía Grind þess
Bloodgjuruga Tjraña, uppliw
þínum Eyrum, og heyr hans Gud-
loftun, med hvorre hann lastar þitt
Heilaga Barn Jesum, og for-
smæð hans Þímu. Vakna upp
Drottinn vor Gud, og wtaus þíne
Grind yfer Lastara þíns Sonar.
Lat Christneðar Ovina Fendur
og Hnie skialfa sem Balthasars,
Set Hring í þeirra Naser, og
Besti í þeirra Músem Senacher-
ib, Lat þa mún Hæl snwast og til
Stannar verða sem Ovne Davids.
Mústu Drottinn, að vier erum
leyster med þíns Sonar Bloode,
og erum hans, Brædur, Lat oss et
till

til skammar verda, því vier vonum að þig. Mínum vradu þína Christne með þíne Bernd, Bertu eirn Elldlegur Mör að míllum þína sanna Ísraelita og þeirra Dvina, þa viljum vier þacka þier og þloona alla vora Lífðaga. Auglijs þu Drottinn, að þu hialpar þeim er þier treysta, so ell Berolldeinn með kenne þitt Magtarvelliðe. Bænheyr oss vor Drottinn, og læt vort Afkall koma til þijn í Jesu Nasne, Amen.

Psalm. (Ton, O Gud vor Fader sem í Himnar.

Drottinn Zebaoth öfriootanlegs Almattes; Jónsijum vier þijn aumt Born, under þitt Nárdar Belld, su líjilmootleg litla Hiord þjins Haglendis, hroopar til þijn um Hælp og Born, Heimfins að þessu Kvölde, hatkur því Diefull breifer sier, hans Eimer stormalijka, Tyrken og aðrir oníslde, Ofsoofn hefjande

lande slíka, 3 moote Christne þíne ei þver,
þeirra Ofstæled ríka.

Síaa Guð i þeirra Síne foolgeñ Evi-
ka Raad, hyggja þeir Eydelegging ein, yfer
oss skule detta, þar fyrer D Rotten þeink
til vor i þíne Raad; 3ætum nu Synda
margsöld Mein, og miog forskuldad þer-
ta, Ogudleiger þvi vorum vler, Beg geing-
um Forsedraña, syndgad hofum, Sallid
fra þier, og forþient Reidi saña, en aptur
til þijn umvender, ydrustum Misgiordaña.

Hvor kañ oss añar Híaaþ ad sjína heild-
ur en þu? Ovina fyrer Hatur's Hug, og
Handar þíñar Sverde, Eklaalsum vier
Aumer, Eijstum bæde og titrum nu, þung-
lega Beinum, Prihtur Dug, þad sem
Born Goodsiul verde, upprijs Drotten og
eðle biid, aalíft Searaða Saude, þir m eg
fyrerglef þjnum Eiid, þreynger ad Nerd og
Daude, upplattu Raadar Auguñ blíid,
aa-stormar Dreken raude.

Heyr þess Eyraña Himen. Þostun Þerra
flær, 3ressarañ 3Esum foractar, og for-

smætt hañs Þjnu, Balna min Gud og
 Blood. Hund þeñað burtu sæt, rotaus
 Grind þiñar Affesdar, þfer hañs Daga
 tinnu, Balthasars skelf þu en D og H nie,
 hnignandi læt þñ fara, Beitsladur Sena-
 cherib sie, set Hring i Ros hañs Skara,
 afma þæt Davids Dvine, aungvum þeim
 Sverded spara.

Mínstu þess D Rotten Endurlepster er-
 um vier, med Bloode Christs og beiskre
 Þijn, Brodur Jesu æstfæra, Elldleg-
 um Mwr þvi unngyrd alla Herra hier,
 i Hartans Israelta þijn, þad skal þier eilijf
 Wra, Hlaupadu þlimum liela Eijð, lættu
 siæ Mætt þiñ ríjka, aptur þig lofum allañ
 Eijð, æ hier og siðar líjka, i Aft og Mofkun
 Einlug blijd, ælihttu Beidne slíjka, Am.

~~~~~  
 Bæner: a Misseraskiptum.

Bæn i Tungaungu
 Sumars.

Du Heilage, Bjíse og
 Bóllduge Gud! hvað Dæ-
 samlegt er þitt Nafn í viss-
 um Landum? Hvað Lofleg er þínt
 Stíckum? Hvað Almáttugt er
 þitt Ord? Du hefur adgreindt Tíj-
 mana, Du hefur stíckad Sumar
 og Vetur, Frost og Hita, Regn og
 Snöo, hver Stíckan aldrei nock-
 ru Síne skeikar, so leinge þad Ber-
 eilðen stendur, Og med því vier
 höfum en nu aflisad eirn Betrur
 Tíjma, og byrium nu nijañ Sum-
 ar-Tíjma, því þeckum vier þier af
 Hiarta alla Fodurlega Belgier-
 ninga til Lijfs og Sælar oss veitta
 Noott og Dag. Vier höfum by-
 gt eitt kallt Land, þo hefur þu, Dro-
 tten! klædt oss Dveselldu Klæde,
 sem er Rietslæted og Hialspræded,
 Jar, Andlegre og Lijksamlegre

Blessan hefur þu prijdt oss, þu hef-
 ur hlijft oss fyrer Dioflemum og
 hans Bielum, fyrer Stoor Hard-
 endum, Land=Plagum, Lijf=Lido-
 ne og Lima=Brote. Blessad sie
 þitt Heilaga Nafn ad Ellijfu.
 Virðstu ad fyrergiefa oss vorar
 Bloodugar Synder, Illsku og Os-
 packlæte i JESU Nafne, Og nu
 framveigis, Gief oss eitt gott, bljdt
 og blessad Sinnar i JESU Nafne.
 Korona þu Missered med þinne
 Goodsijsse, Og læt þijn Foot=Spur
 dröpa af Feite. Blessa þu vorar
 Saxler med þínu heilaga Orde og
 Sacramentis. Læt þín Frid vera
 yfer oss, og þinna Blessan ad vorum
 Strætum. Blessa Himneneñ, Lopt
 og Jord, Botneñ og Stooeñ og all-
 ar Skiepmur, Læt oss meiga gla-
 da singla : Betúreñ er uniliden,
 Regn

Regn og Snjóor er í burtu, Bló-
 omsturen hafa Knappana feinged,
 og Turtildröfarn lætur til sín heyr-
 ra í voru Lande. Blómga þú
 Jordena með Uvexte, so Dolerter
 stande þickvarner af Korne, Og
 Kvikfienaduren bere sín Uvext.
 Læt vor Alldine blómgaft, og vor
 Matar-Hvös audgaft. Bevara
 Fodur-Landed frá Hervilkingum,
 hættre Sott og Hæska öllum, Læt
 oss í Fride vorrar Atvinnu leita, og
 vtrietta vorar Hondlaner til Lan-
 ds og Vatns með Farsæld. Blessa
 þú Konglega Stjórnann og alla
 Landsens Yfer-Herra. Þrið
 Kienedomeñ þínu Hialpræde,
 en blessa Hvöstjórnareñar Vigrg
 og Mæring. Uppfyll allra Maud-
 þurst epter þínum Dyrðar Ríks-
 doome í Christo Jesu. Læt vor

Stortu blömgast með Vilium Gud
 hræðslunar og gæðra Dygða, So
 Sumared síe svo vel tíra í oss, svo
 sem hid ytra, upp og niður og allt
 um kring. Lat oss með Sumar-
 Fuglumun sjingja fagrañ Sumar-
 Saung Lofatordareñar þínnu Naf-
 ne. O! JESU, Bertu oss allt
 Ein bleffud Sumar-Gief, og leid
 oss um síðer í þad himnesta fagur-
 blömgada Sumar eilíftrar Dýrd-
 ar, Amen.

Psalm. (Ton, O Gud Heilagur, Heilagur, etc.)

Du Böldugaste og Vise Gud; Beg-
 samest Næd þín Harbleffud, og
 Nafnum gættar Grunder, hvad
 Lofleg er þín Skickan skilt? Skordud Al-
 mætte Þod þín dýrt? Adgreint fíekst all-
 or Stunder, Skickader þu þad, Kallðan
 Betur, Sumar, Hiteñ, milda meige,
 skickar þu Þodun vor Skordum elge.

Nú

Nu birtum Sumars Nya Tijd, nu er
 aflifud Betrar Frijd, þoðum vier þvi Aft,
 lega, Andar og Eljsfins allar þier, Oreliañ-
 legar Belgjotder, Næddugar Nættur-
 lega, Land eitt, ljitt heltt, þoðum bigt, þu þef
 ur lagt off Hlaipar Klæde, og Riettlætes
 Skrivdañ ofs rietter bæde.

Andlega Blessan off lietst fæi, elrneñ Elj-
 lamans Þoðum na, afvend ter alla Be-
 go, Dioflum, Eljs-Elloone, Lima Meyd,
 Land, Plagum, Soott og braadum De-
 yd, ljitt þrijsum Eljselldega, JEsus;
 JEsus, Allar vorar, æred stoorar, Jultu
 Synder, fyrer þijnar ofs forlæt Under.

Fader, þig bidium Framveigis. Far-
 sælt Sumar til Arglaedes, off velt i JEsu
 Nafne, Goot sijsse kriyn Missered med, Mar-
 ttugt þitt driwpe Gootspored, af nooglegu
 Nægta Safne: Gud miñ, Gud miñ, Vred-
 ed breint, og Sacramenteñ, blessa off bæde,
 Frid þiñ og allskonar gief ofs Glæde.

Dimeneñ Blessa af Hædum þijn, Haf-
 ed, Land, Born med Skiepnum sijn, ad sie-

um glædt Sijnglande , Betur og Snioor
umliðed er, wtsprjunga Knappa. Bloomst-
rid fer, Dvfañ leikur i Lande: Jesu, Jord
su, Alvøpt bere, og Aldin sæte, en Alfrjóof-
gædur , Kiæte vor Matar. Hwæ Kwik fæ-
nadur.


Fædur. Landed forsvara best, Frideñ og
Blessan vidteingest, Landed og Lijds At-
viña , Konunglegt Bellde og Stiooman-
stid, styrkt Kiænedoom og Hwæ. Standed,
Lætt alla Farsæld fiña, uppfill, og still, alla
ra Maudsyn , Mægtwin med , i Mærd og
Fride, ostum so werde þitt Læan ad Eide.

Lætt Hlortun bloomgæst Ellum best,
Lifande Dygder augljifest, ad Sumared so
vel stande, Jāra sem Jæra: Allt nūn frjng,
upp og nidre i þessum Hrijng , Fossaug
Kugla leifande: Bert þu, vor nu, Sumar
Gioseñ, sem oss hefur, siðast alla, til Him-
en bloomgvadra Sumar. Galla, Almen.

~~~~~

Bæn i Jāgaungu Betrur

DI

 Eilijfe Gud og Myrkunsa-
 me Fader! Þu allra Hluta
 Skapgre og Stjórnare,
 under Festing þínar Náðar lifum
 vier en nu, og elgum en nu Eirn
 Betrur Tímaad upphvria. Þvi
 þeckum vier þier fyrst af. Hiarta
 allar Fedurlegar Belgjorder, sem
 þu æ þessu málidna Sumre og
 alla vora Vefe oss veitt og giefed
 hefur, til Lijfs og Sælar, so eing-
 en Olucka edur Dæran hefur skad-
 ad oss, Eingen Hæskaseind grand-
 ad oss, heildur hefur þijn Hægre
 Hend blyft oss, þin Myrkun hlælp-
 ad oss og blessad vorar Sæler, þitt
 Heilaga Ord Gudurnært oss. Þu
 bloomgader vora Trun-Altra, og
 andgader vor Matar-Hvss, Jar-
 Allshættada Nægd og Blessau
 gafftu oss. Blessadur siertu Dr-

laataste og Goodgiarnaste Bíafar-
 en, sem oss þínnar Skiepnur au
 Eptertalna og Betalings so Ríkt-
 ulega forðorgað hefur. En vier
 hófum Syndgast, og vered Opact-
 larter, mettað oss en gleynt þier.
 O! Herri Gud, Myrkuna oss, og
 vert oss Náðugur i Jesu Nafne,
 og i hans Nafne bidium vier aller
 med Einum Huga : **ORDET** En
 Gud, Giesdu oss gooda en og farfel-
 an Betur. Afstíjr þu Döfles-
 um, so hæn hverke eytre Lopted nie
 grande Jorðunne edur Sioomun
 edur nockru øðru, Hellsdur að vier
 mættum under þíne Blessan vakna
 og sofna, sitia og ganga, reisa og
 Náðlaga að Sioo og Lande. Af-
 stíjr allre Dæran, Hwongre, Drep.
 soott, Hardendum, Dúrtíjd, Land-
 Plægum, Storme, Skruggum,
 Gud.

Elldingum, Sníco og Vatnsflood-
 um. Þertu þíðr oss Herra, þviad
 Kvöldatíkur, og á Dagen líður,
 Þertu Dóttir þort Lífos, sem
 alldrei undergeingur, Þertu Ald-
 stod Naustoddum, Frelsefæra-
 um, Huggun Hreiddum, Hugsvæ-
 um þeim Freystudu, og eilífr Glede
 ossum Trúddum. Um oss með
 Glede Þertu að vntenda, og Su-
 marsins Blóma (þóttneft þíðr svo
 leinge að láta oss lífa) aptur að
 lífta. Gierdeilis um oss að vntend-
 udum vorum Lífsstundum, Eilífr
 Lífs níótande að verða, frer
 þíns bleffada Náfn Saker, Ám.
 Psalm. (Ton, Rómén er kalldur Þertur, etc.

Fader Or Gíæffuðar, alla sem
 hlute fæpader, Ástfendar en nu
 þínar, under Festingu lífum vler,
 Þertar so aptur eigum, uppþyria Níð

Ljod, þaða þar sýrer meigum, þier Einn-
ing Nardar blíð, umlíðen er oss liente,
Argiædis Korn Eijman, sem Þorsum
Maña liente, þöglega Farsælan.

Satlar og Eijssins líka, Lidsemdar all-
ar þockum vier, O! Hiartans Elkan ríj-
ka, Olucku og Slisum fordader; Eingest
Dætran skadde; Já, eckert Hæska Gr-
and; En Örd þitt allvel gladde, Önd
bæde og Eijssins Stand, Akra lieft all-
bloomlega, audgader Matar. Hvos, oss,
um Nægtum nooglega, Narduge Gud
Jesus.

Un Þenings, Örlætaste, Eptertalna-
laust forforgar, Giasaren Goodglarnaste,
glörvallar þijnar Skiepnurnar, vier i Bo-
ndstu frañ streymum, Banþock laatum i
tie, oss mettum; En þier gleymum, O!
Gud það forlæte. ÖRotten i einum Un-
da, Öskar þitt Barna-Safn, Öirdst oss
Beturen senda, Bæran J Jesu Mafn.

Alstíje Andskotans Belld; Ei so þa-
grande Lopte og Sioo, og ossu hañs Öf-
belld;

beilde ; Un oss ad lifa i Fríde og Róo, So-
fa, Sitia og Baka Sij-blessudum i þier,
Reysa og Rædslag taka, so reyfum far-
sæler, Hwngre, Drepsoott, Hardindum,
og hvortu sem skada máx, Oss þíjuum
Unga-kindum, Afvendtu længt i fræa.

Bertu hía oss O! HErra, hie þvi ad
Kvolda tekur mig, Afplanna vort híd ve-
rra, Boladra Huggun Gleddeleg, Raud-
stoddum nækvæmasta, Ræring og Heil-
næme ; Athvarfed Jndælasta ; Un oss med
Gladvære, Beturen ut ad enda, og Su-
mared lista far ; Sijðast læt þu oss lenda,
i Þífs. Hofn þier siaksum hía, Amen.

Bæn þá Sfruggur/ Stor

mur og Dgnaner gæanga.

D Rotten Gud. Zebaoth, Þu
Sterke og Hædeleige Gud,
Þu HErra Himens og Jar-
dar, Bertu oss Alummum Meñum
Rædugur ; Læt oss ecke fordíarf-

ast í þíne Reide, Þer meðkieðnum
 vorar Sínder, að vier höfum for-
 þienad þína Reide, Ei síður en þe-
 ir sem fordíor súdust í Vatns-Flood
 enn, edur þeir í Sodooma, Og með
 því þu síner með þessare Ögnan, að
 þier bve Eitthvad í Síne við oss,
 því sáwum vier oss nú til þín, og
 frainfesslum fyrer þier með Otta
 og Hræðslu. Drotten, hver kañ
 að standast fyrer þíne Reide? Fiell-
 en hrærast, Jorden skíelfur, Skoog-
 arner hristast og Billa-Djreni
 hlauya í Felur þá þu reidest, Popted
 leyptrar og Skruggurnar duma,
 því þu ert Eirn Bollugur og myk-
 elshattar Drotten, þá þu frain-
 brumar í þíne Djrd. O! Drott-
 en Myrkuna oss og frella þitt Fólk
 með Fríde, Vernda vort Lífs, Hwgs
 og Heimile, Og allar Stiepnur.

Einnig gættu þitt Land, og
 bevara oss fyrir bráðum Dæða
 og allre Ólúku í JESU Nafni.
 Láttu Vættu þínar Náðar vera
 yfir oss, So sem Ísraels Fólki,
 þa Myrkurn þeir gængu í Egypta-
 Lande. Halstu þine Hænde yfir
 oss, Svo sem þu gæddir Mósi
 þítt Steinið. O! Herra
 JESU, Vertu Aldskilnaður á milli
 þess og allrar Ólúku. O! Þu Hei-
 lage Ande, Teikna oss með Blóði
 JESU Christi, svo sem Dyrastafer
 Ísraels Fólks. Hwísa þu með
 Þaðskalamíssens Blóði viðdræ-
 er, So Fordýrfirni þína skæði oss ekki.
 Bænþeir oss þess Drottens, Hei-
 lage Herra Gud, Heilage Sterke
 Gud, Heilage Lífsame Lausnare,
 Þu Gæfulege Gud. Drottens
 blesse oss og varðveite oss, Drottens

en læte sjína Afstömu lijsa yfer oss,
og sie oss Myrkun samur, Drotten
sin ve sjínu Auglite til vor, og giese
oss Frid, Ámin.

Psalm. (Ton, Til þijn Heilage Herra Gud, etc.

HU Hæðeseige **HERRA** Gud,
Heims & Ríjns lunar Skapare,
Myrkunar. Hønd þijn hæðessud,
þun sie vor Raudhjálpare, vorar med
Þeinum Misgiorder, mooti sem hofum
dregdar þier, vægdu Þijssens Lausnare.

Ríft oss ei under Reide. Elæ, Reide þo
forþient hofum, sem þeir forðum i So-
doma; Og soeknu i Gloodsins Rosum; En
þerst ad Dgnan ljter þu, eitthvad sem þvæ
i Síne nu, Á þier med Ydran losum.

Framföllum þvi med Felmtur vier,
fallner i Hæðslu og kvísta, hvor sær
Gud stæðst fyrer þier? Þiðlen þad læta
þijda, þaug reña þegar reidast fer, Riena.
Djeunum Kraptarner, Þristest Ber-
oudin þijda.

Lopted

Þopted í Hædum Jevptrar þar, lífska
 Skruggurnar duna, miðg þvi að ert
 mikels hættar, min Gud þegar frambrun-
 ar, Siemone vora frelsa og Líff, Fridur
 þín síe vor aðra Hljíf, Líffu þá oss mest
 um munar.

Tilsettu Dignan Takmark sitt, tepp
 Ellis og bráðan Danda, legdu oss Ráð-
 ar Líved þitt, sem Lífnum við Hæfð Rau-
 da, haltu þfer oss Hende þijn, Heill og
 Blessan þá aldrei dölín, Í Þeine votta
 Randa.

Ólúcku hlíf oss allre fræ, O! Drott-
 en Ísu goode, Heilage Ande hiaf oss
 stá, Herra vers teifna Bloode, eins og
 með Lambsins andfiender, Ísraels Dyo-
 ra-Staferner; So stánde þjinar Plooder.

Bænheyr oss Drottén: Bænheyr oss,
 Bænheyr oss Prening sæta, gief vorum
 Sælum Glede-Ross, Graut þeirra laut
 hañ mæta, Ísraels Blessan þfer oss síe;
 Íntil hun verdur leldande, síðast í Sælu
 aiglæta, Amen.

Bæn

Bæn i Steor-Scoftum /

Hardendum og Land-Plagum.

Alsje, Myrkunfame Gud,
 Du sem gírer Myrkun í
 Pusund Lídu, þeim sem þig
 elska og vardveita þijn Þod, en vit-
 iar Naunglætis Fedraña að Bern-
 umun í Þridia eg: Fioorda Líd,
 þeim sem þig hata. Þier þijn fat-
 tæk Bern, meðkieñum að vier höf-
 um vel forþlent þessa Plagu með
 vorum Syndum, Já, og en þjng-
 ra; ef þu villðer ganga í Ríett við
 oss. En nu Drottēñ sínum vier
 oss til þjinn með Andmykt og Ydran.
 Þier höfum syndgast með vorum
 For-Fedrum, Bered Ogudleger og
 fátled frá þier. Þier höfum ecke
 hlijdt þjnum Plenurum, sem bod-
 udu

ndu oss Rietslætesins Beg, heilidur
 hofum vier fastad þinnu Orde at
 Vak oss. Vier hofum siælfer med
 vorum Syndum wtdreiged þitt
 Sverdi giegð oss, og þvi kleimur
 þ'ju Reidi yfer oss, Jax, er þvi Bon
 ad reidest þu, Heilage Herra Gud.
 O! Drottinn vert oss Líknsamur i
 Jesu Nafne, og laet ecke Straffed
 eilíflega liggja at oss. Laete nu þinn
 Hónd af, so sem þu sagðer til Engel
 sins at Drepsocttar-Tímanum.
 Laet þinna Sool sk'jna yfer oss, ept-
 er þa Pláning er vier hofum lid-
 ed. Laet þitt Hlarta hneiglast til
 Myrkunar yfer oss, sáw voru Fæn-
 gelse i Begsend, sem Manassís.
 Sáw vorum Flotruin til Frélsis
 sem Jobs, þa hann bad fyrir sínum
 Vinum, Vier biðum fyrir vorum
 Vinum, sem eru Líf og Gæð, Herra

og Velferd, og allt þad þu offgiefed
 hefur. Heyr vora Bæn, sem Da-
 vids, Þeint þo ad vier erum þijn
 Børn, og þijn Handaverk, Endur-
 levster med Bloode þjins Sonar.
 DRÖTTEŋ, Ei losa þeir Daudu
 þig, Og ctingeŋ af þeim sem nidur-
 stjga til Helvigtis, heldur vier sem
 lifum, viljum kungjora þijn Verk.
 DRÖTTEŋ, heyr þu vora Bæn, og
 laet vort Afkall koma til þijn. I
 þier DRÖTTEŋ er oss vor Bön, þar
 fyrer laet þu offeckj neitt til Skam-
 ar verda, Amen.

Psalm. (Ton, Aller Guds pionar afhuged, etc.

Mildaste Gud er Myssunar, miŋ,
 Vest i Pusund Eidu, þa sem Dit,
 ast allstadar, Ord þitt og Mafn-
 ed Vidur, eŋ Bondstu Fedra vitlar hier,
 Vitna þad Stoordu Vekkviŋslar, þeirra
 þig meta midur.

Satradar jaatum Fader tiær, forþien-
ta Plæign sljka, þjngre þo yrde: Þeckum
vær, þad Berdugt eirneñ sljka, aptur vier
snwum Yðron med, Audmijkt sijnande og
Slijdugt Gied, Møstunsemd riectt off rjka.

Berkiñ vor hasa Nasn þitt niidt, numu
Braut Forsedraña, Ordum þijn kastad,
Ede blijdt, Umvondun Rieñemaña;
Pañiñ giegñ off þitt giñtum Sverd, geþs-
ande hvørs nu listum Ferd, i Resþjng
Silverkña.

Raunar'er Bon þo reidest þu, Riectt-
tis HErrañ goode, Þjksamur vertu Þjð-
num nu, linadu Straffsins Floode, Aft
þijn sem Fordum Einglenum, at þeim
Drepsoottar, Þjmanum, Resþjngum ri-
ena bloode.

Latu Sool Raadar skjina skært, Eftur
epter Plæningaña, Lat Hartad til ver
hneigiast tiært, Hreted mijf Alagaña, I
Frelse snw þessu Þaangelse, sem Fordum
Job og Manasse, Gierder þu Giæskañ
saña.

Bidia Job fyrir Blinum vañ, vorum
eins Raadar kloosum, Eru þad Elif, Seal,
Aleigañ, með Eru og Velstands Kloos-
um, sem Davids Bæn, heyr Beidne þa,
Börn þijn og Hant verk miñstu a, Happe
so glader hroosum.

Ei sjingia Drotteñ Dander þler, nie
Dijktis Hysked snauda, helidur sem lifum
Herra vier, Hoolpner fyrir þiñ Dauda,
Akall vort heyrdu O Guds Son! I þier
vor stendur Eru og Bon, þeink til vor
Þña Sauda, A M E N.

~~~~~
Bæn um goodañ Afgang

Dumattuge Eilijfe Mystum-
same Gud og Fader Vors
Drotteñs Jesu Christi,
Þu sem Mañsins Elif og Soalu
myndader, og lætur Mañeñ aptur
i burtu deya, og til siñar Moodur
Jardareñar aptur hverfa. Eg

Aum

Áum Syndug Máneftia veit, að
 og æi i burtu að deyja, og Þeg alls
 Hóllds gænga, við Þine og Þer-
 öld skíla, en Líme og Máte mĩ-
 ns Dauda er mĩer huleñ, Þar fyr-
 er bíð eg : Upplĩs mĩg Þrotteñ
 með þĩnum Heilaga Anda, að eg
 kũne mĩg Chrĩstelega hĩer til að
 brya, so eg mætte deya Rĩetflæt-
 ra Manna; Dauda, Upplĩs mĩr
 Plugu, so eg sofnu eðle i Daudan-
 um. Gĩef mĩer hæga og fariuga
 Dauda-Stund. Gĩef að mĩn lĩt-
 for verðe Farsæl, fyrer Dauda
 mĩns Þrotteñs Jesu. Endar-
 nær mĩna Sæl með Hólde og
 Bloode mĩns Þrotteñs Jesu. O!
 þu Heilage Ande, Mĩr og Jesa alla
 Dagn og Osbod Daudans, með þĩn-
 um Sætseika, og Mĩning Chrĩst
 Bloods-Svelta. Þrotteñ, eg bíð
 þĩn

þíns. Híalprædis sem Jacob. Læt
 mig í Fride fara, sem Simeonem.
 Opna mier Himeneñ sem Stepha-
 no. Læt mig ødlast Ríettlætisins
 Koronu, sem Paulum. O Jesu!
 opna þær Bloodfögru Dyr þínar
 Síðn míne Saulu í Andlátenu.
 Stef mier Fyrerheit nñ Paradís,
 sem Ræninglanum. Læt þína
 Engla flýta mína Sæl í Fadm
 Abrahams, sem Lazari. Læt mitt
 Síðasta Ord verða sem þitt. æ
 Krossenum, so eg Elíjfslega Saulu-
 hoolpeñ verða mætte, Amen.

Psalm. (Ton, Eirn Lijma var fæd Andugur Mañ

Elísse Almættuge Gud, Veltíð
 síe Stioorn þín Hæblessud, þors
 Jesu víse Fader, Mañen líest
 forðum myndadañ, með Saulu og Elíse
 gíædder hañ, Utsor hañs æskapader, að
 burtu deya Madur ma; El. Móður
 sínar

ſinnar Jarðar þæ , Aþtur hverſa nær ſer
Þier ſæa.

Af þeſſu veit eg aumur Mañ , eirneñ
Holds. Gortu Stiſgeñ þañ , gaanga ſkal
Þiſſs mijns Þijna , Aſt. Þine Evedia og añ.
ad mæ , er mier þo Þijne og Mæte ſa , hul
eñ um Helfor mijna , Drotteñ eg bið þar
ſyrer þig , þijn Mæd mier ſtiðorne Þolld.
uglig , Ad beſt til heñar bve eg mig.

Uþþlyſtu naðugt Auguñ mijn , Ad ecce
Sælu Daudans Þijn , ſkade , nær ſkilſt ſæ
Þiſke , Drotteñ gief hæga Dauda , Stund ,
Þijrd og Rietylætra Maña Fund , hia þier
i Himna , Riſke , ſo ſæe eg Uteſor Þar ſæla ,
Þyrer Dauda mijns Lauſnara , Sem beſt
æañ mig ad bevara.

Heilage Ande Himna , Rañs , med Holl
de og Bloode Frelsarans , Endurnær þu
Þnd mijna , hañs berſku Kvala Blood.
Evelte , og bleſſadur þin Sætleike , vindeſt
þa Bægd ad ſijna , So Oſſbod Daudans
Dgn og Meyd , allt verde mier a þeirre Þeid ,
Sefad og miſkt med Drotteñs Deed.

F

Herra

Herta jeg bið þíns Dicalprædes, hlacfa
sem Jacob æ til þess, að lifner þínum Pio-
ne, Drotten lættu mig fara í Frid, Fod-
ur-Lands heim í Talmorkid, með sælum
Simeone, eins og Stephano opna mier,
í burtu þegar þessa fer, Himnen þar
híat þer.

Lijssens Coronu læt mig fæ, Lijfa sem
Paulum Himnum æ, J Esus mín flæere
Christur, siacfur opnadu Sælu mín,
Sijdu-Dornar Bloodfögru þín, J An-
darslitum þstu, Fyrerheit þitt eg feigenn
fjís, Frelfare mín um Paradíjs, Lofun
Ræningia varð svo vjís.

J Fadm Abrahams Ondu mín, Eing-
lar blesfader leide þín, Sem Lazari þess þi-
arda, Andlæts þe Lofsens Orded mitt,
Eins og Sijðast æ Krossi þitt, til Tervar
Duggs og Dæda, Wesenlega hjer so eg þe,
Sæluþoolþen í Boneye, En þar að Ræ-
un og Reynsluþe, Amen.

* * * * *

Añar

NíðarBart- BÆNN.

Bæner Fyrir Aldskiltanlegar
Persoonur.

Kieðemañs Bæn.

D! HERRA JESU CRISTE, ÞU
 EÐSTE KIEÐEMADUR OG HEF-
 UD SAFNADARENS, ÞU SEM
 HEFUR INSETT ÞAD HEILAGA PREDIK-
 UNAR-EMBÆTTE, ELLUM TRÖNDUM
 TIL SÁLUBIALPAR, OG HEFUR SETT
 MIG ÖVERDUGAN TIL ÞESS EMBÆTT-
 IS, AD FOODRA ÞÍNA SAUDE MED LÆR-
 DOOME HEILAGS EVANGELII: EN MED
 ÞVI EG KIEÐE MÍN VEIÐLEIKA I SVO HEI-
 LEGU EMBÆTTE, ÞVI ÞID EG ÞIG MÍN
 ÖROTTEÑ JESU, SEND MIER NÁÐ

og Styrk þíns Heilaga Anda /
 hvor mig uppljse og minnar Þar-
 er æhrære, að eg í þessu Embætti /
 þítt Riettelega þjóne, og mætt til-
 tröudum Söfnuði. Uppljst mín
 Skilning, að eg kúne Riettelega
 að sundur-klúfa Örd Samleikfins,
 með Hoogværnum Almúningum og
 Heilsufamlegum Rieðingum, svo
 mætt Tiltröud Þund mætt æ-
 batast. Þaðveit mig fyrir Döf-
 usfins Dösum, Bistu-Lærdome
 og vondre Hneixlan. Gief mætt
 glooande Andan og diarflögum, að
 nidurþagga Þverbrotta, straffa,
 Dagna og æminna með allre Hoogs-
 værd, Hugga og Leidrietta þa Ból-
 udu og Bistu, ei fyrir sakir skemmes-
 legs Almúnings, heildur vegna Elsku
 þíns Nafns. Lætt mig ei lættast
 þu, Hite og Ervde, Eynda og Öf-
 sofna

loofna mæte. Þarðveit mæ til-
trwada Gauda, fyrer Doflennum
og allre Olucku, Lífs og Salar.
Glor mínna Tilheyrenda Hiortu
ydrande sem Minnviðan, adgiatæn
sem Lydicæ, Breñande sem Tveggja
Læresveina til Emaus Rensande,
So þeirra Hiortu mætte verda þu
gooda Abartarsama Þord, og þeir
mættu med Maria wtvellia þad go-
oda Slutskipte, Og síðan mættum
þier aller komast til eilífrar Þírd-
ar og Salubíalspar. Hér um
Bænheyr mig mín sætaste JESU,
med Fodur og Heilögum Anda,
Blessadur mín Allder, Amen.

Psalm. (Eon Jesus Christur ad Jordan kom, etc.)

Sætaste JESU Christneñar, Kon-
ungur Gæblessadur, sem ert Hof-
ud þíns Safnadar; Sa Þedste
Ríkjemadur, sitt Predikunar Embætte,

Þú sett Þvoudum þesur , ad foodrud þar
med Saalen sie, sañan Krapt þessu giesur,
Bakande sijst hvor sesur.

Uppa mig soddan Embætte , Overdan
leggia vilde , ad eg med Þiissins Lærdoo-
me ; Þiisga Hiord þiina skulde ; En eg
Þeifleika æ miet sin , Evangello biena, af
þvi bld eg Gud Andan þin , Adstod og
Næd miet siena , Hialp so jeg selnge
siena.

Ahrære Bæter Anden sat , Embætte
riett eg þioone , Leidande Þeigen Þiissens
æ , Þiiden fraa Sælar Þioone , so ad þre-
int Orded Sañleikans , Eg sundurklufe
bæde , med Amniing til Almrogans ; Og
eble good Heilæde , æ Punde so Guds
mijns græde.

Þardveit mig Þiosuls Þiesum fraa,
og Þillu-Lærdooine skædum , Hneislun
svo steptest ongre æ , Adstod miet send af
Hædum, daarligan so jeg dupie Þið, Þlarf-
lega og fast æmiña , Þverbrotna straffa,
og þagga um Slid, þeim til Dgnanet sin,
i Hoogværd Þerk þad viña. Bel

Vel hugga Sæde Besalings, villta
Leidrietta og sína, ei vegna skamlegs Aví-
ings, Eftu Nafns heildur þínar, Laattu
mig ecke letlast, þó, Lidsemdar Herran sæ-
te, Ofsooknar Hita og Eynda. S:oo 3
Erfidenu møte, Byrden so Bræarnar
væle.

Satans völdveittu Evikum fra Sa-
ndena Hlardar mínar; Eins laattu Hiort-
un Ydrun fæa, og Minivita þína, eirneñ
Eydin at glæten, Avert so goödan fære,
Emaus Reisu Anden þín, Eftu breñande
nære, Erwar Glædum so tære.

Urvæled laattu ætíð þeim, Veru Slut-
físted goöda; Sjídan virðstu oss síalsfur
helm, æ Sælu-Landed bíöeda, hierum
Bænheyr þín Hlardar. Eíð, Híartans
JEsus Aftlíære, Med Födur og Anda
fyr og síð, Frægst losadur sem bære, af
ollu því Ondu hrærer, Amen.

Veralldegrar Efttar
Persoonu Bæn.

MSKunfame , Naaduge
 Gud, Pu Riетtlæte Doo-
 mare alls Hollds, Pu sem
 sett hefur Doomara og Ballds-
 Meñ i þinna Christne, og hefur mig
 Overdugañ til þess Embættis kall-
 ad, Pvi bid eg þig DRotten, Send
 mier Anda Djsdooms og Skil-
 nings, ad eg hase þiñ Otta mier
 fyrer Augum. Gief mier ad vard-
 beita þitt Logmaal, og giæta þeir-
 ra goodu Naada Jetro og Josæ-
 phats, Elska Samleikna, en hata
 Mavnd, styrkiande Eckuniar Mal
 efne, og læta þañ Fodurlausariett
 skie. Gief ad Riетtlæte, Myssun
 og Samleikur sie mier lærare en
 Biner og Frændur, dijnætare en
 Bæfur og Mætur, So eg jafnañ
 mier fyrer Sloopur setie, ad sæa Djs-
 me kiemur, a hvor ium eg at Reikn-
 ing

ing minnar Ráðsmennsku að giera,
að eg mætti þá trýrra Þionafam
edlast, Fyrer Jesum Christum
mín Drotten, Amen.

Psalm. (Ton, Dú læt þín Andá styrkja, etc.

Dess Hólds djúrustur Doomare,
Drotten Ríttlæte mín, vor ein-
ka Biddhalldare, Beldis Armlegge-
ur þín, hvorki þristur að Dug nie dvijn,
Baldsletter veittar þesur, til Berndar
Christne þijn.

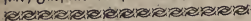
Eign til Embættis þessa, Overdugan
tookst mig, þar lín þu mig blessa, Prening-
en Guddoomlig, Otte þín sie fyrer Augum
mijn, Andá Skilnings og Bittu, auka
mjer Afgios þijn.

Að læra eg þitt Fogmaal ríjka, Jædu til
Drotten Ráð, Fetro, Josaphats líjka,
Jafnan good þigge Ráð, Elffe Samleik
af allre Róot, Oriett og Agþend hate, sem
er þier hvert að móot.

Gief Edna Mál að stode, Elfe Fode
F 5, ure

urlausan, Rietteñ med Raufn framþode,
 Ræne ſiſt Raungañ, Fridur, Sañleike,
 Moſkun mæt, mier ſie Vinum Aſtkiætte,
 dijrare eñ Gaſa ægiæt.

So mier ſprer Siooner falle, ſu kome
 Lokſens Tjld, Rietslaatur Reikning falle,
 Raadsmeñſku, er þiente um Hrijd, Trur-
 ra Pienara legg þa Raun, ſprer JEsu me
 ſiæ, Garſældar ædſtu Raun, Amen.

Bæn Hwſſtioornar

Stiettar Perſoonu.

D! Eliſſe Gud og Fader, Du
 Blettade Hwſſ-Fader og
 Stioornare þiñar Chriſt-
 ne. Ea þiñ aumaste Pioon (Pio-
 onuſtu-Rvſna) er kalladur til þeſſ
 Embættis að ſtirra miñnu Hwſſe:
 Eñ med þvi eg orka einkis Goods
 af mier ſiælfum til, æn þiñ: Þvi
 bið eg þiz miñ D-Rotten, að þu vei-

ter mier Hialp og Fulltjinge i mi-
 nu þessu Embætti, Christelega ad-
 standa i þínum Otta. Læt mig
 el kesiast af Vælsorg og Alhyggju,
 heildur vona uppá þig, sem ert sá
 Orðlátaste og Máttugaste Gias-
 are alls Goods. Læt mig ervida
 og afka með Hendumum þad sem
 Gott er, svo eg hafa ad giesfa þeim
 sem Þurstuger eru. Læt mig
 velta gooda Forskoon minnu Hwse.
 Blessa þu mitt Hws sem Abra-
 hams, eg læt mitt Ervide bleffast,
 því nema þu bleffer og bygger, vak-
 er og vernder, þa er allt aðad For-
 giefens. Gief ad eg briote mitt
 Bráud Hwngrudum, eg leide þa
 Dölu i mitt Hws. Gief mier
 Gudhræðslu og Skynseme, svo eg
 sie ecke neiu Forrotnan i minnu Hw-
 se, edur able mier Þanbleffunar

med mínum Syndum. Gief mér
 aðelska mitt Efta. Hiarta, og med
 Skynseme við það bwa, Óskar Børn
 í Guds Ótta að nypala. Lat
 mig vera gooda Fyrermyndan í mí-
 nu. Hwse, Stef mér Náðugt Yfer
 valld, diggt Þjóðmústú. Folt, gooda
 Nágrana. Frid og Heilbrýgde, hei-
 laga Þoleinnæde í mínum Ervilde.
 Drottinn mín blesse mig og alla
 þa í mínum Hwsum eru, og leid oss
 mín síðer í þitt eilífa Dýrðar. Hwð
 at Himnum, fyrer þín Elskulegan
 Son Jesum Christum, Amen.

Psalm. (Ton, Mikellre Farsæld mæter sa, etc.)

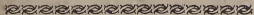
Herra mín Gud heidradur siert,
 Hwð. Fader blesade, þu sem Ehr-
 listneðar Kraptur ert, Kongur og
 Beendare, hefur þu skickað hæðstur mi-
 er, Heimile að stioorna mín, en af því til
 þess Orðan þver, utan Medhjálpur þinn,
 víð;

bio eg min Drotten þijde þig, þat til að styrkja i öllu mig, Verlega so jeg Embættið, æstunde Gudrækin, Abbyggju og Bw. Sorg allre við, ætíð sie Barfærin, en uppa þitt trepste einka Eid, orlaate Giasarin.

Uppa Faung Hwssens Alþarfleg, Erfide Honden min, giarnan so aptur giese eg, Gud min, Naudstoddum þijn, Heimile Forsoon tære af Erw, Takest það Faræld med, sem Abrahams mitt blessa Du, Blessun so seinge sied, þviad nema þu blessar Bæ, bygger þar, vaker Sijog E, og vernder öllum Boda fra, verdur allt Forgiefins, Gudhrædsla og Sýnsemd gehu miet hlat, i Giordum Bustaangfins, ei so Banbleffist Sveiten sa, med Syndum Dagfarsins.

Gief mter aðelfa Egta: Flíood, uppala Þornei riect, Foolke sie Forermöndan good, Farsælest þa min Stiect, Yfervallid Raadngt, Verleg Hiw, ægiætt Naaranna Eid, Heilbrögde og Roosemd Hiartans Erw, halltu þeim Gæsum við, Ervide,

Þol. Vund gooda gief, Gagneft ödrum þad
 til eg hef, Hungrudum þijn so brioðe eg
 Brand, og bere þa i mitt Hwos, Helmises,
 Foltid, Eign og Aud, añastru Þijfnar. fros,
 Leid oss hjadan til Þijfs wt Naud, Þifande
 Gud JEsus, Amen!

Ungmeña edur Barna

Bæn.

JEsu Christe GUDS Eilijfe
 Son, Du sem varst Eitt Ung-
 Barn, og hefur med Orðum
 og Esterdænum augljóst að þu
 hefðer Þocknan að þeim Børnum
 er til þijn verða boren. Eg þacka
 þier min JEsu fyrir rletta Skop-
 un, Skjrn og Chrifne, Wit og
 Skm, Mat og Miñe, og allt añad
 Gott mler veltt og giefed. Og eg bið
 þig framþetals, min bleffade JEsu,
 fyrir þijn Hellaga Mañðom og
 Audur,

Alldur , Blessa min Ungdoom og
 Alldur , Lat mig vara og þroast
 Aukast og Eflast i þíne Nað , Aft
 og Kyntingu og allum goðum Dy-
 gdum. Lat mig stunda Gott að
 læra, en Aft að hata, So en hliote
 þinna Hylle min Gud, og allra good-
 ra Maña. Fyrergief mier Synd-
 er minns Ungdooms, Blooma min-
 na Aftu með Bloomstrum goðra
 Dygda og Froomleikans Liliun.
 Þarðvett mig fyrer Elisum og all-
 re Olucku, og allum illum Selskap,
 Gief mier þig eiru að Ottasi, Hlið-
 ne og Veru minnum Foreldrum og
 Yferbodurum að sjna, svo þitt blest
 aða Fyrerheit að mier uppfyllest, so
 eg bæde Ungur og Gamall, mætte
 verða þínu Nafne til Lofs og Dyrð-
 ar, Aft og Elisflega, Amen.

Psalm.

Psalm. (Ton, þu varst fyrir oss eitt Ungbarn, etc.

H Jesu þu sem Ungbarn varst, og þang a Næðar Þöndum. barst, með Orde og Dæmum augljóst, að Börnen væru Giedsfelld þier.

Fader, eg þakka Þorsöon þijn, frlida Skopun og Christne minn, Bit og Skin, Nænu, Miðe og Mál, margt annað gott fyrir Líf og Sál.

Bid eg nu Jesu þjude þia, þijn Næð framvegis leide mig, fyrir Mándoom og Þrossa þin, Þrossa þessadu og Ungdóm min.

Læt mig eflast í Aft og Dæð, Þeru, Ríðing og þíne Næð; Gott læra og jafna að giedlast þier, giorvælt hata sem midur fer.

Þille stöðfastu hljóta þin, Þille mið eins af Mönnum þijn, alla þin fyrirgef Ungdóms Þrest, Þessu með Dygða Blómstrum fest.

Þroomleikans Ellum frjósga mia, Þorðare Næð þijn Aftudlig, Þlucky og Þis-
una

um öllum fræ; Ei grynast vondað Sel-
skap at.

Þeru Ráfi gudsþna þín, Ást og Hljó-
ne Foreldrum mínum, og Yfervaldsins all-
re Stíert, un miter eg þetta stunde rítt.

Ungum og Gómlum eins þad veit,
uppsplæst miter þínn Sproturheit, til Þeru og
Lofs í öllu þíer, en til Velferðar síkallsum
miter, Amen.

~~~~~
Þíoonustufólks eg Under
gíseña Bæn.

Derra JESU Chríste, Líf-
gánde Guds Son, þu sem
hlíngad í Helmen komst,
Ei til þess að láta þíer þíona,
helsdur að þu þíonader ödrum:
Eg þín Andvísdelegaste Þíoen,
sem að mínnar Embættis Þíoon-
ustu Andvísdelegar að gíæta, bíð
þíg, Send miter þínn Ráð, að
eg

eg mĩstrauĩ alst, mætte pioona þis
 er med hreinu Hlarta, og glemma
 alldrei þínum Boddordum, þar
 næst med Trw og Hollustu að pioos-
 na mínum Hwæbændum og Yfer-
 bodurum, ei einungis fyrir Aug-
 num, Mœnum til Gledþeknis,
 Heldur eypter þínu Bode og míne
 Skylda. Gier mig sem Eleasar
 i Hwæ Abraham, og sem Jacob
 i Hwæ Laban, og so sem Joseph i
 Hwæ Potiphar. Lat mitt Er-
 vlde blessast og luckast, að eg ætíð
 þeinke að mĩer ber af mínum litla
 Embætte Reikning að standa, að
 eg mĩ síðer mætte sem trwr Pioon
 komast til Dĩrdar Frelsis allra Ut-
 valdra að Himnum, fyrir Sakar
 þíns Blessada og heilaga Nafns,
 A M E N.

Psalm.

Psalm. (Ton, Dreckum af Bruñe Rædar, etc.

Damín JEsu Aftkæte! et komstu at
Jordu, ad þier hie pioonad vøre,
i Pícaning hœrdu, heñdur þar med
ad þiena, þessum Gardnesska Tíjd, Eñ bið
þig Tíð miet siena, Þíjfs um giœrvalla Tíjd.

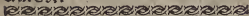
Ad um fram alla Parta, þier Einum
tiæ, Pioonkan af hreinu Hiarta, sem
H-oosun fare, og aldreí giœre ad gleyma,
goodu Bodordum þíjn, æ medan eg æt hi
er helma, i Utlegdar Greife iníjn.

Hier næst Hwœbændum vere, med
Hond og Muñe, hœlur hvad sem eg giœre,
i hvœru Síne; Eñ varest Biel ad si-
na, Og Bínskap Augum Moñs, Agte
melt Trumíjna, og Tœðsta Bod Skap-
arans.

Gior i Abrahams Jñe, Mig Eleasar,
Laban og líjka síne, hvœrlund hañs flasar,
eiru Jacob: Eñ sem heite; Eirneñ Potip-
hars Hwœ, Josephs Lastvara leite, laet
þad Bænhevt JEsus.

Tramíjn æ so grunde, ad eige eg giœ-
ra,

ra, Reifning a ríjagu Þande, en Raun
 uppstíera, sem alla Mañtauk mífte, Mæl-
 ande Fozrum Ton, Guds Díjedar
 gacktu i Ríjke, Gistu þar Trígða. Þíoon.
 AMEN.

Bæner fyrer þa sem gæanga til
 Heilags Sacramentis.

Bæn mdur Madur

Skriftast.

Eg Num Syndug Mañeskla
 ktem nu i Dag min Drott-
 en fyrer þitt Raadar Aug-
 lit, hladeñ med stóorum Syndum,
 sem yfergæanga mitt Hofud. Jeg
 jacta ad eg hese Syndaad i Him-
 eneñ og fyrer þier. Eg er sá frá
 vilite Saudur, tíjnde Þeningur,
 og tapadur Sonur, sem wtssoad
 hese þeirre goodu Arflensdene. Eg
 skíelf og tytra, og hræðest þín Dó-
 om,

om, Eg Ottast Straff Syndana,
sem er eilífur Dand, Eg kvijde fyr-
er þvi ad deya, En eg skamast minn
þo ad lifa. Hvad skal eg tilgjeta?
Eg slij til þijn Drotten minn og
Gud minn, adur en Doomuren
yfer mig fellur, þvi þu rekur aung-
van fra þier er til þijn kiemur: Þu
hefur sett Vdran þeim Syndugu,
og hefur sendt þinna Plenara ad
boda ossum Samdrande Syn-
ana Fyrergiefning, Þvi a forma
eg nu med þine Naad, ad skristast
og jarta minnar Synder fyrer þin-
um Plenara. Drotten En d
minn, Uppvef mitt Hiarta til sañ-
rar Vdranar. Þu alitur Ein-
asta Hiartans Panka. Gief inter
andmivkt Hiarta i Jartninguñe,
stadfasta Trw i Abeyrslu Heilag-
rar Almüingar og Aflausnar, ad
glaed

glæted Hiarta i Eptertextt og A-
 vertenum framveigis. O! Jesu,
 Gief ad þesse Dagur sie Eirn Yds-
 runar Dagur og Eljfernesins Vef-
 runar Dagur, Já, Eirn Heilagur
 Dagur. Sieu nu Srnder minnar
 drectar i Hassens Drotte þins
 Heilaga Bloods, hvortu eg og full-
 komlega trve. So gief eg og fel
 mig og mitt þetta Aform þier, minn
 Jesu, til Saluhjálplegra Urræ-
 da og Gæfalegu Endalyftar, I
 þínu Nafne og Næddar. Trauste,
 AMEN.

Psalm. (Ton, Himneske, Gud'vor Herra, etc.

Gud fyrer Augstoon þína, Alms-
 ur jeg liem nu fram, Harmande
 Hugraun mína, bladen med Spe-
 nd og Bæn, uppveingnar miet um Megn,
 Jæte eg þier Misgjærd margá, mig i Hi-
 men, og arga, Bolads Næst vel nu glegn
 Fer

Ger miet sem Fornuin Saude, og For-
topudum. Son, wisoad hese ea Mude, og
Arfleldar bestu Bon, stend þvi Skiaals-
ande i Stad, hrædist eg Hefud margfall-
da, horkande a Doomeñ Glalda, &
hvor vill aumka það?

Eg foljde ofmieg ad deya, Ad lifa skam-
ast mijn, Hvad skal þa hier um selgia? Hes-
rea jeg flj til þijn, O Rotten Mystuna
miet, ardur en Doomur æfessur, og Ein-
gils Raustei giellur, wtrel mig ei fra þier.

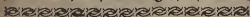
Olum, sem Raad sitt rietta, Raang-
latum hler i Heim, asþeim villt Oke lietta,
eg sæte Fognud þeim; asforma i Raad þvi
nu, fyrer Rieñemañs Footum, Siotradur
Syndum liootum, Skristast med Trega
og Erro.

& Gud! uppveð mitt Hiarta, Ydrun-
ar rietta til, Andans læt Audmjøkt skatta,
sem eg frambyoda vil, I Fæstning allre
mijn, Estertekt og Erro besta, aa Afslausn
Prestsins festa, Trestande a Trigder þijn.

Gief þesse goode Dagur, gaange til Yds-
runar,

runar, Lijka min Lijfsins Hagur, lægest til
 Bærunar, so ad minn Synd giorvöll, i
 Halsins Drott sie drelgen, Dreyra Jesu
 afþveigen, því trepster Dnd minn oll.

Sel eg allt þetta Esne, og Aform i Þen-
 dur þier, so at þig Elnań stefne, hvad Um-
 vardande er mier, Herra minn Hialpar-
 fros, oll minn Heilla Urræde, og Endalok
 þeirra bæde, ańastu Eirn Jesu, Amen.

Bæn epter Aflausnena.

D Acker giorre eg þier minn Him-
 neske Hiartans Fader, Fyrer
 þa Naad er þu mier i Naarne
 minns Lausnara Jesu Christi hef-
 ur nu at þessare Stundu veitt, þar
 þu hefur leyst Fjotur minna Syn-
 da, og fargad minn Synða-Saur,
 huggad og gladt mitt Hiarta med
 heilagre Aflausn og Bodun Synd-
 ańa Fyrergiefningar, fyrer Mun
 þjns

þíns Þeugara. Drottinn minn,
 gief þu mier þig hier fyrir að prijs-
 sa, Hiartaulega elska, og þier þioo-
 na. Send mier Nád þíns Hei-
 laga Anda, að eg hallda kúne það
 eg lofaðe í minne Taktningu, mig við
 Syndunum fráúveigis að síða, og
 i EndurnijungLifdagaða að gænn-
 ga, Svo eg ecke Þver wdarsamlega
 Syndernar dryge, og þo eg syndge
 (þvi þar er einnig sein ei syndge)
 þa gief mter af Syndunum Upp að
 tilssa, og að eg minest, að Dvidur-
 þvæmelegt sie það, að aftlædast
 þeim fagra Ríettlætesens Skr wda
 Jesu Ríettlætis, og Jflædast apt-
 ur svíðirdelegum Syndaða Flíj-
 um. Drottinn minn, stíoorna mter
 í Dag og alla Tíma til alls Goo-
 ds, Og með þessum Þanka vil eg
 nú í Dag þigga og medtaka Drott-
 enn

eñs Kvældmarstid. Gud minn Upp-
 fylle minna Nandsmi cyter sinnum
 Dyrðar. Ríksdoome i Christo JE-
 su, AMEN.

Psalm. (Ton, I Christi Kvældmarstid, etc.

G Gjöre Packer þier, þu minn Gud
 og Fader, Syrer Nand mestu mi-
 er, Míldur sem auglýster.

Bondsku leif þiotur-það, Frelster mig
 Syndugañ ' Huggun i Hiartans Rañ,
 þier af so merkia það.

I Afslusa mier allt gassí kvætt, Þú sku
 Rænglæted mitt, Syrer Þjóðs Taled
 þitt, Því er Sæl minne fríðt.

Giese mier Nand þýn nu, Míja Bon,
 Elsku, Trú, so þjóðne Sæl þier sv, sem
 að Fríðkeppur þu.

Eble mig Anden þín, að eg vel Heitord-
 in, hallde, sem Herra minn hiet við Skrip-
 tar-Stoosin.

Glae mig Sondum við, Saurge el
 Eljfernir, með ferstum Syndu. Sid, soðu
 að minn Afform stíð. Na

Da þoe eg uppið nij, Zuberke Mettest þ,
Uppreisnæmmer un af þvi, æstur nær til þijn
flij.

Gief mier eg Gaungjæse, Gletunar
Esne sie, Zillstunne æfledde, optur mig
Samteinge.

Gaugande Skewda, Skatt, Skap-
arans aungdæn Part, uppsett af Elstu-
Art, Ond minne Fagur-biart.

I Dag sem Ar og Siyd, Eble mig Nard
þijn blid, þad fesse i Paankæ. Hlid, þegge
so Kvoldmaritid.

Uppspall þa Naudsyn nu, Nauduge Gud
Z Esu, framlogd i fastre Træ, festest mier
Beidneñ sw, Amen.

~~~~~
Þæn fyrer Sacramentis
Medtefning.

HERRA JESU Christe!
Brunur allrar Nardar, þu
Hugsbolun þeirra Þorsu
og Katharin þeirra Siwfu, Hlart-

anleg var þijn Elska, þa þu vðhell-
 ter þjinnu Heilaga Bloode til For-
 nar og Forsiðtunar fyrer vorar
 Synder, Og i Miðning þínar Þij-
 nu Jnsætter þad Heilaga Sacra-
 mentum þjins Lijfama og Bloo-
 ds, sem er Jnsigle, og so sem þijn
 eigen Handskrift þjins Raadar-
 Sattmáli; Þetta er sw lifande
 Odauðleikans Fæda Sælareñar,
 su dijnæta Kræsingæñ ossum Glu-
 tum sætare, þad seita Giestabodet,
 Hier til laungar nu minna Sæl og
 hwngrar, Eñ (Gud næde) Eg em
 brenstur, eg em Overdugur, Eg giet
 et aræted minnar Synder, sem eg
 vilde og ætte, Erweñ er veik og Al-
 skundaneñ til þess Gooda dopur,
 Hiartad er fullt med saurngar Hug-
 reiningar, þetta jæta eg, O Drott-
 en, Læt nu þ.ñ Kræpt vera i miter

Brenskum maattugan. Lat þin
heilaga Anda upplissa Hiarta mitt,
og giera þad breiðande, so eg media-
ke nu þitt Sacramentum ecke O-
verduglega mier til Dooms=Ufells-
to, Hellsdur Verduglega mier til
Sæluhialpar. Gior mig eirn
saðan Johaenem, sem med Trwne
nu hvíste a þinu Brúoste, og þad-
an wtswege Sætleika þínar Hugg-
mar Bysdooms og Styrkleika, ad
eg werde þin eigen Limur. Sie þitt
Heilaga Sacramentum HERRA
JESU, mier eitt Merke og Teikn
allrar Blessimar og Garsældar,
Lat mig af þessu Merke raða og
dæma alla minna Velferd. Gel eg
mig nu min HERRA JESU i Bless-
udum Stargskorum þína Blood-
Anda. Opna mier þær Bloodseg-
ru Náðar=Dyr þínar Eljdu,ein=

um i Andlæte mínu, So eg mætte
 ingaanga mín Port þeirrar Him-
 nestu Jerusalemi. Hiev mín Bæn-
 þendr mig mín Herra Jesu, fyrer
 þíns Heilaga Nafns Saker, Am.

Psalm: (Eða, Jesus Christur er vor Frelfare, etc)

DMín Jesu Eðling Dæda, Upp-
 spretnu Brunnur mestu Náða,
 Hugsolun mæt ert Prestum þu,
 þínum faarsíðkum Tækning ert.

O! hvad varstu Elfkulegur, Ond mín
 og Elise mest sem vegur; Nær þu Foorna-
 færdest Fodur þín, til Forlífunar Synd-
 um mín.

I þa Míning Jáfett sienter, Áltæres-
 síns Sacramente; Og með því lieft Jáf-
 sigladañ, allan þín Náðar Sattmálan.

Er það Oðaudlegleikans Fæda, Öndu
 sem kafi með Elise að græða, Feitt Giesta-
 bod og Kræfing fíer; Krapt er Sætleik-
 ans af sjer líer.

Eg em breiður, en þó laangar, Dr
 blanda

þlaada minna Gælu þængad, eitt vellidur:
Sijst þan so sem ber, Særgæate
milnar Jæglorder.

Þest er Erw sem verd ad biooda,
vellt Aftundan til þess Gooda, sæurgat
er Hiartad Synnum mest, Sæa: Eg þi
er allan jæta Þrest.

Þæt þin Krapt i Þrestum bygaia
blessaðan Hiartad Andan þigaia, bren
ande Ellku birle þan þar, Þwistadnum
þeim til Þelferðar.

Ei so take eg Angur speñte, Overdug
lega Sacramente, edur til Deoms, Afsell
is in ier, Þi mig verdugan til þess gior.

Johanem lautmig þier þin heita, Høld
þijns og Bloods þa fer eg ad nepta, Þliif
andei Erw at Þrioostum þier, Blessa
utsluge þaðan mæ.

Það skal Teikn og mæ eitt Merke, æ
Þrystun þijn og. Hæilpar Þerki, af þv
so raada meige eg mest, mitt, Stant
þpphiedan farsælest.

I Blood, Unda blidur þina, Þiarg

fforum loat mig Hælt fña , set mter opn-
ar Dyr Sijdu pijn , Sælen er þar med
forlijft mig.

3 Andlaate einkum miinu , uppliuft mi-
er Himna. Þorte pijnu , O Jesu ! Bæn-
heyr um þad mig ; 3 þeim Djeðdar. Sæl
fñe eg þig , Amen.

Bæn : pter medtekted

Sacramentum.

Of og Heidur sie þier miñ
liwofe Lausnare Jesu Chri-
ste fyrer þad , ad þu hefur
nu sætted mig verða. Sluttokara
þjns setta Giestabods , 3 hvarin þu
sadder miñna Sæl , og Endurnærd-
er mitt Hiarta. Nu er eg vorden
þitt Barn , Brooder og Læresveirn ,
giøre mter nu eingen þier efter Os-
naad , hvortke Daude , Diesull n' e
Helvifte , ei Høll edur Helmur ,

þvi eg ber Míning Blood-Benta
 míns Jesu i mínu Hiarta. I
 þessum Styrkleika vil eg gænga
 gegnum alla Hernung, og siælf-
 an Daudan, til Stallsins Drott-
 ens, til Borgaraskaps þeirra Hel-
 logu. Drotten Jesu, Stef mi-
 er hier epter nu so at lifa, ad æ-
 mier siærest þad fagra Brædar-
 Skart þíns Ríettlætis, Da þær
 fagurbloomingudu Rooser og Liliur
 goodra Dnyda. Lat mig Synder-
 nar framveiges fordast, sem Hogg-
 dm. Geim mig frá ællu Jllu, og
 helga mig i þínum Sænleika, þín
 Ord eru Sænleikur, so eg um stider
 niætte vera sem þu ert, med Fodur-
 num og þier, Da med Hellogum
 Andan, svo sem þid erud Eitt, Da
 þetta allt sie nu og vere Amen, I
 Jesu Nafne, Amen. I Nafne

Fædur og Sonar, og Hellsags Au-
da, A M E N.

Psalm. (Com, Christe vier aller hœfum þier, etc.

Erva miñ Jesu heldra eg þig, með
Hiartans Lofe mínu, Bluttakara
Deñ hlellstu mig, að Holdde og Blo-
ode þínu, af hverju Saut mínn Sadning
fañ; G. m. Endurnærde þurftugan, I
Sýnda Angre sínu.

Nu er eg Barn og Brooder þíñ Brod-
ur þíne eins Afstæra, af því frængeing eg
Dvölden, ei fañ mig frammar hræra, Hel-
bipte, Dlofull, Hold nie Deyð, Heimur,
Dgnan a míne Leid, af er su öll Forsæra.

I mínu Hiarta eg Míning ber, míns
Jesu Benia. Skara, i þessum Styrkleik
fræm eg fer, Fella mætt ei nie spara, að
Gíalle Guds míns glóra Leid, gíegnum
Hornung og síakfañ Deyð; Til Fædur
Lof þens fara.

Stef Xse miñar allañ Part, upphied-
an mætte eg sína, að blessað Ríetstætis
Brodar Skart, breiddur a Sautu míns.

na; Og þú hefur Dýgda Lit: fagrar, hlot-
ar og forðest Spndernar; Þú en mætt
Dætur Dölna.

Geim þu mig, af þe Stotun fra, gief að
eg sýðan hljóte, Heilagari Þvostad Himn-
um að; Og hafið um Eilífd nióte, er þu
med Fodur æðstum þínn, Anda Heilög-
um lífa þínn; Þa blæs ei margt að móte,
A M E N.

Þæn Þvngadrar Kröfnu.

Mýskunfame, Ráðuge Gnd
og Lífsfame Fader, Þu
sem í Upphafi Skapader
Mann og Kröfnu, og laudst þeim að
aukast og margfalldast. Eg þínn
Ámbætt, fin og formerke að eg er
epter þínum Vilja Ólíett orðin,
Og Ávartarsöm, hvað mætt fyrst
Orðsok giefur þitt Almætte að prís-
sa, sem og þína Gæsku. Blessud

og dæðsamleg eru öll þín Verk vor-
 ær medal. En með því þu hefur
 þegna Syndanna uppcalaðt Bar-
 ns-Mæðrumum Soott og Har-
 þvæle, Því bíð eg þig mín Drott-
 en, hvors Kráptur er í Breyðskum
 Máttugur, Þu sem áungvað læ-
 tur yfer Megu freistast, vertu mæ-
 ra Náðugur og Náðlegur, Styr-
 k mig, Stíjr mæ- og Stjórna,
 So eg rate eðfe í neiru-Hæfka, ed-
 ur mitt Foostur. Vernda mig
 frá Döflenum og öðru Ólucku,
 Slifum, Föllum, Hetpt og Reide,
 og öllu skadlegu. Leys mig og
 greid í Högkvæmað Tijna, Gief
 að allt Tilgænge Skaplega og
 Nátturlega um mín Efne, og
 að mitt Foostur þa í Heimeð fæd-
 est, mætte fyrir Heilaga Stíjrn
 mínum Lausnara Jesu Jnplamt-
 ast,

ast, og þitt Ofka-Barn verda, verde
þín blessadur Vilie at mier. Upp-
fyll mitt Foostur med heimugleg-
um Kräfte Heilags Anda. O!
HERRA Jesu, Þier Ofra eg nu og
gief mig og mín Elfs=Uvert, Yfer-
dreif hañ med þínu Bloode. O!
Drotten, yfergief mig ecke, Og
laet mig stöðuga standa, hvernu
sem þu med mig hendlar. Gief
allt mætte skie þínu Nafne til
Djrdar, en mier og minnum Elfs=
Uverte til Farsældar, Fyrer Elf
og Sæl, Amen.

Psalm. (Don, Mitt Hiarta hvar til þriggest þu,

Sartans Faderin Heilage, Hvor
i Upphase skapade, Mañ Kvíðu
og Bode barst, Monum Heims ad
margfaldast, Mandat þetta stendur so fast

Hier nu formerke a Högum minn, Hei-
logum epier Vilja þinn, Avaptarsom eg er,

Orðsok þu mig æminner, að Allmætte þitt
þriðfest af mér.

O! hvað Darsamleg þill þijn Bert? O!
hórsu Máttug Hondeñ sterkt? En fyrst
að fíekstu sagt, oss það skilðe uppálagt,
sem ádur hófdum Spndena vaft.

Mín Gud þín láttu Mátt í tíe, Mátt-
ugur, hórt í Brepstuvni síe, Ei freistar
þer Regn, Bertu mér því Eíekstu gíegn,
Gíet tí Ofþungt Sorganá Regn.

Uín Máð þijn bæde og Máslægd þíð,
Máðspennte síjndu D Rotten Þíð, Hásk-
anum frá mér þrít, allan Þeda og Þan-
ða stítt, Þaðveit elrneñ Þoostred mítt.

Greide mín Hagen Gíekstán þíjn, gíef
allt Skaplega um Efne mín, Falle, Sem
lata þer: Þædt eíns þegar Þoostred er, Þrít-
de og Blessan náe þíat þíer.

Þverr Stíjtn eíns láat Afslaugast, og
Þ Esu míkum samteíngíast, Dská Þarr
ladd síe þíer, Anda D Rotten's Afsláser,
laddson því, en Þíka þín míer.

Oftradu þíer þa Eígu mín, þferdreifou

med Blóðe þín, Andar. Heill austrvöðlig,
 Þíakpa eg stande Dreistelig, hvörneñ sem
 þu breyter við mig.

Allt so verðe til Gruþler, En ad Far-
 sældum þvi og muer, sáne þad. Scál og Elif,
 Ad ockar siertu einka Dljf, Eg au meðan
 Gulltrúa blif, Amen.

~~~~~

Andvarp Goðsiuðrar

Kvinnu.

HERRA JESU! Kom til
 mín og þíakpa muer nu,
 Þvi Hörmungenñ og Nend-
 enñ þesur spent mig. O JESU
 mín Lausnare! Leys mig og læt
 mína Hríðsinvast i Fagnud, og
 mín Harmtrúale i Hægd. O! sæ-
 te JESU, Eg hrópa til þín, Þær-
 heyr mig og gief Farsælan Enda
 mínar Eyndar. Gud mín Skap-
 are blesse mig, JESUS mín Frelsa-

re

re Fride mig, Heilagur Ande minn
 Huggare bresse mig. Þíer Drott-
 en er eðl minn Bon, þar fyrir lættu
 mjer alldrei neitt til Skada edur
 Skammar verda, Amen.

Psalm. (Ton, Gud Myrkune nu allum oss, etc.

D! Herra Jesu hjauspá mjer, Hor-
 mung og Meðd mig speñer, O!
 Herra Jesu hja mjer ver, Hrig-
 þa þvi Ejsed kieñer, O Jesu lifse Lausn-
 arin, Vess mig af þr ngre Þjnu, O! JE-
 su fell i Fagnuðin, farrlega Sorgar. Þjnu,
 Hæad veit Harmkvæle mijnu.

O! Jesu hafdu á mjer Gætt. aðist mig
 Næd þijn rífa. O! Jesu sælañ Enda lætt,
 Eyndena sína slíka. Blesse mig Fader,
 Frelsare minn, Fridar sjns ei mjer neite:
 Heilagur Ande Hugaarin, Hressingar best
 mjer leite, Og good Afdrif Bon minn vei-
 e. A M E N.

Pactargjörd Sængar.

Kvinnu.

Slatt.

Sartans Lof og Heidur sie
 Þier mín Allra Sætaste
 Drottinn, þar fyrir, að þú
 hefur látt mig með Glede og Fög-
 núde síð mín Ljfs-Abört, og Eina
 Riett-skapada Mañeskinn af mér í
 Heimeñ fædda, Þú hefur sundur-
 slited mín Hrygðar-Seck, og mín
 Sundurmörðu Bein Gladvær
 gjort. Eg minnest nu ei minna Har-
 tvæla fyrir Fagnadar-Saker. O
 Drottinn! Þitt Lof skal jafnañ ve-
 ra í mínum Minne. Eg vil tala
 mín þinnar Dæmender, og fram-
 tella það sem þú hefur gjort við
 minna Sæl. Framveigis bið eg
 mín Gud og Drottinn, So sem
 þú hefur það Góða við mig og mí-
 na Barn-Kynd uppbýrið í Skop-
 unene, og Heilagre Vatns-Skjirn,
 sem er Endurskopun Christinna
 Maña.

Maña, So gief mier aptur Styrk
 og Hressing, ad eg kuene þier i þinu
 Hwse ad þioona, og miins Em-
 bættis og Hwssidornar Ervidis ad
 gæta i þinu Ottu. Gief þu og
 so þessare minne Barn Kynd, ad þad
 mætte þínar og þína heilögu Eing-
 la Bændar niota, i Boku og Svef-
 ne. 17 Bardveit þad fyrer Drostenz
 min, Öbretum, Öndum, og allre
 Ölucku. Þu Svefulause Hyrder-
 en, Bat þu yfer þvi, Beit þvi ein-
 en Bærd og Spekt, Bert og Pros-
 ka, Bit og Skyn, ad þad, so lein-
 ge þad lifer, mætte aukast og þrooz-
 ast i þíne Kvinnu, og öllu Goodu,
 so þad un siðer med mier, mætte
 siat þína Goodsemda Lande Lif-
 ande Maña, I eilífre Dyrð og
 Sælu. ÖRotten heyr þu minna

| Bær,

Bæn, og sátt mitt Afkall koma til
þítt, A M E N.

Psalm. (Du, Giervoll Christne! skal gleðrasti nu,

Nú Hartans Grúne heidra eg þig,
Nú Herri sem Ráð mír tæder,
Nú míns þar Lífs Avort liestu mig,
Lífandi síu me. Glede, Rietskaptri sæddu
an medur Wynd, margt fleira Gott þeirre
Barn Rónd, Andlegt af Allud lieder.

Hrigdar miú slited hefur Seft, hrestet
við Bæneí morbu; Nær sem i Fainged
Gleden gief, gleimast Harmkvæleí urdu,
Lof þitt skal Gud i Múne mír: Mikladar
þíttar Darsender, Syrer Fookenu az
Zorðu.

Blíður frammveiges bld eg þig, býriad
i Skopuníne, gott við Barn Rónd miú
na og mig, mest þó i Bæns: Skírnene,
Stadfest, So hress i Hmfe þítt, Hmfa
Stioornar líjfa Stande miú, Hædur þítt
Heilbrigð íne.

Barn Rónd þessare legg þu Lid, Elfs
ur i Boku og Svefne, hvorskins Dufku

blíft

hlíf þvi v.d , Hóldsins blessande Etne ;
 Bort gief þvi, Bit, Slin, Bærd og Spe-
 kt, so verde Gude og Mönnum þekkt , Líf-
 lens med Lufu. Giefne.

Ummvera þad med Einglum þijn, upp-
 fræd i Kyning þine , þvi meite Proffa i
 þessu sin, sem þrooast ad Liffs Æfne; Co
 ad þier Lokkins lende þiaa ; Og Lambsins
 Bræddfaup sære ad sica , Umm Alder i Ei-
 liffdene , Amen.

Hugunar Bæn þeirrar

Kvinnu , sem Fæder sit Barn
 Andvana.

Mýskuna þu miter minn Gud ,
 þepter þine Mýskunseme , og
 þepter Mýkeleik Mýskun-
 senda þína, afmæ þu mitt Ræng-
 læte. O Drotten ! med þvi þu hef-
 ur nu reyndt mig med þessu Moot-
 læte, ad þu lietst mig ei mitt Afsvæ-
 me

me med Lijfe siæ, þa gief mier stæd-
 uga Þolemmæde þessum þijnum
 Bilia ad taka, þiñ Bilie vard, en
 ecke miñ, Drotteñ miñ! vardveti
 mitt Hlarta fræ allre Efaseind-
 um Sæluhialp miñar Barn-
 Kyndar, gief mier stadfastan Trw til
 þiñar Heimuglegrar sem Openber-
 legrar Naudar=Berfumar. **OG**
 Drotteñ! Eg trwe, en auk miñna
 Trw, og hialpa miñe Þantrw,
 Þu hefur sagt: Leifed Þernumum
 til miñ ad koma, Þad var þitt
 Handa=Verk, þad var þier, i miñ-
 nu Lijfe iðeluckt, Giefed. Þu
 trwe eg miñ HERRA JESU, ad þu
 hafer þad med þímu Bloode yfer-
 dreift, og med heimuglegum Krap-
 te þíns Heilaga Anda upplíst,
 Drotteñ gled mitt Hlarta og miñ
 Betu, sem þu hefur sundurmæd.

Pu gaffst, Pu burttoofst, Sie þitt
 Mafu blessað. - Ikh in'er, min sæte
 Jesu! að meiga þetta mitt Barn
 með Lijfe, Glede og Dyrð hiaa um
 sijðer i Himnaríjke: - Eg bid og
 seige: Drotten min Berde þin
 Vilie so að Jorðu sem' að Himne.
 og eg aptur bid: Eige leid þu oss i
 Freistne. og i Pridia Sin: Hells-
 ur frelsa oss frá Illu, Fyrer Je-
 sum Christum vörn Drotten og
 Herra, A M E N.

Psalm. Ton. Settu minn Soal i þanna þier, eis
Minn Drotten minn Gud mi-
 ner, Dröfunsenn epter þine, sem
 allt Raunglæred afmaier, af-
 Mæðar Goodseindene, þu hefur reynt mig
 Drotgæng með, mitt hestu sæðast Afskræ-
 med, Leidt frá Þiss Dræringine.

Þo ælsdu Poleinnæde mæ; min þiss
 að teingdu Vilja, þan vart, sem hljode
 Herra

Herra þier, þín mað eg fólgeñ dólga; Af
fíð mitt giorvallt Esa. Þar, um Belferd
mínar Barn Kyndar, en Orðsof laet að
vel skila.

Þu hugun mæ eblu þu, æ Mað
æ. Þertum þínum, æ! míne Beise vide
hlaup þu, og vorken Breistleit mínum,
Borneñ fyrr til þín bodader, Barn var
og líka giesed þier, mitt þetta i Moður-
Leynum...

Þvi erwe eg Herra hafer þad, með hel-
gu þínu Bloode, þferdreist, þírt og aflaug
að, Alþrúna Syndar Moode, Þiartad eg
Beig laet Heilbrögð giord, Herra sem vo-
ru fundurmord, i feingnu Rauna Floode.

Pu þíttet og i þertu toofst, þlessað sit
Mað þitt særa, þu grættet bæde og Gled
joofst, græddet og vañst uppræra; Gles
mæ Bæned mín Gud að sja, Gladværi
i Þíed þier sjaalsum hia, mig virðst þar
með þvi þætta.

Eg bið að verðe eins a Þord, og i Hæd-
um þín Vile, ónir et Bæn en aptur giord,

ojs Næd þijn Freistne Dine, Pædia: Fre-
 is öllu Illu frá, æ! veit þuð Drotten
 Hannum a, Ervar þu skafnu stíle Ám.

Bæn Freistadrar og

Starladrar Persoonu.

Ní Drotten, Myrkuna m-
 er Áunre Mánesku, og stí-
 til mĩjn þĩnum Náadar-
 Augum, þvi Bötneĩ gænga in ad
 mĩne Sælu. Mĩnar Synder eru
 uppgeingnar yfer mĩtt Hofud,
 Dıofulleĩ skielser mĩg, Helvĩt'ĩs
 Dgn er fyrer mĩler, Dauden ofbĩd-
 ur mĩler, Syndernar særa mĩg, og
 Eldur þĩnar Reide sijnest mĩler
 upptendradr. Eg skiel og tytra,
 Já, mĩer sijnest i þessum Freisting-
 um sem þijn Myrkun hafe Enda tel-
 ed og þijn Reide vllie mĩg öldung-

Þú þetta, Eg vilde gjarnan danda
 vera, en eg kvíðe þó fyrir að dey-
 ja. Alí; Hvar skal eg tilgjera?
 Allt Manleg Ráð og Hialp er
 vort, Hvort skal eg flíja? Til þínt
 Drottens Jesu sem freistadur va-
 rst, og sigrader Freistingarnar, Til
 þína Foota skríð eg, sem ein Hund-
 til til síns Herra, Flíttu þér
 Drottens og frelsa Sölu mína,
 fyrir þínar Mýskunar Saker, Læt
 mig ecke Þrúinglast í mínum Sví-
 dum, Lát þessa Freisting fræ mæ,
 gíef mæ Breytum þín Mætt-
 ingan Krápt að standa og Stríða.
 Riettu að mæ þína Hond sent
 Petro, þa hann ætlaðe að seckva í
 Vatnenu: vtsleck þú Ellds Væl
 Freistingana, wr Osne míns Star-
 ta, og læt Svolumar Daggar-Ble-
 þíns Helliga Anda svela Híarta
 mínu

minnu, Gief Freistinguñe þan Eus-
da, að eg fæe vel staðest. Lat þitt
Heilaga Hiarta-Blood bressa mitt
Hiarta, Gief mæi að stríða gott
Stríð, So eg í þær, þu Döfulsins
og Daudans Sigrare, Sigureñ
öðlast meige, Amen.

Psalm. Ton, Jesus sem að oss frelsade, etc.

Nú, Drotten Mystuna mæi,
Mañessiu aumre þíne, og líst til
míjn af Hædum þær, Duggunar
Augsynne, Freistinga Botneñ feikeleg,
fast að Söluñe þreingia, Söndana Byr-
rdin sama Beg, sætt við Hofuded stre-
ngta.

Döfull mig skelfer, Dauden flær,
Daglegu með Öfböde, Sætt. Ögn. Hels-
vístis setst mæi nær, Söndana meider Ros-
de. ofan á þetta Eldur þín, upptendradur
í Bræde, andsoner mæi þan Avort sín, Eg
skelf og titra böde.

Freisting mæi soner þess þad, þijn Myst-

un sie i Eyde, og mig vllie i añañ Stad, upp
 eta so þijn Reide, Eijs eg þvi Daudans
 Kaleik miet, Eotjde eg þo vid ad Depa, Aui,
 hvort skal eg horfa hier? Svad skal eg giora
 ra og seigia?

Mañleg Hialp þu fyrst vte er, Eg Eyna
 ia Raaded besta, flyia til hañs og fljita sier,
 Freistne sem holde mesta, Yferviñande alle
 þad Strijd, ertu þad Jesu goode, ad þijne
 um Footum þvi eg strijd, þiñar i Raadar
 Floode.

Sem Hund. Tjlf til sijns Herra sier,
 horfi eg a Dysskun þijna, far þvi af stad og
 fljittu þier, frelsadu Scalu mijna, Dröng-
 lun laet mig ecke far, i mijnum Sonda
 Banda, Tal miet heildur þa Freistning
 fra, Frijskur so mætte eg standa.

Blijt þijnum Krapte bepfte Hund, bar-
 est ad Farsæl gieta, rieta miet so þijna Hi-
 alpar. Hond, Hoalf. soðnum eins og Þe-
 tre, vrisloctu Hiartans Osne vor, Elldo
 Bælid Freistningaia, Drotten þijns An-
 da Daggar. Skvot, dreifest miet. Gieds
 um Raña.

Frelsting gief Enda fœre þaŋ, Far sæll eg
 stæðest giæte, Hiarta. Blood þitt miŋs
 Hiarta. Raŋ, hresse og endurbæte, giefdu
 medaŋ eg giste hler, gott Strljðld jaŋnaŋ
 heigie, so ad eg Fox i siælsfum þier, Sigur.
 in odlast meige, Amen.

Ervarstyrking þess Sturlada.

Wæd i burt, min. Hæl in wæ
 est og til Skammar verded mi
 ner Dviner, burt þu Diosfull,
 Dande og Helvite, med yckar Dgu
 an og Ahlaupe, þvi Drotten hefur
 heyrð miŋna Bæn, Drotten er mier
 til Hægre Handar, haŋ er mitt
 Hiartans Traust og Slutskipti; eg
 hræðest nu frammar engva Olucku,
 þvi eg er þar viss uppaa, ad hvørke
 Hæd nie Dnypt, edur nockur Slut
 ur., og eingen Sklepna fær skiled
 mig

mið við Guds Ríðerleika í Christo
 Jesu. Daude, hvar er þín Staur?
 Helvíste, hvar er þín Broddur?
 Þof síe Gude sem mæi hefur Stig-
 uren glesed fyrir Jesum Christo-
 um, AMEN.

Psalm. (Ton, Heiðrum vier Gud af Hug og Sæl.

Díð i burt, Bended frá mæi,
 verded til Skómar Övner; burt
 þu Dlofull og Daude með, þap-
 urt og ríme Helvísted, ei framur þted Ögn
 til mín, Ahlaupe, Slægd nie Biela, Þijn,
 Gud þvi Bænheprer Borneñ sijn.

ÖRotten er mæi við hægri Slid, hañ
 er mitt Ervarf Atkierid, Adstod, Slut-
 skipte og Hiartans Traust, hræðest þvi
 Sæl mín Basalaust aungva Dluðu og
 aungva Næð, af þvi hun vonar setur
 Reid, til Þids ÖRotten's í Þijfe og Dæð.

Hæð, Dypt, Skiepna nie Slutern-
 er, Himens og Jarðar, viss eg er, ei
 fúna, að stílla okkur nu, allrafiærafi mæn

Jesus, Helvited, Brodd ei þvessa fañ,
þvorge neirn Sigur Danden fañ, Gude
fie Los sem gaf mer hañ, Amen.

~~~~~

Bæn þess sem mist þesur
sifi Aft. Vln.

Mýskuna þu mier, þu Mýsk-
unsamaste Gud, þu Naud-
Hjálparen Naudstaddra,
og veit mier Hjálp og Adstod, þvi
eg em Einnana og Faraardur, og
er orden sem Naattugla i Eyde-
Hwsum, og sem Einnana Fugl á
Hwss-Þelium. O Rotteñ, þu burt
tookst min Aft-Vln, hañ var að se-
ku þin, þu gaffst hañ, þu burttookst
hañ, Sie þitt Nafn Blessað. O!
Jesus, Þu sette Lyknar-Brunur,
Svala þu minnu Sorgfullu Hjar-
ta, og still minna Angist. Lijt til
min

minn þeim semu Náðar=Almann,
 sem þu leltst til þínar bleffudu Mod-
 ur under Krossenum grættande, og
 send miter Aldstod, Jaa, vertu siaklf-
 ur miter og minnum þad besta For-
 svar i allre Nend. Hugga mig med
 þeim Orðum er þu huggader þa
 Sorgfullu Ecku til Natin. Gief
 miter þijn Náðar=Fyrerheit, sem
 þjnum Læresveitnum, ad minn Hra-
 gd skule sinvast i Fegnd. Sund-
 urslit minn Hrygdar=Seck, og gled
 minn sundur mordu Bein. Gief
 miter þe laga Pólemæde aa þessum
 minnum Tæra Eað=Tijma, ad
 eg med gladværre Bon biðde Upp-
 skieru=Tijma eilijfs Fagnader, ad
 eg meige þa siak og lista minna und-
 aũfarna Alfvine, og med þeim losa
 þig og dyrka min eilijfor Dendar
 legar Allder Allða, Amen

psalm. (Ton, O Christen Sæl min hugja fyrst,

Her Drotten Myrkvinsamur vert, mæddra sem Raudhialparen ert, Dress mig Einmana i Hornum minn, Hier ligg eg Kaarad Skieyna þinn.

Eins sem Noatt-Ugla orðen er, I Eyde-Sælum skipter hier, og æ Hross-Pekum uppe þar, Einmana Fuglen fladdur var.

Eina i burt tooflu Aft-Vin min, Eigendoom, Gud, ad seku þin, Hafn gassu, og rydter honum frá, Heidrast þitt Blessad Rásned æ.

O! Jesu Kristins Leidtoget, Listnar-Brufur i Steyðene, svola minns Hiarta Sorgar, Þinn, lesa og still þu Angist minn.

Alise mig Noadar-Angum þinn, Eins og for Sællrar Noodur-Þinn, Kross under Sælga grættande, gies mier so Styrk af Hæðene.

Berta Gud mier og minnam þa, mesta Forþvar nær liggur æ, E! breyt i Huggun eins vid mig, og Ekki Raimis tiæder þig.

Sem Læresveinnun, so mier veit, Sætust þinn Noadar-Fyrer heit, ad Þrygd i Fagnad hverfe min, hialpe þvi Marle Kraptur þinn.

Sljettu Gud Þrygdar-Sekinn min, So gled og Bein minn Daud-mariu, þesse Sæd-Tjimen kaarade, temie mier heilagð Polgiæde.

Ad eg i Von og Aft a þier, Uppstioru Eismans þier, Eilifrar Slede, og aptur þa, Aftvine þinna soæ ad fara.

Og með þeim losa um Alder þig, Ástar-
Prentingun Gynddoomlig, Ánda mæ Kraptur
má þín, Ándlege Sælar, Brædgumen, Amen.

Gjöf arande Máns Bæn.

Dumattuge, Dýskunsame og Mæd
Mærtíke Gud, sem stóornar og skjó-
er öllum hlutum, þu sem ert He-
ra Himens og Jærdar, Vatnaða og
Gjáfarens, þu hefur að sönu í Upphafi
allar Skiepnur under Mánsins Fætur
lagt, en vegna Syndarenaar hlóotum vler
med Mædu og Ervæde vortar Mæringar
að selta. Og með því eg æforma nu í þínu
Fæuste eina Hættusama Gjöf, Færd að
byrja, epter þínu Bæde og Orde, því þú
eg þia mín Drottun um Mæd og Hættu,
Hliffd og Blessan, að þessare míne Hættu
somu Reisu. Vertu oss nælagur, og la-
oss sem bræfum vora Hændlun á stóor
Botnunum, sjar og reina þínar Dæsend-
er. Bædara vort Þiif og Sæl, Skip og
Göf fra öllum Hæffa. O! Hærra Jæ-

su, still þu bæde Storm og Sioo, so sem þu glorder þa þu varst æ Skipe med þijn- um Læresveinum. Bevara oss fyrter Bri- me og Blind-Skierium, skadsomum Fisl- um og Siooreisurum. Gief oss Kyrd, Næ- gd og Logn. Blessa þu eirneñ vort Ervide og Weidarfare, sem Petre. Gief oss gooda Hofn og Fending, þa vilium vier til Lands komner, af Hiarta silngia og seigia: Poek- um Drottne sem Dæsamlega Glute hef- ur vid oss gjort, þvi hañs Møstunseme va- rer Eilijflega. Þier besolum vier oss nu med Sælu og Eijfe, Skipe og (Gode) Weidarferum, til allrar Unnsioonar: Dr- otteñ heyr þu vora Bæn, og læt vort Afall koma til þijn, Amen.

Psalm. (Ton, Ad ydka gott med Veru, etc.

D Gud Zebaoth Redste, allra Gluta sioorn- areñ, Himens-Roos, Jardar-hærste Herra og Magtar-Ronguriñ; alla Roud; oss þu giefur, Edla-Lind, Skapt sem hesur, en Månsins Synd, Mædu að nœ heim krefur.

I Drottens æset Otta, Adkrefiande Maud- sya min, Eina Sioo-Berd æ þætta, epter Mæd

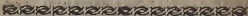
ar Bode þijn, Þu bid eg, þu mig blesser, þeñan
Weg, en þu hveffe, að farsælleg, For en endest þesse.

A Reysum Batna rissar, reyna þijnar Dæ-
sember, uð off: Og eir en lifka, en Aalægur ver-
tu hier, Sæl og Liff, samt bevara, siertu Hliff,
Bæte og Skara, Jult burtdriss, Eingla Tilgd ei
spara.

Storm og Sioo Stiff i Skordum, Sterka far-
ar Heilleh mi ja, Gud so sem giorder forðum, gog-
du Læresveinam þijn, Blind, Skerium, Bæst-
num forða, og Bæn, Gistum, Vogn Bid Skorða,
Reysurum, bæq inæð Able Orða.

Verken og Veidarsfare, Þor (sem Peturs) bl-
essa þu, i Høsu ef Hælp þijn bære, hana stlud-
um prijsa af Tru, og bæða þier, Gæstañ gooda,
Gott sem hier, Verndu Pivoda, Landjaster, Lof-
giord þa framþivoda.

Sæl og Liff Son Guds kære, samt Liffsens
Utriettingar, Gog, Skip og giordvøll Fære, Gief-
nu þier til miñhoonar, Bænheyr þu, Veidæ mi-
na, byrg ei nu, Ryskun þijna, O Jesu, A off
læt þad þrijna, Amen.

Ferdamaña Bæn

F Þijnu Blesada Nafne O Rotten
min Laufnare, aa-forma eg mi ja
Reysu: O þu Farsælaste Forunau.

tur og Leidtoge, Kom þu til minn, og leid
 mig til og fræ med allre Farsæld, so sem
 þu giorder Jacob Farsödur, og þeim Yng-
 ra Tobla, hvortum þijner Heilager Eing-
 lar folgdu og Lepd vilsudn. Bevaramig
 Drottinn bæde ær Scalu og Eijse, fræ D-
 vedraattu og Lopt. Eldingum, Reidar-
 þrumum og öllum skadsumum Lopts og
 Gardar. Öndum, fræ Bains. Straume
 og Boveislegum Skada, Villubjrum og
 vöndum Reifurum, fræ allre Öluðu og
 Ölifum, Einkum fyrir Döfufins Afalle
 og Övikum. Lat þijna Heilaga Eingla
 leida mig og alla þa i minne Ferðeru, og be-
 vara i Boku og Svefne, ær Hestbake og
 Gate, Gief mjer Farsæld og gooda Fram-
 fæmd minns Erendis, Uppvef gooda Men-
 njer til Breida og Goodgiorda, þa er eg
 hitra þann, Blessa mitt Eptersætted Hvos
 og Helmele, so eg med Gledde mæfge þad apt-
 ur sica Heimkomande, Bevara mig fræ
 vöndum Selkap, Bræddum Dauda og
 allre Kvöl. O! Drottinn þetta med ös
 öllum

ollum æ Bæfærdar. Kæfðu voru Lijfs, og
un oss med Glede að nœ voru rietta Dei-
mele og Fodur. Lande Farsælu; æ; Sinn-
um, Þu sem Vifer og Rífler Eign og Þren-
ur Almættugur Gud að Ellifðu, Amen.

Psalm. (Ton, Þa Bærned JEsus í Bethlehém.

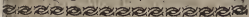
Sarsælafte Følgiaræn, og Færnautur goode,
Þu til Kæfðu Mædþynen, í Mædar þínar
Floode, kiemur mæ: Þvi kom til mið, þviug
mig breiðest Þerndan þinn, með Eingla Fylgd
ægiætre, þeirre er Jacob þu riedst tíæ, þar með
ungum Tobia, af Gudsdooms Mæstun mætre.

Blíður Gud mig bevare, bæde æ Sælu og
Lífse, Vid Dædraættu, Aðlaupe, og ollum Bo-
da hlífse, Elling, Þrumum, allre Kæd, Oluf-
hæ, brædum Dæd, og Þundin Følgiærdæna,
Wíllu, Dýrum, Wæna, Stræum, Þoveiflegum
Skæda Glaum, og Mæne Kæfsaraæna.

Einkum Dæfuls Afalle, ælu fræ mæ buga,
Lidseind Eingla æ Leideæne, læt nu þína dæga, í
Wæku og Svefne, æ Fæte og Fæd, Farsæl Kæfðu
að verde gierd, Góða Mæ til Greida, Uppvæ-
tu mæ, Ellfæu træ, Eptærlæted Hæis og Þiv,
Blessan virdstu æbredda.

Uppur so mæ ædneft þæd, allt med Glede að
þína, Wædra Sælfkap vift wr Stæd, fra Wæge
Fæota miæna. O Dættæn vætu ollum oss, allra

hissens Keyfu, Hnoss, Björg og Lid leggiande,
Loffins gief að lendum vjer, Lof særande siaksum
vjer, A soflu Gædur Lande, Amen.

Siwks Mañs Bæn.

D Rotten Gud Mæskuna mlet og
straffa mig eðle í þíne Reide. O Jesu!
Laufnare þeirra Siwku, lækna
mig, því eg em veikur, Lækna míjna Sæl
sem mig er hreidd; Því þar er eingenn Friður
í mínum Beinum: Hiartad skelfur,
Lífamen þítt, Bægu mlet O Rotten;
Enn þu aptur og frelsa míjna Sæl. Mij-
nar Spender bær sára mig, seigu þú so til
mijn, mín O Rotten: Vertu Hugbraustur
Sonur, þinnar Spender eru þær forer-
giefnar. Eg bið, stin og Andvarpa, líkna
þu mlet O Jesu mín Laufnare! ríettu að
mlet þína Hælpar, Hond, því hær er ein-
genn annar sem hælpar. Gief mlet Pelinn
mæde að þreva þar til þinn Strund er kom-
inn, þinn Binnbrest að bæta. Bæðveit
mig fyrer öllum Diosulfins Freistingum,

Mis.

Misfijningum, Rænulepse, og alre Dø-
 Poleñmæde; Vinadu minna Eynd; Gled
 minna aingraða Sæl. Allrahelst gief
 mier støduga Trø, alt i Daudan, og þeg-
 ar eg skal hiedan fara, þa leid mig giegnum
 Daudans ystu myrkur, til þess eilysa
 Dyrðar Lioss i Himnaríike, Amen.

Psalm. (Ton, Allt eins og Blomsfired-eina, etc,
 Þröse Læknareñ Eynda, Lækna þañ veifur er,
 Alm Sær eg þese ad binda, aflegg þvi Plæst-
 ur mier, Sæleñ biir Hrelld i Hiarta, Hiartad
 skælsande mig, Ríksamans lyðer Parta, Lest
 Þeineñ Drooleq.

Þagdu mier DRÖtten þyre, DRÖtten Gud
 aptur snv, Ræssing syst Reide síjre, Reidast þo
 taker un, drvadar mig Eynder særa, seig þvi til
 min i Røad, þer þig vel Barn mitt kiera, Þrøf-
 ern þijn af moad.

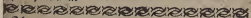
Eg stin andvarpa og veina, O Jesu lífna
 mier, Ríett røt Hiølpur Hønd þinna, Hiølp þu-
 ur giorvall þver, gief poleñmæde mæta, meðan
 þijn Stund er ei, þeñan Vijn-Þrest ad bæta, best
 under þad eg dey.

Diosuls mier Fære forða, Freystne og Mis-
 sijning, geim mig til Siørða og Orða, giorvall-
 an allt um fring, med Rænn og Pole ad þrena,

þar

þar til Stund Endda dviin, ! Stríjded vel sínt
ad hepa, slurlada Soala mín.

Orku mier Erwar nntu, öllu frammar í Heim,
Dandvona miñast muntu, mín best í Esnum þe-
in, undaú þa gac hín goode, giegnum þaú myrk-
á Hil, so soæ eg í þyna Floode Farsældar kom-
ast til, Amen.

Andvarp Christenar Mañeskin

Under Andlæted

S! Miñ Allra sætaste Jesu, Kom þu nu til
mijn, og vert mier Rædugur, Opna þu miñe
Soalu Dyrnar til Eilífs Lífs, Amen.

O Jesu, Lat þín Særheita Blood Sveita,
er þu ríthelster í Grasgardenum, miñia nu miñ
Særkallda Danda Sveita. O Herra Jesu!
Medtal þu nu miña annu Soal, Hveria eg sel í
þínnar Hendar, AMEN.

Bersid (Ton, Þa Israel soor af Egypto, etc.

S Já líxraðe Jesu kom til miju, kveinande
Soaleñ biður þín, Rædugur Rætlægd
líttu, opna þéne Dyrnar Eilífs Lífs, Aflesstre
Raudum Hóðlegð Lífs, Amen hier under settu:
Gief þín blessaður Blood Sveite, brosteñ af þier
í Grasgarde, Sær heitur miñe Særkalldañ,
Sveita, mier Dandéñ berka fañ, E! medtal nu
þa annu Dnd, Eg sem Gud sel í þínnar Hænd, Ha
Teluja, Halcluja.

Bidurlag allra ædurfrifadra

B E N A.

Bessa minna Audminna Bæn, Forer Gud i Himnen framsetta, Bid eg þig minn Herri Jesu fram að bera, og hana Þaknaðmelega og Alheilelega gjöra, So þun þínnu Rafne Já og Amen verðe.

Verð (Ton, Psalmar: Book so skal enda, etc

Bæna Boorn minn framsetta, forer Gud Himna-Rans, Eg bid þig upp að rietta, O Jesu minn til hans, af Hiarta audminn minna, aðþeyreleg að þie Og að i Rafne þínnu Amen sitt til setie, Amen!

Psalmur af SioOrdunum EHRJESU a KROSSERUM.

Ma siingia sérhvert Vers a hvorum Deigo Viknar, Kvöld og Morgna.

Siordur af B. M. S. Bed.

Ton, Hejdrum vier Gud af Hug og Sæl, etc.

Sunnudagur.

Þu sem badst Fridar forer oss, Foduren þegar Þieckst a Kross, þig bidinn vier minn Raad a Mið, I Rafne þínnu se igium þvi: Framferðid illa sér i Forlænt Drotten Fram Lag, Farsæl giorballan ferded liott, Fadma oss Liffens Hag.

Og gief oss allum
goðan Dag.

ad þier, so verðe roott,
Og gief oss allum
goða Røott.

Psalm: r sem syngiast mað Króld og Morgna.

Mánudagur.

Moodur þíne sem Forsvar fíckst, solur þegar
a Krösse fíckst, þættu mig einn þess Forsvar þæ,
þessare min þær þær þær þær.

Mín Gud þad þín a mij. Þirtu þad Forsvar
num þag, minn Þlessa þætt og þlíoott, þíof,
Róad og Þíulag. þadu mjer so verðe rótt,

Og gief oss þllum
goodan Dag. Og gief oss þllum
gooda Róott.

Þriðjudagur.

Rænninge þad og þórer þad fíck, frá Þórk-
runum i Þíofseð gíck, Þérro, þeg eins af Þíarta
þíð, þíð þær eð vera i Þaradís.

þættu þad minnum þérr, Þíffius og Þanda Þíð
gast þag, að þlíoote eð þér míoott, minnum við,
þóðan Þíafu, Þlag. þættu Þólar, Þróott.

Og gief oss þllum
goodan Dag. Og gief oss þllum
gooda Róott.

Þíðvífudagur.

Þíergíese þad Þóu Þíðs þíð, þóðan af
Þíarta gíedur mig, Þíergíese mig eð þær þær, Þíer-
gíese þær þíð gíerdest þær.

Þíergíesdu nu ei minn Þíergíese mig að þíð
þag, Þíormed Þér þíð, Þíætt, O Þíesu minn
Þíenalag. þær noðurn þætt.

Gíef mjer þær uppá
goodan Dag. Gíef mjer þær uppá
gooda Róott.

Tinnudagur.

Jesus á Krossi þyrste þig, þad liefsu Jesus
þressa mig, Þorstei þin verke þetta mæ,
þyrste mig jafnan eftir þier.

Svala þier minnum Svaladu minne Sælu
Sæl at Hag, sjðan mig skött, Sösa lættu
uppi Hæder drag. mig vært og roott.

Dg gief oss öllum Dg gief oss öllum
goðan Dag. goða Noott.

Fostudagur.

Fullkomnad sagðer forðum þu, Fullkomnad
seigðu aptur nu, Fullkomnad þroopa fyrst eg við,
Fullkomnu þa eg heild mig við.

Fullkomna nu með sama Fullkomnad sæta Fæð-
Slag, Einelsid mitt og er brætt, Fullkomna
Verka Lag. þællum vægd og sætt.

Dg gief oss öllum Dg gief oss öllum
goðan Dag. goða Ra:tt.

Faugardagur.

Frelfare min sem Födur minn, Fólst þína
Sæl á Krossinum, mig sel þu lifa þonum í
Hæd, Heimild gioru allt Líf og Dæd.

Alt mitt Tilstand og all minfrija oss þike Eing-
an Hag, anastu þad með la Svott, uppæ þad jof-
besta Slag. um vært og roott.

Dg gief oss öllum Dg gief oss öllum
goðan Dag. goða Noott.

RII-SANNBUR

D. JOHANNIS OLE:

ARII,

Ur Pliistu Mæle utlagdur af
Soul. Mag. STEENE JONSSON,
Byskupe Hoola-Stiftes.

Psalmur a Suñudogum.

Ton, Allsagurt Lioos off birtest brætt, etc.

Nútt Lof sé Gude nu i Dag, Nú Bifa gleður
en vorn Dag, Nútt i Dag skoop Gud Lydam
Lioos, Líf nýtt gaf JESUS öllum off.

A þessum Deige þad eg fin, þu reist af Dan-
da JESU mín, Riectstæd hoofft, En þepter Riif,
Huggun mærgast og Eilífst Líf.

O þenán sæla Suñudag! Svo miked geingur
off i Dag, JESU þin Milden Giæstu-giörn,
Siore off Drottens Ostu-Börn.

Lætt min Gud Ord þin æstodlig, Jáleida
Hjanna Sælu mig, Lætt mig i Helgun lifa þi-
er, Lof Eilífst síðar særa þier.

Sie þier Gud Kader sungen Dæd, Sie þier
min JESU Lofgiord stæd, Sie þier Huggaren
Heilage, Heidur með Begsemd Eilífse.

Psalm

Psalmur á Mánuðögum.

Tón, Ósá af Himnum hier tón eg, etc.

E Dag Drottne Lofgjörð Söla mín, síð
Mánadagsins Lofs hier stýn, Himna-
Festing á þónum skop, Herra þín Gud, þitt
Traust og Þoop.

Til Himns upp hvad Himneft er, til Him-
ens leita Riett-Christner, Gallvald er það sem
fínst á Jörð, Galt-Eigne þor er Himna Dýrd.

O Jesu gief þín Anda mæ, Þú á meðan eg
life hier, So mæ til Himna hefest Þú, halde
eg þér fast með Ermar Hand.

Luglsins Þyrta mig bregdul er, bregdft
Mædar Lofs þitt alldrei mæ, Heims þa for-
geingur hverfallt Þröal, A Himnum gled þu
mína Söal.

Sie þér Gud Fader sungu þín Dýrd, Sie þér
mín Jesu Lofgjörð stýrd; Sie þér Huggari
Heilage, Heidur með Wegsind Eilífte.

Psalmur á Þriðjudögum

Tón, Eirn Gud Skapare, etc.

Lofs Þriðjudagsins liomar nú, Lofud þú
Gud þín Aft og Erv, O mæ Söal, þu ei
þeigia skalt, Þroone nú Drottne Hiartad allt.

Horfe eg á Handaverk þín, Herra Gud,
stópud regna mín, I Dag er Eioor og eirneft
Jörð, Af þér Þriggssom og Blögmleg gjörð.

Skodg

Skoda minn Sæl hvad Skiepnurnar, Vid
Skaparañ eru-Hljóðgar, Blómgadesi Jórd,
þa haud hañ þad, Þodum hañs lifka giæt þa ad.

O Jesu hneig þu Hiartad mitt, I Helgun
ad stunda Gieded þitt, So Glæpana alldrel
giorefi Þij, Gud minn Blessadur stioorna þvi.

Jesu minn Herra þeðle eg þig, Præl þiñ
Erwan laet vera mig, þier vil eg alla Þioonlan
tíaa, þa sæ eg Launen Himnum aa.

Sie þier Gud Fader sungen Dird, Sie þier
minn Jesu Lofgiord stird, Sie þier Huggariñ
Þeilage, Heidur med Þegfemd Eiliffre.

Psalmur at Midvifudsgium.

Ton, Skaparen Stiarna Herra, etc.

Gude þie Dird, sem giorde Lioos, Og gief-
ur en nija Þyrtu off, Sool og Tungl
Þrotten dirdstur stioop, I Dag med stjannande
Stiarna-Hoop.

Sool og Tungl þesur sína Tíðl, Sool Riett-
lætifias segur og blíð, Alldrei forlatur Unnda
minn, Eiliff Þryffunar Þyrtan þijn.

Rær Augun leingur Sool ei síaa, Sool Riett-
lætifias lífs mier þa, Ræddar-Lioos þitt sem
hoomar þier, til Lioofs þess Eilífa folge mier.

Sie þier Gud Fader sungen Dird, Sie þier
minn Jesu Lofgiord stird, Sie þier Huggaren
Þeilage, Heidur med Þegfemd Eiliffre.

Psalmur at Fimtudogium

Ton, Hallt off Gud vid þitt, etc.

Sing med Fagnade Sæla minn, Sætt þu
Gude, er Miskun sijn, Þess þig lasnað wt.
breider, Uppheldde og Blessan veiter þier.

Fiska og Fugla Kriosofigunið, Boostrar, minn
Sæl, Lífama þið, Epter Guds Bode er það
stíed, Og þaús þið Fjórta Dags, Verked.

Hiartad mitt gleður Herra minn, Heilagaste
Mótt-Verður þið, I Dag sm Mæltíð Jáfett
var, Munda miðe til Lífsgunar.

A þessan Dag er Uppstíjgið, Mptur til Him-
na Jesu minn, Fodurland Eilíft oss þar sáð,
A Guds hægri Veg settest þaú.

Hiartanu minnu af Himna-Troon, Hugsva-
ar æ þijn Førerboon, Þegar að Andvarps Ord-
eð minn, Uppstíjga Jesu minn til þijn.

Þírd þijn minn Jesu Eilíft er, Eilífta Þírd
þu tilbíofst mér, Epter það Stundleg Eyndið
þvín, Upptaktu mig i Þírd til þijn.

Sie þier Gud Fader sungend Þírd, Sie þier
minn Jesu Lofgjórd stírd, Sie þier Huggareð
Heilage, Heidur med Þegsemd Eilíftre.

Psalmur æ Fostudögum.

Ton, Míastu O Mædur æ minn Deyd, etc.

Sagna, minn Sæla, Frelse þín, Frelsud af
Þynd og Daudans Þijn, Sondaða i þegna
Drotten þoo, Dauden þaús Lífed oss tilbíoo.

Adam Daudan inleidde fyrst, A þessum Þeige
þaú. Skapadist, I Dag Guds Sonur deyde æ
Kross,

ross, Durd Eilijfs Eijfs hañ feypte oss.

O Jesu fyrer þiñ æðstañ Deyd, Er eg nu
Fræals af hoerstins Reyð, Hertoge Eijfsens Hljó-
ð er minn, Hvar er nu Daude Magteñ þinn?

Min Sæl, Grelse þier Guds Son gaf, Slæp-
gna Prældoom loat þvi af, O! min Grelsare un-
þu mæ, Eilijfs Grelsis i Dyrð þia þier.

Sie þier Gud Fader sunguñ Dyrð, Sie þier
min Jesu Losgiord stírd, Sie þier Huggareñ
Heilage, Heidur med Wegsemd Eilijfe.

Psalmur æ Laugardegum.

Ton, Sæuheilagt Lioos, Samjofa, etc.

Hvið er nu bveñ Hiarta minn, Hviðdest
Drotteñ af Verðum þiñ, Hvið minn i Gu-
ðe allinn er, O Drotteñ hviðdu þig i mæ.

I Dag minn lifse Lausnare, loateñ hviðdest i
Grosene, Er þvi hviðd, minne Þndu, vís, Upp
i HimnestreParadijs.

Epter Almædu-Heimins þier, Hvið Eilijfa
gief Drotteñ mæ, Loat mig i Moosemd lifa
þar, Og Liooma Himnestrar Farsældar.)

Endt er þa giervoll Eynd og Líf, Heilijfe
Hvið eg med þier blíf, Gief Christinum Moog
Huggu þier, Himnestra þiðað Dyrð þia þier.

Sie þier Gud Fader sunguñ Dyrð, Sie þier
min Jesu Losgiord stírd, Sie þier Huggareñ
Heilage, Heidur med Wegsemd Eilijfe.

